

تُبين تهميه و تُسلاميتي زانست

نووسينري:
د. تهها جابر علواني

وه رگيراني:
حسين محمد نيراهيم

ابن تيمية و اسلامية المعرفة

د. طه جابر العلواني

ترجمة:
حسين محمد إبراهيم

سنتوري زهاوي بولنكولينموه فيكري

بمیانگای جهانیه فيكري نيسلامي ۱۴

مركز الزهاوي للدراسات الفكرية

المعهد العالمی للفکر الإسلامی ۱۴

**ئىبن تەيمىيە و
ئىسلاھىتىي زانست**

په یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی
سهنته ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری

(۱۴)

ئین تهیمیه و ئیسلا میتیی زانست

نووسینی:

د. ته‌ها جابر عه‌لوانی

وه‌رگیپانی:

حسین موحه‌مه‌د ئیبراهیم

چاپی یه‌که‌م

ز ۲۰۱۱

ک ۱۴۳۲

مافی له چایدانی یار بژراوه

ناوی کتیب: ئین تهیمیه و ئیسلامیتی زانست.

نووسینی: د. تهها جابر عه‌لوانی.

وه‌رگنپانی: حسین موحه‌مه‌د ئیبراهیم.

له‌ بلۆکراوه‌کانی: په‌یمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی و

سه‌نته‌ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری، ژماره (١٤).

له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی (٢١٧٢)ی سالی (٢٠١١)ی دراوه‌تی.

چاپی: په‌که‌م – سلێمانی – ٢٠١١.

چاپخانه: شقان.

تیراژ: (١٠٠٠) دانه.

ئیمه‌یلی په‌یمانگا: iiitkurdistan@yahoo.com

پيشه‌کى

سوپاس و ستايش بۆ خواى گه‌وره و ميهره‌بان، داواى ليخوشبون و پينمايى ليده‌كه‌ين، په‌نا ده‌گرين به خواى گه‌وره له شه‌رانگيزيى نه‌فسمان و خراپيى كرده‌وه‌كانمان، هه‌روه‌ها ره‌حمه‌ت و گه‌وره‌يى بېرژي‌ت به‌سه‌ر گياني پاكي پيغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د ﷺ و هاوه‌لانى و ئەوانه‌ي بانگه‌وازه‌كه‌ي ئەويان هه‌لگرتوه و شويني سوننه‌ته‌كاني ئەو كه‌وتوون و له‌سه‌ر پيى ئەون هه‌تا رۆژى داويى.

به هه‌لى ده‌زانم له ده‌ركردنى ئەم كتيبه‌دا هه‌نديك شت پوون بكه‌مه‌وه كه پيويستيان به روونكرده‌وه‌يه سه‌باره‌ت به شيخولئيسلام (ئيبنو ته‌يميه) و په‌يوه‌ندييه‌كاني ئيمه به هزر و نووسين و قوتابخانه چاكسازييه‌كه‌يه‌وه، ئەم روونكرده‌وانه پيموايه زۆر گرنگن له‌م قوناغه‌ي ئيستادا، كه ئوممه‌تى ئيسلامي پيويستى زۆرى به بيري زيندوو، زيادكردنى ره‌صيدي فيكريى راست و دروست هه‌يه، كه گه‌لى موسلمان بۆى ماوه‌ته‌وه له قوتابخانه ئيسلاحييه‌كان و سه‌ركرده فيكرييه ژيره‌كانيه‌وه، ده‌توانين بلين پيشه‌نگى ئەو سه‌رنج و تيبينيانه‌م ئەمانه‌ن:

۱- ده‌وله‌تى عوسمانى كه سه‌ركردايه‌تى هه‌موو جيهانى ئيسلامي كه‌وته ده‌ست - له داوا سه‌رده‌مى ئيبنو ته‌يميه - په‌يره‌وى مه‌زه‌به‌ي حه‌نه‌فى بوون له فيقه‌دا و ئەشعەرى بوون له مه‌زه‌به‌ي كه‌لامى و عه‌قيده‌دا، يان "ماتريدى"^(۱) بوون، پيده‌چي‌ت كه سولتانه‌كانيان هه‌نديك مه‌يلى سوڤيگه‌رانه‌يان تيدا بووي‌ت له هه‌لسوكه‌وت و

^۱ الماتريديّة: نازناوى ماتوريديه، كه ناوى موحه‌مه‌دى كورپى موحه‌مه‌دى كورپى مه‌جمود، ناسراوه به ئەبومه‌نصورى ماتوريدي، له‌دايكبووى (ماتريده)، كه گه‌ره‌كينه‌كه له سه‌مه‌رقه‌ند، ميژووى له‌دايكبوونى نه‌زانراوه، به‌لام له سالى (۳۳۳ك) وه‌فاتى كردوو، ناوبراو له‌گه‌ل ئەبو‌حه‌سه‌نى ئەشعەرى هاوچه‌رخ بووه و له رووى فيكرييه‌وه زۆر نزيك بووه ليته‌دى، له زۆرتيك له راوبۆچوونه كه‌لاميه‌كاندا هاوران، به‌لام له هه‌نديك مه‌سه‌له‌دا له موعه‌زه‌زيله‌كانه‌وه نزيكتره، زۆرتيك له حه‌نه‌فييه‌كاني "ما وراء النهر" كاريگه‌ر بوون پيى و شوين رايه‌كاني كه‌وتوون.

رهفتاریاندا، ئەم تایبەتمەندیانە لە بنەما سەرەکییەکانیدا تا راددەییەکی زۆر درێژەپێدەری ئەو حالەتە بوو کە لە قوئاغی سەردەمی عەبباسی سێهەم و دواى ئەوان لە دەولەتی مەمالیکدا لەئارادا بوو.

شیخولئیسلاام ئیبنوتەیمیه لەو زانایانە ئەژمار دەکری کە راجیایان هەبوو لەگەڵ بۆچوونەکانی دەولەت لە سەردەمی خۆیدا، بۆیە پێگەییەکی دیکەى کیشابوو لە مەسەلەکانی بیروباوەر و فیهقه و هەلسوکەوتدا بۆ خۆی و بۆ قوتابخانەکەى، ئەم کتیبەى ئیمەش کە پێشکەشتانى دەکەین بە کورتى گرنگترین بۆچوونەکانى شیخولئیسلاامى گرتۆتەخۆ، کە خۆى دەبینیتەوه لە هەلبژاردنى مەزەهەبى پیشین (سلف) لە عەقیدە و بیروباوەردا، کە ئەویش راوەستاوه لەسەر یەکتاپەرستى لە (ألوهية) و (ربوبية) و (سیفات و ناو بەرزەکانى خاى گەرە)دا، وەسفکردنى خاى گەرە بە هەموو ئەو شتانەى کە وەسفى خۆى پێکردووه بەبى پەخستنیان و تەئویکردنیان و شوبهاندنیان بە شتى دیکە، هەرودها لە فیهقى ئیسلامییدا هەر پەیرەوى سەلەفى هەلبژاردووه، کە پوختەى ئەم مەزەهەبە خۆى لە پەیرهوستبوون بە بەلگەکانەوه دەبینیتەوه بەبى رەچاوکردنى ئەو کەسانەى هاوپان لەگەلى، یان پێچەوانەى بۆچوونەکانى ئەویان هەیه لە زانایان، قەسى زانایان رادەنوینى لەگەڵ قورئان و فەرموودەکانى پیغەمبەر ﷺ، جا ئەو رایەى کە لەگەڵ قورئان، یان سوننەتدا بیتەوه، ئەو وەریدەگریت و کارى پێدەکات و ئەو رایەى لەگەڵ ئەم دوو سەرچاوەیەدا نەهاتەوه وەریناگریت، چونکە بەم دوو سەرچاوەیە راستى و دروستى و چەوتى نەپیکانى قەسى زانایان دەزانریت و کارى پێدەکریت.

بەلام لە هەلسوکەوتدا رەحمەتى خاى لیبیت، پێگەى تەسەوفى سوننەتیانەى هەلبژاردبوو، کە خۆى دەبینیتەوه لە شوینکەوتنى پیغەمبەرى هەلبژێردا و ﷺ و دەستگرتن بە سوننەتەکانیەوه، کە دەکری مەبەستەکانى کورت بکەینەوه لەوهى کە بریتیه لە: "لە خواترسان لە پەنهان و ئاشکراییدا و شوینکەوتنى سوننەتەکانى پیغەمبەر ﷺ لە گوفتار و کرداردا و پارزیبوون بە بەشى خاى گەرە لە کەم و زۆردا،

یادی خوا و په یوه ستبون پییه وه له کاتی خوښی و ناخوښیدا و دوورکه و تنه وه له دنیای له خو بایبون و گه پانه وه بۆ دنیای مانه وهی هه تا هه تایی، ره واندنه وهی هه ستردن به وه حشته و تنه ایی به خو شه یستی خوا و لبردنی خه فته به دلخو شبون به ناسینی خوا، لبردنی دلته نگیی و زه بوونی به زیکر و یادی به رده وامی خوی گه وره و گه پانه وه و پاسیگویی و ئیخلاس بۆ ئه و له هه موو شتی کدا".

له بهر ئه وهی ئیبنو ته میمه زور کات پیچه وانه ی بۆ چوونه کانی ده ولت بوو، هیرشی ده کرده سهر ئه و بیرو بۆ چوونه ی که خه لکیان لاری ده کرد له سهر به رنامه ی پیشین (سلف) - وهك خوی ده بیینی -، تووشی دوزمنایه تییه کی زور گه وره بووه وه له ژیانیدا و ته مهنی پره له جورها رو به رو بوونه وه و خه بات به شمشیر و به قه له م.

۲- کاتیک شیخ موحه ممه دی کوری عه بدلوله هاب (۱۱۱۵هـ - ۱۲۰۶هـ / ۱۷۰۳- ۱۷۹۲م) په یدا بوو، بیرو بۆ چوونه کانی ئیبنو ته میمه ی هه لگرت و پوی کرده قوتا بخانه که ی ئه و، ویستی له سهر ریژه وی ئه و برو له چاکسازیدا، به وهی خه لکی بگریخته وه سهر ریجازی یه که م و خه لک جیگیر بکات له سهر ئه وهی که پیشینان (سلف) له سهری بوون، به بانگه وازکردن بۆ ده سترتن به قورئان و سوننه ته کانی پیغه مبه روه ﷺ، ئه ویش رو به پوی هه مان ئه و ناکوکی و درایه تییه بووه وه که شیخولئیسلام ئیبنو ته میمه تووشی بوو، به لام ئه و له گه ل به رپرسان و ده سه لاتی په سمی ده ولته ی عوسمانی و دامه زراوه مه زه بیی و سو فیه کانی چواره وری تورکه کاند، ده ولته ی عوسمانی هه موو هیز و توانا کانی خوی به کاره ینا بۆ ریگرتن و به رهن گار بوونه وه له گه ل ئه م بانگه وازده و له بار بردنی، ته نانه ت به به کاره ی تانی هیزی چه کداریشه وه، ده ولته ی عوسمانی له قه بی (وه هابی و وه هابییه کان) ی لینان و ئه م له قه بی له ناو خه لکیدا بلاو کرده وه بۆ ناشیرینکردن و دوورخستنه وهی خه لک له په یره وکردنی ئه م مه زه به و پاراستنیان له کاریگه ر بوون به بانگه وازده که یه وه، بۆ ئه وهی به شیوه یه کی تاییه ت نه بن به هیژیکی یارمه تیده ر و پالپشت بۆ ئوپوزسیونی سیاسی عه ره بیی ئه و سهرده مه، ئه و ئوپوزسیونه ی که له و سهرده مه دا ئه م

مه زه به ی کردبووه زمانحال و ده مپراستی خوی و هه لگری پروژده کانی له چاکسازیییدا، به پراستی ده وله تی عوسمانیی سهرکه وت له هینانه کایه کی که ش و هه وایه کی ترسناک له بانگه وازه که ی شیخ موحه ممه دی کورپی عه بدلولوه هاب له ناو سو فییه کاندا و له ناوه ندی زانایانی مه زه به به جیاجیاکاندا و دورخستنه وه ی کومه لی مسولمانان له م بانگه وازه و هه لگره کانی، زور هوکاری یارمه تیدر هه بوون که شوه وایه کی وایان دروستکرد، که بانگه وازه یه کتاپه رستییه که ی شیخ موحه ممه د عه بدلولوه هاب گه مارو بدری که نوینه رایه تی جوریک له زیندووکردنه وه و تازه کردنه وه ی بیروبوچوونه کانی شیخولئیسلام ئیبنو ته میمه و بانگه وازه که ی بو یه کتاپه رستی ی پاک و بیگره د و قه بولنه کردنی بیر و بوچوونه حلول و ئیتحادی جه بری و شیرکییه کانی ده کرد به هه موو جوره کانیه وه و جهختی له سهر که رامه ت و پیزی مروفت و بهرپرسیاریه تی ده کرده وه، جهختی له وه ده کرده وه که مروفت خوی له کرده وه و هه لسوکه وته کانی بهرپرسیاره، پیغه مبه ران و پیواچاکان و زانایان گوناھی شوینکه وتوان و ئه و که سانه هه لئاگرن که لییانه وه نزیکن، مروفته کان ته نها به روبوومی هه ول و کوششه کانی خویان وهرده گرن له لای خوا، نیوانداری (توسل) بو خوا قهراردان، نابیت ته نها به و شتانه نه بیت که دروسته نیوانداری (توسل) یان پیبکریت بو لای خوا، ئه صل له ئیسلامدا ئیجتیهاد و کارکردنی راسته وخویه به ده قه کان له لایه ن خه لکه وه و ته قلید و شوینکه وتنی رای زانایه ک، یان چند زانایه ک، به بی زانین و پازی بوون له به لگه که ی، ته نها بو کاتی ناچاریه، یاخود بو که سی ناچاره که ناتوانی رافه و وردبینی بکات له به لگه کاندا و حوکی شه رعییان لیئه لئنجیت، به لام که سیک وانه بیت بوئی نییه ریگه ی ئه وانه بگریت که شوین را و بوچوونه کان ده که ون به بی بینین و به لگه کان و لیکنده وه کانی، هه روه ها هیچ فه توا و رایه ک پیروز نییه که بنیات نه ترا بیت له سهر قورئان، یان سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، یان کورا (إجماع) یکی ره وای موسولمانان.

له بهر هه موو ئه مانه و له بهر په یوه ندیی پته وی بانگه وازه که ی شیخ موحه ممه دی کورپی عه بدلولوه هاب به بانگه واز و رایه کانی ئیبنو ته میمه وه، ده بوو سومعه و ناوبانگی

ئىبنو تەيمىيەش لەكەدار بىيى بەم جۆرە بانگەشە و ناوزىراندانانەو، بۆيە وا بلاوكرايەو
 كە شىخولئىسلام ئىبنو تەيمىيە و شوينكەوتووهكانى لە موخەممەدى كورپى
 عەبدولوهاب و هاوشيوهكانيان ريز لە پيغەمبەرى خوا ﷺ ناگرن و پشتگيرى
 ليناكەن، ئەو تەئوان ريزگيرى دەكەن لە نيواندارىي (التوسل) بە پيغەمبەرهو ﷺ و
 رايەكى ديكەيان هەيە لە سەردانى مەزاري پيرۆزى كە جياوازه لە پاي باقى و زۆر بەي
 موسولمانان، قەبر دەپووخينن و ريزگيرى دەكەن لە كردنى مەزارگەكان بە مزگەوت، يان
 نيواندارىي (توسل) بە خاوەنەكانيان و زۆر شتى ديكە، كە لە راستيدا بە كار و
 بۆچوونە چاكەكانى شىخولئىسلام و قوتابخانەكەى دادەنرين، هەموو ئەمانە، يان
 زۆبەيان، دەچنە ژير ئەو هەول و تەقەلايانەى كە بۆ پاككردنەو هەي يەكتاپەرستىي لە
 شتە هەلپەسىراو و پياھەلواسراوھەكان و توپدانى بيروباوھەرى حلول و ئيتحاد و (وحدة
 الوجود - يەك پارچەيى بوون) و چەندەھا بيروباوھەرى لاپيى ديكە، هاندان بۆ ئەو هەي
 دين و ديندارى تەنھا بۆ خواى گەورە بيت، راستكردنەو هەي هەلسوكەوت و گيرانەو هەي
 هوشيارى بۆ ئەو ئوممەتەى كە دوور خرابووهو لە هوشيارى بە هۆى زۆرىي بىدعە و
 لادان لە ئىسلام، بەلام لادانى فيكرىي واىكرد كە چاكەكانى شىخولئىسلام و
 قوتابخانەكەى لە شيوهەكى خراپەدا نیشان بدات، بۆيە زمانى حالى دەيوت:

إذا محاسني اللاتي آتية بها كانت ذنوبي فقل لي كيف أعتذر؟!

واتە: ئەگەر ئەو چاكانەى كە ئەنجاميان دەدەم، ئەوانە گوناھەكانم بن، پيىم بلى
 چۆن داواى ليخۆشبوون بكەم؟!

بۆيە ئەگەر هەموو شتىكم لەبىر بچيئەو هەئوهم لەبىر ناچيئەو هە كە چۆن
 مامۆستاكانمان لە عىراق لە قوتابخانە ئايينيەكاندا پيش پەنجا سال، ئيمەيان ئاگادار
 دەكردەو هە لە شوينكەوتنى مەزھەبى وەھابى و پەچەلەكە ميژووييەكەى، كە لە فيكرى
 ئىبنوتەيمىيە و ئىبنولقەيم و ئەوانى ديكەدا خۆى دەبينيتەو هە و لەسەريان قەدەغە
 دەكردىن سەيرى كتيبەكانيان بكەين، تەنانت يەككە لە مامۆستاكانمان تەنھا بەو

وازی نه دههینا، به لکو داوای لیده کردین که ئەو وه لام و بهرپه رچدانه وانه بخوینینه وه که له سهه شیخولئیسلام و قوتابییه کانی نووسراون، تا ئیستاش له بیرم ماوه له ته مه نی چوارده سالیدا بووم، یه کیک له مامۆستا کانم زۆر سوور بوو له سهه ئەوه ی که کتیبیک بخوینمه وه له سهه وه لامدانه وه ی شیخ موحه ممه دی کوپی عه بدلوله هاب، کتیبیه که ناوی (الصواعق الإلهية في الرد على الوهابية) بوو، که کتیبه که دراوه ته پال نووسه ریک به ناوی "سلیمان بن عبد الوهاب"، جا مامۆستا که م - داوای لیخوشبوون له خوای گه وه ده که م بو ئیمه و بو ئەو - سوور بوو له سهه ئەوه ی که ئەم نووسه ره (سلیمان) برای شیخ موحه ممه دی کوپی عه بدلوله هاب و براهی له هه موو که س زیاتر ده یناسی. ئەوه ی کتیبه کانی شیخ موحه ممه دی نه خویندیته وه و یه که م جار ئەم وه لامانه ی ئەم کتیبه بخویندیته وه که هی براهه یه تی - به پپی قسه ی نووسراوه که - ئەوه ناتوانی ته نانه ت نزیک بیته وه له فیکری شیخ، چ جای که کاریگه ر بیته پپی و دیفاعی لیبکات، به لام من به پیچه وانه وه ئەم هه لوێستانه ی مامۆستا که م و ئەو کتیبه وه لام نامیزانه ی که سوور بوو له سهه ئەوه ی بیانخوینینه وه، هانیاندام که کتیبه کانی ئیبنوته یمییه و هه موو ئەو کتیبانه ی که ده ستمده که وتن له کتیبی قوتابی و هه واداره کانی، بخوینمه وه، به لام نه مده توانی له شارۆچکه بچووکه که مان (فه لوجه) هیچ کام له و کتیبانه م ده ست بکه وی.

کاتیک هاتمه به غدا، ده ستم کرد به خویندن له سهه ده سستی کۆمه لیک زانای به ریز، له وانه زۆر زانا شیخ ئەمجد ئەفه ندی ئەلزه هاوی و زۆر زانا شیخ موحه ممه د فوناد ئالوسی و زۆر زانا شیخ موحه ممه د قزلجی و زۆر زانا شیخ قاسم ئەلقیسی و زۆر زانا شیخ عه بدولقادر خه تیب، خوای گه وه هه موویان به سۆز و په حمه تی خوی بپوشیت، له وی ده متوانی هه ر کتیبیکم بوی ده ستم بکه ویته، له و کتیبانه ی په یدام کرد، له کتیبه کانی شیخولئیسلام ئیبنو ته یمییه، کتیبی فه تاواکه ی که (آل الذکیر)ی خه لکی (الزبیر)ی ئەو کاته چاپیان کرد بوو، هه روه ها کتیبی (الجواب الصحیح) و کتیبی (القواعد النورانية) و له هه مووی گرنگتر کتیبی (الصارم المسلول علی شاتم الرسول)م

دهستكهوت، له دواى خویندنه وه یان بۆم دهر كهوت ئه و پړیز و به گه وره زانینه ی ئه و ههیه تی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ له لای هیچ یه كێك له وانه نه مبینویه كه بانگه شه بۆ نیوه نداریی (التوسل) و سهردانى مه زارگه كان ده كه ن و به گرنگترین پوآله ت و دیمه نه كانى خو شه ویستی و پړیزی پیغه مبهری خواى ﷺ داده نین، ئه مه سه رسامى كردم و پرسى یارى زۆرى بۆ دروست كردم له باره ی هه لوئىستی مامۆستاكه م، شیخ عه بدولعه زیز سالم له فه لوجه، كه گومانم له زانست و زانبارى و گه وره یی ئه و نه بوو، به لام پیم سه یر بوو چۆن په ی نه بر دوه به هه لوئىستی شیخولئیسلام ئیبنوته یمیه له رپی كتیبه كانیه وه و خو ی بینیا ز كردوه له و مه سه له یه، به بیستن و خویندنه وه ی ئه و كتیبا نه ی وه لامى ئیبن ته یمیه و قوتابیه كانیا نى ده ده نه وه .

پوژیکیان له دهرسیكى شیخ موحه ممه د فوآد ئالوسى دا بووم، باسى شیخولئیسلام ئیبنو ته یمیه كرا، ئه ویش (په حمه تی خواى لیبیت) راسته وخۆ هیرشى كرده سه ر، وه ك چۆن مامۆستاكه م له فه لوجه شیخ عه بدولعه زیز سالم، هیرشى ده كرده سه ر (خوا له ویش خو ش بی ت)، منیش ئه م جار هیا ن بی ده نگ نه بووم و وه لامى شیخ دا یه وه و گفتوگۆم له گه ل كرد، كه چی هه ستم كرد تووره بوو و پپی وتم تو وه هابیت؟ ئه گه ر وه هابیت ده توانى لای من نه خوینیت، منیش پویشتمه وه، بۆ پوژى دواى كتیبى (الصارم المسلول على شاتم الرسول) م بۆ هینا و مؤله تم لیوه رگرت ته نها پیرسته كه ی بۆ بخوینمه وه، ئه ویش رپی پیدام و بۆم خوینده وه، ئه و پیاوه چاوى پر بوو له فرمیسك و وتی: ئه و كتیبه م با لا بی ت چه ند پوژیک، منیش لام به جیه یشت، پاش چه ند پوژیک هاتمه وه لای بۆ خویندنى وانه ی په وانبیرى (البلاغه)، هه ستا به ره و پیرم و ناوچه وانى ماچ كردم، پیم سه یر بوو، كه چی یه كسه ر وتی: به راستى تو منت نه جاتدا له رقبونه وه له و پیاوه، هه تا ئیستا چاوم به كتیبى وا باش نه كه وتوه له با به تی پیرگرتن و ملكه چی و خو شه ویستی بۆ پیغه مبهرى خوا، زیان به ئیبنو ته یمیه ناگه یه نى ئه وه ی وتوو یه تی له باره ی ته سه وف و نیوانداریى (التوسل) وه له دوا ئه وه ی كه له م كتیبه دا له باره ی پیغه مبه ره وه نووسیه تی، لومه ی ئه و زانا یا نه ی كرد كه قسه و

قسه لۆك ده گویزنه وه پيش دلنیا بوون له راستی و سه چاوه کانی، پاشان (په حمه تی خوی لیبیت)، وتی: له مه ودوا دعای خیر بۆ ئین ته مییه زۆر ده که م، نه گه ر پاره ی پیوستم هه بویه هه زاره ها نوسخه م له م کتیبه چاپ ده کرد و وه رم ده گپراه سه ر چه نده ها زمانه گه لانی مسولمان، بۆ نه وه ی مسولمانان بزانه چۆن پیغه مبه ری خویان خۆش بویت و ریزی لیبگرن وه ک ئینوته مییه، له گه ل نه وه شدا داوات لیده که م بچیت بۆ کتیبخانه کانی به غدا هه موویان، چه ند نوسخه ی نه م کتیبه هه یه له بازاردا بیکری له سه ر حیسابی من، بۆ نه وه ی دابه ش بکری به سه ر خویندکارانی زانسته شه رعیه کان و کتیبخانه کاندا، بۆ نه وه ی ببیته که فاره تی نه و گومانه خراپه ی که به شیخولئیسلام ئینوته مییه م بردوه، که خۆشه ویستی پیغه مبه ری خویه و نه ویش پیغه مبه ری خۆش ده ویت.

له و کاته وه کتیبه کانی شیخولئیسلام ئینوته مییه و قوتابییه کانی، له ریزی پيشه وه ی نه و کتیبانه ن که ده یانخوینمه وه و چاویان پیاده خشینم.

کاتی که تیزه که م ئاماده کرد له سه ر (فخر الدین الرازی و آراءه الأصولیه و تحقیق کتابه المحصول)، بۆ نه وه ی بروننامه ی دکتورای له سه ر به ده ست به ینم، گه پامه وه سه ر لیکۆلینه وه له فیکری ئینوته مییه له چوارچیه وه ی هه لویستی نه و به رامبه ر (شیخ فخر الدین الرازی) و نه شه رعیه کان، چۆن په خنه م له نه یاره کانی ئینو ته مییه گرتبوو له مه وپیش، ئاواش له م تیزه دا په خنه م له ئینوته مییه گرت له هه ندیک هه لویستیدا له به رامبه ر شیخ (فخر الدین الرازی) و نه شه رعیه کاندا، په خنه م گرتبوو له هه ندیک له وته کانی به رامبه ر نه و و هه ندیک له قوتابییه کانی، کاتی که زانکۆی (إمام محمد بن سعود الإسلامیه) چه زی کرد تیزه که م چاپ بکات به هه ردوو به شه که یه وه - به شی لیکۆلینه وه و ته حقیقه که ی - ناردیان بۆ لای چه ند وردبینیک، یه کیک له وردبینه کان، تیزه که ی من زۆر توورپه ی کردبوو، ته نانه ت نووسیبوو له یاداشته که ی بۆ زانکۆی ناوبراو که: په یمان (عقد) هکه ی نه م نووسه ره هه لبه وشینریتته وه و ده ربکریت له م ولاته، له نامه که یدا جه ختی کردبووه بۆ به رپه وه به ری زانکۆی - نه وکاته - که له م ولاته دا

جیگه‌ی که سانیك نابیتته‌وه که ره‌خنه له شیخولئیسلام ئیبنو تهیمییه بگریت، ره‌خنه‌که‌ی به‌هه‌ر مه‌به‌ست و پالنه‌ریك بیٚت، به‌لام به‌رپوه‌به‌رایه‌تی زانکو وه‌لامی داواکارییه‌که‌ی ئه‌و مامۆستایه‌یان نه‌دایه‌وه و بریاریاندا به‌ چاپکردنی به‌شی ته‌حقیقه‌که‌ی کتیبی (المحصل) و به‌شی لیكۆلینه‌وه‌که‌یان دامه‌وه و چاپیان نه‌کرد.

ئه‌مانه‌م هه‌مووی بۆیه باسکرد بۆ ئه‌وه‌ی دیارده‌یه‌ك له دیارده‌کانی قه‌یرانی عه‌قلی تاکی مسولمانی ئه‌مڕۆ روون بکه‌مه‌وه له مه‌سه‌له‌ی چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ بابه‌ته‌کانی زانست و مه‌عریفه له سه‌ر (منطلق)ی توانجدان له‌په‌نه‌انیدا و گریمانه و پێشبینی نابه‌جی و بلاوکردنه‌وه‌ی پرۆپاگه‌نده و گومانی ئاماده‌کراو و گورخی (مجازفه)کردن له وه‌سفکردنی خه‌لکی و تاقم و تایه‌فه‌کان به‌پیی‌هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی هه‌وا و نه‌فس، ده‌رکردنی حوکمی جیاواز جیاواز له‌باره‌یان‌وه به‌بی‌ترس و خۆپاراستن، خه‌لکی ئه‌و بنه‌ما گرنگانه‌یان له‌بیر کردووه که ئیسلام په‌وانه‌ی کردوون و جه‌ختی له‌سه‌ر کردوونه‌ته‌وه، خه‌لکی هانداوه له‌سه‌ر په‌چاوکردنیان له‌باره‌ی مامه‌له‌ی زانا و قوتابی و گوئیگر و قسه‌که‌ر و بیسه‌ره‌وه، له‌وانه ئه‌و یاسا زێرینه که داوا له‌ گێره‌وه (الراوی) ده‌کات که به‌لگه‌یه‌کی پێبیت که راستی گێرانه‌وه‌که‌ی سه‌لمینی و داوا ده‌کات له‌ خاوه‌ن شکات - هه‌ر شکاتیك بیٚت - به‌لگه به‌یئیت له‌سه‌ر راستی به‌لگه‌که‌ی: "ئه‌گه‌ر گێره‌وه‌ی، ئه‌وه راستیه‌که سه‌لمینه و ئه‌گه‌ر شکاته‌ری، ئه‌وه به‌لگه به‌ینه"، له‌ پیش هه‌موو ئه‌م شتانه‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا) (الإسراء: ۳۶).

په‌یمانگای جیهانیی فیکریی ئیسلامیی و پیاوه‌کانی و کاروباره‌کانی تووشی ئه‌و جووره توانجانه بوونه‌ته‌وه که شیخولئیسلام تووشی بۆته‌وه له تینه‌گه‌یشتن له مه‌به‌سته‌کانیان و لاری بون له تیگه‌یشتن له چۆنیه‌تی بیرکردنه‌وه‌یان و پشتبه‌ستن به‌ چه‌ند پرۆپاگه‌نده‌یه‌کی رقتامیز و هه‌لینجانی هه‌له له هه‌لوێست ده‌ربیرین له‌باره‌یان‌وه، هه‌موو ئه‌وه‌ی که ئاواتی پێده‌خوازین ئه‌وه‌یه که مروّفی مسولمان عه‌قلیه‌تی شوینکه‌وتوویی کویرانه تپه‌رینیت بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ریتته‌وه بۆ ئه‌و سروشته

به‌لگه‌ویستی‌ه‌ی که ئیسلام دایه‌ئینا و دروستی کرد، مسولمان شتیک نه‌ئیت که زانیاری له باره‌یه‌وه نییه و شتیک نه‌گێرته‌وه که به‌لگه و شاهیدی پیویستی له‌سه‌ر راستی و دروستی نییه بۆ پشت‌راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و گێرانه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها نیچیره‌که‌ی تاونه‌دا به‌ی به‌لگه و نیشانه و هیچ کام له‌مانه وهرنه‌گری ته‌نها به‌نیشانه‌ی روون و به‌لگه‌ی ئاشکرا نه‌بی‌ت.

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م نامیلکه‌یه هه‌ولێ داوه که په‌یوه‌ندی نیوان فیکری شیخولئیسلام ئیبنوته‌یمیه و ئیسلامبوونی زانسته‌کان روون بکاته‌وه، ویستوو‌یه‌تی سوور بی‌ت له‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی راستی بۆچوونه‌که و به‌لگه‌ی بۆ به‌ئینته‌وه به‌قه‌ده‌ر پیویست - به‌ پشتیوانی خوا، به‌ مه‌به‌ستی پشت‌راستکردنه‌وه‌ی و روونکردنه‌وه‌ی راستیه‌که‌ی. داواکارین له‌ خوای گه‌وره که سوودی لێ‌وه‌ربگیری و پێنمایی پیکری، بی‌نیازین له‌ ئامۆژگاری ئامۆژگاریکاران و تیبینی خوینه‌ران، خوا پشتیوانی پیاوچا‌کانه و پێنموونی‌که‌ری که‌سانیکه که داوای ژیری ده‌که‌ن و به‌ره‌که‌ت ده‌خاته‌ نێو کاری بێنیازانه‌وه، ئه‌و به‌راستی بیسه‌ر وه‌لامده‌ره‌وه‌یه.

د. ته‌ها جابر عه‌لوانی

سه‌رۆکی په‌یمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی (*)

هیرندن، فیرجینیا، ویلایه‌ته‌ به‌کگرتووه‌کانی ئه‌مریکا

ذو الحجة/ ۱۴۱۴هـ

ئایار/ ۱۹۹۴م

(*) ئه‌وکاته سه‌رۆکی په‌یمانگای ناوبراو بوو، ئیستا دکتۆر عه‌بدولحه‌مید ئه‌بو سلیمان سه‌رۆکی په‌یمانگایه.

ئەمىياۋە و رىياز و بىر نامەگە

ئەوانەى كە لە بارەى ژيانى كەسايەتییەكانەو دەنوسن و باسى قۇناغەكانى ژيانىان دەكەن، يەكەم شت پىرسىار لە چۆنىەتى پەيدا بوونى ئەم ئىنسانە و پەرەردە بوونى و خىزانى و چوار دەورى و ئەو كەش و ھەوايەى تىايدا گەرە بوو و ئەو كۆمەلگا فراوانەى كە تىايدا ژياو و قۇناغە جىاجىاكانى ژيانى، دەكەن، نوسەر و زانايانى مسولمانى بوارى زانستى ژيانناسى (التراجم والطبقات)^(۱) و اراھاتوون كە لەگەل ئەمانەدا مامۇستاكانى و پەرەردەكار و نوسراو و كتیبەكانى و سەرچاۋەى فېربوون و دروستبوونى و ئەو سەرچاۋانەى كە وەرگىراون لە نوسىنەكانى ئەو وەو و چەندىن باس و خواسى دىكەى خۇش و ناخۇش كە پەيوەستن بەو كەسەو، باس بىكەن.

شىخولئىسلام ئەحمەد تەقىەدىن ئەبولعەباس ئىبن تەيمىيە، لەدايكبووى سالى: (۶۶۱ھ - ۱۲۷۳م) ە و لە سالى (۷۲۸ھ - ۱۳۲۸م) وەفاتى كردو، زانايانى بوارى ژيانناسى (الترجمة) و نوسەرەكان لەبارەى ژياننامەيەو ەقى خۇيان پىداو، زۆر كەس و گومان دەبەن كە ھىچ شتەك نەماو لە باسى ژيانى ئىبنو تەيمىيە و بەرھەمەكانى شايستەى باسكردن بىت، يان پىئوست بە باسكردن بىكات، چونكە نوسەران باسى ژياننامە و كردارە جوان و پەوشتە بەرزەكانى و شىوہى و ئەو خىزانەى تىايدا لەدايك بوو و مامۇستا و پەرەردەكەرەكانى و ھەول و كۆششە زانستى و سياسىي و فيكرىيەكانى و شەرەكانى كە ئەنجامى داون و نەيارەكانى و ھەلوئىستىيان بەرامبەرى و لىبووردەبى و دنیانەويستىي و لەخوا ترسانەكەى و خۇ بەكەمزانىيەكەى و قوتابىيەكانى و كتیبەكانى كە دايناون و ژن نەھىئانەكەى و ھۆكارى پشت ھەلكرنى لە ژنھىئانى و چەندىن بابەتى دىكە، كە پەيوەندىي بە ژيانى

^۱ ئەم زانستە برىتییە لە زانستى باسكردنى ژيانى زانايان و راوى فەرمودەكانى پىغەمبەر و كاتى لەدايكبوون و مردنيان و پلەى باوەرپىكردنيان لە وەرگرتنى قسە و فەرمودەكاندا. وەرگىر

تایبەتی و گشتیی ئەو وەهە، موسڵمان و ناموسڵمان لەم بارانەو نووسیویانە ^(۱)، چونکە بەراستی ئەو پیاووە کە سێکی مەوسوعەیی بوو، کە نوێنەرایەتی دیاردەییە، یان قوتابخانەییە دەکات، کە بۆ خۆی چەقەکەیی بوو و لایەنەکانی لیکداوەتەو.

ئەم قوتابخانەییە پەیرەو و پڕۆگرام و یاسای مەعریفی و وینا و تیپوانینی خۆی هەبوو سەبارەت بە زانست و عەقیدە و خۆبەدەنەو بۆ بابەتەکان و تازەگەری و ئیجتەهاد و سۆفیگەریتی و سەلهفەت و سیاسەت و دەسەلاتداری و مال و ئابووری و جیهاد و کۆششکردن و چاکسازی و گۆرانکاری و فەرمانکردن بە چاکە و پێگەییکردن لە خراپە و چەندین مەسەلەیی دیکەیی پەییوست بە دنیا و دواپۆژەو.

ئەم قوتابخانەییە، یان ئەم دیاردەییە، کاتیکی گەشەیی کرد ئوممەتی ئیسلامیی لە حالەتی تێکشکان و گەڕانەو دا بوو بۆ دواو، بەلکو لە حالەتیکی نزمی و تێکچووندا بوو لەسەر ئاستی دەولەتان و دەسەلاتداراندا، لەسەر ئاستی فیکر و تیپوانین و بیروباوەر و پەییوەندییەکان و هەلسوکەوت و دامەزرێوە و دەوێرییەکان و خۆبەدەنگا و لێپرسینەو و هاویشیوەکانیان، ئوممەتی ئیسلامیی وەک ئەو و ابوو کە بووبێت بە چەند پارچە و تاقمی جیا جیا و نزیک لەیەکتەرەو لە زەویدا، لەسەر هەریەک لەو پارچانە ئیمارەتیەک و دەولەتیەک هەبوو، بنەمالەییەک، یان چەند بنەمالەییەک، دەستی بەسەرداگرێبوو، یان کۆمەلە خواوەندار بەندەییەک حوکمیان دەکرد، هەموو یەکیەک لەو پارچانە کە پێیان دەوترا دەولەت، یان ئیمارەت، یان هەر شتیکی دیکە، شەکەت

۱ زۆر کتیب لەبارەیی ژیاننامەییەو نووسراون (پەجمەتی خوی لیبیت)، هەندیکی بەچاپ گەییەنراون و هەندیکی دیکەشیان هیشتا هەر دەستنووسن، لەو کتیبانە: (جلاء العینین) و (المناقب العلیة) و (شیخ الإسلام ابن تیمیة) دانانی (أبو الحسن الندوی) و (ابن تیمیة) دانانی: موحەمەد ئەبو زهەرە و (ابن تیمیة) دانانی: هنری لاکوست.. چەندین کتیبی دیکە. هەرودەها زۆر باسی ژیاننامەکەیی کراوە لە تیز و نامە زانکۆییەکاندا، کە ئامادەکران سەبارەت بە پاشاوە جۆراوجۆرەکانی: لە تەفسیر و بنەماکانی فیکه و عیلمی کەلام و پەوانبیزی (البلاغة)... هتد. لە سالی ۱۳۸۰هـ - ۱۹۶۱م میهەرەجانیکی فیکهیی هەفتەیی سازدا بە ناوی: "میهرەجانی ئیبنوتەمیە"، تیایدا چەندین توژینەو پێشکەش کرا، کە باسی چەندین بواری ژیاننی ئیبنوتەمیەیان تیدا کرا.

بووبوون به برپنی خاچله مله کان (الصلیبیین) و ده سترپژئییکردنه کانیان، هه میسه ده ترسان له هیرشه کانی ته تار و شه ره کانیان.

قهیرانی فیکری

به پاستی قهیرانی فیکری له سه رده می شیخولئیسلام ئین ته مییه دا گه یشتبووه لوتکه، زور گه وره و زه به لاج بوو، خانه شیرپه نجه ییه کانی بلابووبوونه وه، به شیوه یه ک سیبهره ناحه زه که ی بالی کیشابوو به سه ر لایه نه کانی تیگه یشتن و بیروباوه پ و په یپره و سه رچاوه و په یوه ندیی و مامه له و سیاست و ئابووری و لایه نه ئاوه دانیه جیاجیاکانی ولاندا، هه روه ها هه لسوکه وت و په وشت و شیوازه کانی دینداری و تیگه یشتنی خه لکی به ته واوی به رامبه ر به خودی ئاین گورابوو، گورانیکی وا که گرنگترین لایه نه بنیاننهره وه زیفیه که ی گرتبووه وه و کاریگه ریه که ی تووشی له رزۆکی کردبوو، ته نانه ت بیدعه و داهینراوه کان له دیندا و لادانه کان له ئاین بوو بووه هوی سه ره لادانی زۆرک له شتی پیچه وانه و هه لسوکه وتی نارپک و لاری و نه شان که به رگی ئاینیان له بهر کرابوو.

له سه رده می یه که می ئیسلامه تیدا، گرنگترین پاریزهری فیکری ئیسلامی له لادان و چه وتی، بنیاتنانی فیکر بوو له سه ر چه ند بنه مایه کی بیروباوه پی خوایی به هیز و دامه زراو له لایه ن وه حی خواییه وه به هه موو پایه و به ش و تایبه تمه ندیی و هۆکاره کانی مانه وه یه وه، ئه و سه رچاوه خواییه پاریزراوه تاکه سه رچاوه ی بیروباوه پ و عه قیده ته واوه که بوو، ته نها هه ر ئه وه بوو ئه م عه قیده یه و ئه وه ی لئی په یدا بوو بوو له تیروانین و ئه فکاری جیا ده کرده وه، له و تیروانین و فیکره فه لسه فییانه ی که زاده ی بیری مروث بوون سه باره ت به مه سه له کانی حه قیقه تی خوایی و حه قیقه تی که ونی و

حەقیقەتی مەرۆڤەکان^(۱)، ھەروەھا پەيوەندیی لە نێوان ئەم حەقیقەتانە ھەلئینجانی عەقڵیان دەکرد، ھەروەھا سرووش (وحی) و ھەلئینجانی عەقیدە لێی و دانەپالێ عەقیدە تەنھا بۆ لای ئەو، بوو بوو ھۆی جیاکردنەو و پاراستنی عەقیدە ی پاک لە بیروباوەرە بێرستانەییەکان کە ھەست و خەیاڵ و ئەندێشە و ھەم و تێگەشتنە چەوتەکانی مەرۆڤ دروستی کردبوون، ھەروەھا چەند تاییبەتەندییەکی دیکە ی پێبەخشیبوو، کە لە بیروباوەر و عەقیدەکانی دیکەدا نەبوون، لەوانە: داگرندەیی و گشتگیری و سەقامگیری و توانای وەلامدانەو ی پرسیارە گەرەکان و پێشکەشکردنی ھەندیک روونکردنەو و دیاریکردنی پەيوەندیی نێوان خوا و بوونەوەر و مەرۆڤ^(۲).

بەراستی عەقیدە ی ئیسلامی نوینەرایەتی تاکە بیروباوەر ی خوا یی پارێزوار و دەکات کە بە سەلامەتی ماو تەو، دل ئاو دەخواتەو لەو ی کە ئەم بیروباوەر تەنھا لە وەحی خوا یی وەرگراو و لە شتی دیکە وەرئەگراو، بە پێچەوانە ی بیروباوەر ی خاوەن کتیبە ئاسمانییەکانی دیکە، چونکە پشتیان بەستوو بە ھەندیک سەرچاوە ی دیکە بێجگە لە وەحی، تووشی چەندین لادان و شیواوی و ناپێکی بوونەتەو، حەقیقەتە خوا ییە کە یان لە دەست داو، ھەروەھا بیروباوەر بە شەرییەکان وەحی خاویان نەکردوو بە سەرچاوە، ھەندیکیان کە لە تێگەشتنە فەلسەفیەکان ھەلئینجراون، تاکە سەرچاوە یان بیری مەرۆڤەکانە، لەگەڵ ئەو ھەموو سنوورداریی و کورت و کویرییە ی کە لە بیری مەرۆڤەکاندا ھەیە، ئەمانە ھەندیکیان چەند تێگەشتنیک بوون تینە پەریون لە ھەولەکانی مەرۆڤایەتی کە نەیان توانیو و کورتیان ھیناوە لەو ی بەتەواوی پێناسە ی بوون (الوجود) و پەيوەندیی مەرۆڤ پێیەو بەکن، ھەندیک ی دیکە یشتیان لە خەیاڵ و ئەندێشە بە شەرییە وشکەکانەو پەیدا بوون.

^۱ بروانە: (خصائص التصور الإسلامي: سيد قطب)، چەند جارێک لە چاپ دراو، لەوانە چاپی یەکگرتو ی

ئیسلامی جیھانی بۆ رێکخراو خۆبندکارییەکان.

^۲ سەرچاوە ی پێشوو.

بۆيە كاتېك عەقلىيەتى موسولمان دەستى كرد بە مامەلە كردن لە گەلّ فەلسەفە لە م بوارانەدا - كە نە دەبوو لایەنى وەحى خوایى تێپەڕىنیت نە لە بابەتە سەرەكییەكان و نە لە بابەتە جوژنییەكاندا - دەرگاكانى خراپەكارى و لادان و تىكەلكردنى لە نۆوان بابەتەكانى پەنھان و ئاشكرای لەسەر كرايەو، بە شىوہیەك ھەتا ئىستاش كاریگەرئییە خراپ و زیانبەخشەكانى لە واقیعی ئىسلامییدا و لەسەر عەقلى موسولمان و فیکر و پۆشنبیری ئىسلامی ھەتا ئەرۆ روون و ئاشكران^(۱).

قەیرانى پۆشنبیری

قەیرانى پۆشنبیرییش لە سەردەمى ئیبنو تەیمیەدا ھاوشانى قەیرانى فیکری ھاوتەریب بوو لە پووخاندنى راگر و ھیز و کاریگەری ئوممەتى ئىسلامی، فەلسەفە بەتەواوى بلأو بوو بوو، بە شىوہیەك كە بووبوو بە سەرچاوەیەك بۆ بنیاتنانى زۆرىك لە تېروانىنەكانى عەقلى تاكى موسولمان، بەلكو بووبوو بەسەرچاوەى بنیاتنانى ھەندىك لە بیروباوەرەكان لە دلّ و ویزدانى موسلماناندا لە جیى ئایەتەكانى قورئان و سوننەتە موتەواتیرەكانى پیغەمبەر ﷺ كە تاكە سەرچاوەن بۆ بیروباوەر و عەقیدەى مرۆقى موسولمان، تەنانەت ھەندىك لە ئایەتەكانى پەيوەست بە بیروباوەر و عەقیدە ملکہەچ دەكران بۆ چەند لىكدانەو و لادان (التاویل)ىك لە مانای سەرەكیى بۆ لىكدانەو و

^۱ زۆرىك لە نووسەران لەبارەى كاریگەرئییە سلبییەكانى وەرگىترانى پەرتووك و نووسراوەكانى یۆنانى كۆن بۆ زمانى عەرەبى، نووسیویانە، لەو كاریگەرئییە خراپانە: پیاوەكردنى ئەو جۆرە بىركردنەو فەلسەفییانەى كە لە بواریەكانى بیروباوەر و عەقیدەدا ھەن، كە قورئان یەكلاى كەردونەتەو، قسەى كۆتابى لەبارەیانەو داو، لە ناودارترین ئەو جۆرە نووسینانە كىتیبەكەى ئىمامى غەزالى (تھافت الفلاسفة - زۆر بلئى فەیلەسوفەكان) و ئەو بەشەى كە دكتۆر عەبدولھەمید ئەبوسولەیمان تەرخانى كەردووە لەم بواریدا بۆ روونكردنەو كاریگەرئییە سلبییەكانى لەسەر عەقلى موسولمان لە كىتیبەكەیدا (أزمة عقل المسلم - قەیرانى عەقلى موسولمان)، ھیرندن: چاپ: پەیمانگای جیھانى فیکرى ئىسلامی (۱۹۹۱م).

نزیک، یان دوور له مانا سهره کییه که، بۆ ئه وهی بگونجیت له گه ل بنه ما فه لسه فییه کان، ئه وهی دواتر ناسرا به زانستی که لام (علم الکلام) به ته واوی له سهر بنه ماکانی فه لسه فه بنیاتنرا، ده توانین بلیین که زانستی که لام (علم الکلام) ئه گهر بۆ خوی فه لسه فه نه بییت و له سهر فه لسه فه بنیات نه زرا بییت، ئه وه برا و هاوشانی فه لسه فه یه .

له سهره تادا خه لکانیک گرنگییان بهم زانسته دا و چونه ناو بابه ته کانیه وه، بۆ ئه وهی به هۆیه وه پاریزگاریی له بیروباوه ر و بنه ماکانی عه قیده ی ئیسلامی بکه ن، دژ به و که سانه بووه ستنه وه که ره خنه له ئیسلام ده گرن و په تی ده که نه وه، وه ک گاور و جوله که کان و هاوه لپه رسته کان، بۆ ئه وهی بهم زانسته بۆیان بسه لمینن که ئه م بیروباوه ر و عه قیده ئیسلامیه، ئه گهر به ده قه ئیسلامیه کانیش نه سه لمینری، ئه وه له پیداویستیه کانیه عه قلّه و به عه قلّ ده سه لمینری، له سهره تادا ئه وانیه خه ریکی ئه م زانسته بوون، به هانه کانیان بۆ زۆر بانگه شه کردن بۆ به لگه عه قلیه کان و پشتبسته نی زۆر پێیان و زۆر به کارهینانیان و لادان (تأویل) کردن له مانا دیار و سهره کییه کانیه ده قه کاند، کاتیک که عه قلیان به گومان ده بوو له مانا سهره کیی و دیاره کانیان و پشتبسته سن به و مانایانه، ئه وه بوو که ئه وان پووی وتووێژیان له گه ل ئه و که سانه دایه که باوه رپیان به قورئان و پیغه مبه ری خوا ﷺ نییه و فه رمووده کانیه ئه و به به لگه دانانین، بۆیه ناکری گفتوگو له گه لیان و به لگه هینانه وه له سه ریان ته نها به پشتبسته سن به و به لگانه نه بی که ئه وان باوه رپیان پیه تی و دانی پیدا ده نین که ئه ویش "به لگه عه قلیه کان"ن، هه تا ئه وکاته ی که به عه قلیان موسلمان ده بن و دل و ده روونیان نه رم ده بییت، پاشان دلایان داده مرکیت و ئاو ده خواته وه، ئه وکاته پۆلی به لگه کانیه قورئانی پیروز و سوننه ته کانیه پیغه مبه ر ﷺ دین، تا ئه م سنوره گرنگییدان به زانستی که لام (علم الکلام) مه قبوله، به لام له دوا ی ئه وهی که ماوه یه ک به سه ر ئه م بابه ت و به کارهینانه عه قلیی و فه لسه فیی و مه نتیقیانه دا تپه پری، له م سنوره دا نه وه ستا، به لکو به خیرایی ئه م زانسته گوازیه وه بۆ ناو بازنه ی ئیسلام، تا ئه وهی بوو به به لگه و وه سیله ی سه رانی تا قم و ده سته ئیسلامیه کان (الفرق

الإسلامية) بۇ دژايه تيبيكردى يه كتر و سه لماندى قسه و باسه كانيان پيى و وه لامدانه وهى يه كدى، تهنها به به لگه عه قليبها كان و پشتگوڭخستنى به لگه نه قليبها كانيان و به لاواز دانانيان، وه كه له مه ودوا بۆمان روون ده بيبته وه.

خويند نمونه ۱۵ باب تيبانه

زۆر به ئاشكراتر ترسناكىي ئهم بابته - بابته مملانتي كه لامى - دهرده كه وي، كاتيك ههست ده كه ين ئهم گهل و ئوممه ته، ئوممه تي خويندنه وه يه، به خويندنه وه دروست بووه و بۆچوون و بيروباوه ره كانى بنيات ناوه، هه موو ياسا و په يوه ندى و بنه ما عه قلى و دهرونييه كانى له سه ر خويندنه وه دامه زران دووه، هه موو ئه مانه ده ستي پيكر دووه كاتيك خواي گه وره فه رمانى كرد به خويندنه وه (إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ۱)، به لكو ئهم ئوممه ته به وه جيا ده كر يته وه كه خاوه نى "كۆكه ره وه له نيوان دوو خويندنه وه كه - الجمع بين القرائتين" ه^(۱)، هه ر لادانتيك له م خويندنه وه يه به

^۱ په يره وي "كۆكرده وه له نيوان دوو خويندنه وه - الجمع بين القرائتين" مه به ست پيى خويندنه وه وي وه حى و خويندنه وه "بوون - الوجود" ه و تيگه يشتنى مرؤفى خوينه ر له هه ريه كه يان به وي ديكه، به وي بيه ي قورنانى پيرۆز هاوكيشه يه كى بابته ييه بۆ "بوون - الوجود" و بۆ كه ون، واته قورنان وته ي خويندنه وه خوايه و كه ون و بوونيش. وته ي دارپيژراو و بلاو كراوه و بينراوى خوايه، قورنان به تيروانينيكى گشتيى بۆ هه موو ده قه كانى وه كه يه ك پارچه ي يه ك گرتوو ده بينين له دووتويى نه و يه ك پارچه ييه دا په يره ويكى تير و ته واوى گرتوته خوى، ده كرى تيبى بگه ين و لبي هه لبينجين له چوارچيوى نه و يه ك پارچه ييه دا، واته خويندنه وه بابته ييبانه بكه ين بۆ به سه ير كردنى ده قه كانى به شيويه كى گشتيى به يه كه وه، هه روه ها كه ون و بوونه و دريش له دووتويى يه ك پارچه ييه گشتييه كه يدا چه ندين ياسا و ريسا و سونه تي بۆ بوونه وهر و كه ون گرتوته خوى، كه مرؤفايه تي رينمايى ده كات بۆ جيئشيشنى له سه ر زه وي، ئهم جوژه بير كردنه وه و په يره وه (الجمع بين القرائتين)، زانا "حارسى موحاسبى (۲۳۴ هـ كۆچى كردوه)" نامازه سه ره كيبه كانى به كورتى له كتبه كه يدا باس كر دووه به ناوى (العقل و فهم القرآن - عه قل و تيگه يشتن له قورنان): به يروت، چاپى (خانه ي فيكر)، سالى (۱۳۹۱ هـ - ۱۹۷۱ م)، پيشكه شكردن و وردبيني: حسين القوتلى، به لام نامازه كانى

پشتگوځخستنی ههردوو خوځندنه وه که بېت، بهووی په نابېرېته بهر خوځندنه وهی دیکه، یاخود ده سنگرتن به یه که جوړ خوځندنه وه، ئه وه بېگومان سهر ده کیشی بۆ له ناوچوون و پوودانی کاره سات.

کاتیک تیروانینی ئیسلامی ده پویت و گه شه ده کات به هووی خوځندنه وه وه - به تایبهت عقیده و بیروباوه پری ئیسلامی - بۆ ئه وهی دیدی ئیسلامی ریځبخت، ئه گهر تیروانینی ئیسلامی و عه قیدهی ئیسلامی بنیات بنری له سهر گوتهن (منطق) یکی دیکه جگه له گوتهن (منطق) ی کۆکردنه وه له نیوان دوو خوځندنه وه (الجمع بین القراءتین) که دا، ئه وه ئه نجامه که ی سهرگهردانی و لادان ده بېت له په پیره وی

کتیبه که په یوه ستن بهو سه قفه معریفیهی که لهو کاته دا باو بووه و بهو حالته فیکریه گشتیهی ئه و کاته، پاشان ئیمامی فخره دینی رازی فراواتر باسی لهو بابه ته کرد، تهفسیره گه وره کهی (مفتاح الغیب) له سهر رۆشنایی ئه م په پیره وه و له سنووری بیروباوه رده کانیدا له سهرده می خویدا بینا کرد، ههروه ها هه ندیک ناماژهی هاتووه له (الفتوحات المکیه) ی زانا ابن العربی، زۆریه ی ئه وانه ی کاریگه ری ئیمام فخره دینی پازیبان به سهره وه یه به پیره وی ئه ودا چوون و بۆچوونی ئه ویان هه لگرتووه له م پوره وه، ههروه ها ناماژه ی جیا جیا هاتووه له تیروانینی نزیک له م په پیره وه له لای زۆریک له راقه کاره کان (المفسرین) و له ناودارترین ئه و که سانه ی جارئکی دیکه ئه م په پیره وه یان بنیاتناوه ته وه و تاوتووییان کردووه له زانایانی سهرده م، ماموستا "محمد أبو القاسم حاج حمد" که شهرحی کردووه و پوونی کردووه ته وه و زۆریک له بیروکه ی گرنگی له سهر بنیات ناره له کتیبه کهیدا به ناوی (العالمیه الإسلامیه الثانیه)، لهو دوو لیکۆلینه وه یه ی که ناماده ی کردوون بۆ بلاو کردنه وه (منهجیه القرآن المعرفیه - په پیره وه تی قورئان له پووی معریفیه وه) و (الأزمة الفکرية في الواقع العربي الراهن - قهیرانی هزری له واقعی نیستای عه ره دا).

من له زنجیره دهرسه کانی (الحسنیه الرمضانیه) لیکۆلینه وه یه کی کورتم ناماده کرد له سالی (۱۹۹۳م) له ولاتی معریب له باره ی ئه م په پیره وه (الجمع بین القراءتین) و ویستم زیاتر تیشکی بجه ممه سهر، ئه م بابه ته تا نیستاش پیوستی به لیکۆلینه وه و قولبوونه وه و ده و له مه ندی زیاتره له لایه ن زانایانه وه، ئه وانه ی خاوه نی تایبه ته ندی جیا جیا بۆ ئه وه ی ئه م په پیره وه زیاتر خه لک لئی تیبگات و بلاویته وه و کاریگه ری هه بېت له تیگه یشتنی بواره جیا جیا کانی قورئان و بنیاتنانی زانسته هاوچه رخه کانی، پرۆسه ی "اسلامیه المعرفه - ئیسلامی زانست" و بنیاتنانی تیروانینی شارستانیتی ئیسلامی له ئاستی ئه مرزیدا له سهر ئه م به نما توندتۆله پاوه ستاره.

هیدایهت و دەرچوون دەبیت له پڕیگای رێک و پەوان، عەقیدە تواناکانی خۆی و کاریگەریی و پالنه‌ره ژیاړی و شوین پێیه ئیجابییەکانی خۆی له‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی هزر و چالاکییه مرقییه‌کان له‌ده‌ست ده‌دات، به‌لکو په‌نگه بگوریت بۆ کاریگه‌رییه‌کی سلبی له ژیاړی مرقۆ له‌سه‌ر هه‌موو ئاسته جیا‌جیا‌کانیدا.

عقیده و سەرچاوه‌کانی

قورئانی پیرۆز کاتی‌ک هاته‌ خواره‌وه به‌ پایه‌کانی ئیمان و بنه‌ماکانی عەقیدە‌وه، پاشماوه‌یه‌کی زۆری بیروباوه‌ر و بۆ‌چوونی گومرا و سه‌ر‌لێ‌ش‌یۆ‌ینه‌ر له‌ جیهاندا له‌ ئارادا بوون، زۆری‌ک له‌ فه‌لسه‌فه و ئه‌فسانه و خورافیاتی بلا‌وه‌بوون، که‌ چالاکی مرقیایان په‌‌ک‌خ‌ست‌بوو، ژیاړی دنیا و دوا‌پۆ‌ژیاړ تێ‌ک‌دا‌بوو، وایان له‌ مرقایه‌تی کردبوو ده‌سته‌وه‌ستان بوو، له‌ هه‌ندی‌ک له‌ پێ‌که‌اته‌کانی که‌ون ده‌ترسا و پووی تێ‌ده‌کرد و ده‌بیه‌رست، که‌ له‌ راستیدا ئه‌وه‌ دروست‌کرا‌وانه‌ بۆ‌ خزمه‌تی ئه‌وه‌ فه‌راهه‌م هینرا‌بوون و له‌ ژێر ده‌ستی ئه‌ودا بوون، بۆیه‌ عەقیده‌ی یه‌ک‌خوا‌په‌رستی به‌وه‌ به‌رزیتی و ئاسانی و ساده‌بیه‌ی خۆیه‌وه‌، مرقییتی و مرقۆ‌دۆستی بۆ‌ مرقۆ‌گێ‌رایه‌وه‌ و جی‌گه‌ و پێ‌گه‌ی له‌ گه‌ردووندا به‌رز کرده‌وه‌، ئه‌وه‌ هه‌موو گۆ‌ر‌ان‌کاریی ئاوه‌دانیی و بنیاتنان و تۆ‌ه‌ن‌کردنه‌وه‌یه‌ی هینایه‌ کایه‌وه‌ و خه‌لکی پزگار کرد له‌ تاریکیه‌وه‌ بۆ‌ پووناکی، له‌ سته‌مه‌وه‌ بۆ‌ داد‌په‌روه‌ریی، له‌ په‌رستنی ئه‌وه‌ شتانه‌ی خوا بۆ‌ مرقۆ‌ی فه‌راهه‌م هینا‌بوون و له‌ په‌رستنی مرقۆ‌ بۆ‌ په‌رستنی خوی‌تاک و ته‌نها، له‌ سته‌می ئایینه‌کانی دیکه‌ بۆ‌ داد‌په‌روه‌ری ئیسلام، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ - دوا‌ی ئه‌وه‌ - ناسرا به‌ زانستی که‌لام (علم‌ الکلام)، سنووری هه‌وله‌کانی خۆی به‌زاند بۆ‌ بنیاتنانی عەقیده و لایدا له‌ شینواز و په‌یره‌وی قورئانی پیرۆز، که‌ تاکه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ بۆ‌ هه‌لینجانی باب‌ه‌ته‌کانی عەقیده و بیروباوه‌ر، ده‌ستی کرد به‌ پێ‌ش‌که‌ش‌کردنی باب‌ه‌ته‌کانی عەقیده و پایه‌کانی له‌ چه‌ند قالی‌بکی فه‌لسه‌فیی لاهوتی و عه‌قل‌زالی سارد و سپری بێ‌گیان.

تهنانهت له لای هندیك له زانایانی كه لام ئەم مهسه له یه له خواستنی هندیك زاراوهی فلهسه فی یۆنانیدا نه وهستا له به كارهی تاناهه كانیاندا وهك زاراوه كانی (الجوهر والعرض والجسم والجوهر الفرد والواجب العقلي والجائز العقلي والمستحيل العقلي والهیولی والعله والطبیعة...)، چه ندین زاراوهی دیکه، به لكو هاتن ئەم زاراوانه و گفتوگو بئ سوود و گو مپا كهر و مانا پڕوپو و چانه یان به كارهی نا له بابته كانی په یوه ست به بنیاتنهر (الخالق) و جیهان و مرؤف و پیغه مبه رایه تی و په نهان (غیب) و هتد، كه قورئان قسه ی به كلاكه ره وهی خوی وتوو له باره یانه وه^(۱).

تهنانهت هه ندیكیان پۆچوون و سنووریان به زاند به وهی كه ده یانیو یست به لگه بیستراوه كان (الأدلة السمعیة^(۲)) به لگه قورئانییه كان بن، یان فه رموده كانی پیغه مبه ر به لاواز دابنن له بابته كانی عه قیده دا، به لگه عه قلییه كانیان په سه ند ده كرد و پاساویان ده دا به سه ر ئەو به لگانه دا، له وانه ئیمامی رازی (خوا لیی خو ش بیئت) ئەم كار ه به باش ده زانیت، كاتیك ده لیت: "الأدلة السمعیة لا تفید الیقین أو القطع" واته: به لگه بیستراوه كان دلنیا یی ته واویی ناگه یه نن، یا خود بیگومانیی ناگه یه نن. له سه ر ئەم بابته ه گفتوگو یه کی كردوو ه له كتیبه كه یدا به ناوی (المحصل فی علم أصول الفقه)

^۱ به شیک له سۆز و میهره بانیی خوی گه وه به سه ر به نده كانی وه نه وه یه كه هه موو ئەو بابته عه قیدیانه - كه خوی گه وه فه رمانی پیکردووین باوه رمان پیتی هه بیئت - قورئان یه كالیی كردوو نه ته وه، هیچ بابته تیک ی په یوه ست به عه قیده نییه له و بابته تانه ی نه گهر مرؤف ئیمانی پی نه بیئت و ره تی بکاته وه، كافر ده بی؟، كه له قورئاندا باس نه كرا بیئت، جا ئەو بابته عه قیده بیانه په یوه ست بن به یه كتاپه رستی له خاوه ندرایتی (الربوبیة) خوی گه وه، یان یه كتاپه رستی خوی گه وه له په رستندا (الألوهیة)، یان (یه كتاپه رستی له ناو و سیغه ته جوانه كانی خوی گه وه)، یان ئەو بابته تانه ی په یوه ست به پیغه مبه ریتی و پیغه مبه ران، یان كتیبه ناسمانییه پیتشو وه كان، یان جیهانی په نهان (غیب)، یان پۆزی دوا بی و قهزا و قه ده ر، نه وهی له قورئاندا نه هاتوو ه و به لكو له فه رموده یه كگیتره وه (آحاد) كاندا هاتوو ه، ئینكار یی كردن و قه بول نه كردنی مرؤف كافر ناكات، تهنانهت له لای ته وانه ش كه ئەو فه رمودانه قه بول ده كنه له بابته كانی عه قیده دا نه گهر ته نها ئەو فه رمودانه به لگه بن له سه ر ئەو مهسه له عه قیده ییه.

^۲ مه به ست به به لگه بیستراوه كان (الأدلة السمعیة) قورئان و فه رموده كانی پیغه مبه ره ﷺ. وه رگێر

دەفەرموی: "بابەتی سییەم: سەبارەت بەوەی ئایا بەلگە هێنانەو بە وتەکانی شارە سوودی دلتیای تەواو دەگەیهنی، یان نا؟، پاش تاووتوئیکردن (خوا لئی خۆش بێت) بپاری دەدات کە بەلگە و تراوەکان (الأدلة السمعية) لەسەر چەند پێشەکییەکی گومانای بنیاتنراون هەرچیش لەسەر پێشەکی گومان بنیات بنریت، ئەو بە خۆی گومانای (ظنی)یە، کەواتە بەلگە هێنانەو بە وتەکان (خطابی) شارە دلتیای تەواو ناگەیهنیت"^(۱).

ئەم بانگەشەیی دووبارەکردۆتەو لە کتیبە ناسراوە کە لامیەکی بەناوی (نهاية العقول في دراية الأصول) و دەلێت: "بەلگە هێنانەو بە بابەتە بنەمایەکان (واتە عەقیدەییەکان) دا بە بەلگە بیستراوەکان (الأدلة السمعية) نابێت بە هیچ جورێک، چونکە بەلگە هێنانەو پێیان راگیراون لەسەر چەند پێشەکییەکی گومانای (الظنية) و لەسەر پێچەوانە نەبوونیان لەگەڵ بەلگە عەقلییەکان"^{(۲)(۳)}.

پێش ئەم بۆچوون و وتانە ی ئیمام فەخرەدینی رازی، چەند بۆچوون و وتە هاوشێوە هەبوون سەبارەت بە بەکەم زانیی بەلگە بیستراو و نەقلکراوەکان (الأدلة السمعية) و پێشخستنی را و بۆچوونی زانیان لەسەر ئەو بەلگانە پەنا بەخوا، لەواتە:

^۱ بڕوانە کتیبی: "المحصل في علم أصول الفقه (۱/۵۴۷)", دانراوی ئیمام فەخرەدینی رازی، بە وردبینی و لیکۆلینەوێ خۆمان (نوسەر)، ریا، چاپی: زانکۆی ئیمام موحەممەدی کوری سعودی، ئیسلامیی، سالی: (۱۳۹۹ھ - ۱۹۷۹م). مەبەستی لە گومان تیااندا ئەوێ بە گومان هەیه لە تەواوی گەشتیان پیمان، یان راقەکردنەکانیان.

^۲ مەبەست لەم مەسەلەییە ئەوێ بە ئەهلی کەلام دەلێن: بەلگەکانی قورتان و سوننەت لە بابەتە عەقیدەییەکاندا وەرناگیرین، چونکە ئەم بەلگانە هەندێک گومانیان تیدا ماوە بەوێ کە فەرمودەکانی پێغەمبەر کەسانیک گێتروایانەتەو کە دەکرێ هەلە، یان درۆیان کردبێت، بابەتە عەقیدەییەکانیش نابێت لەسەر گومان بنیات بنرین، ئەو بەلگانە هەندێک جار لەگەڵ عەقل و بەلگە عەقلییەکان ناگونجین، هەرودها کەسە نەیارەکانی ئیسلام - بەتایبەت فەیلەسوفەکان باوەریان بە قورتان و فەرمودەکانی پێغەمبەر نییە، دەبێت ئیمە بەلگە کەلێکیان بۆ بێنێنەو کە بەلگە عەقلییەکانی بن بۆ ئەوێ دەمکووتیان بەکەین. (وەرگێر)

^۳ بڕوانە سەرچاوەی پێشوو.

وتەى زانا شىخ ئەبوھەسەن عوبەيدوللا كەرخى حەنەفى (۳۴۰ ك كۆچى كر دووھ) لە كتیبى (الأصول) ەكەيدا دەلالت: (ئەصل وایە ھەر ئایەتیک كە پىچەوانە بوەستیتەوھ لەگەل ړا و بۆچوونى زاناىانى مەزھەبى ئیمە، ئەوھ مەنسوخە و كارى پیناکرى، یان راپەككى دیکە كە بە بەلگەپەككى دیکە چەسپاوه پەسەند دەكەین و پاساوى دەدەین بەسەر ناوھړۆكى ئەم دەقەدا، باشتروایە كە ئەم دەقە كە پىچەوانەپە لەگەل بۆچوونى زاناىانماندا لىكدانەوھپەككى دیکەى بۆ بكەین لە چوارچىوھى ماناكانیدا، واتە (تاویل) یكى گونجاوى بۆ بكەین^(۱).

پاشان ھەر ھەمان زانا بنەماپەككى دیکە باس دەكات و دەلالت: "ئەصل وایە ھەر ھەر موودەپەككى پىغەمبەر پىچەوانەى قسەى زاناىانى مەزھەبى ئیمە ھاتبیت ئەوھ، یان مەنسوخە، یان ھەر موودەى دیکە ھەپە پىچەوانەى دەوھستیتەوھ، پاشان ئیش بە ھىچیان ناكەین و پەنا دەبەینە بەر بەلگەپەككى دیکە، یان ړا و ھەر موودەپەككى دیکە پەسەند دەكەین و پاساوى دەدەین بەسەر ئەم ھەر موودەپەدا بەپىئى ئەو مىكانیزمانەى زاناىانمان پشتى پى دەبەستن لە جورھكانى تەرجىحدان و پاساودانەوھ، یان دەگونجىنن لەگەل ړاى زاناىانماندا، ئەمانە دەكەین بەپىئى بوونى بەلگە لەسەر ړاكەى زاناىانى خوومان - واتە كە بەلگەمان ھەبیت -"^(۲).

ئا بەم شىوھپە بەلگە بىستراوھكان (الأدلة السمعية) قورئان بوایە، یان ھەر موودەى پىغەمبەر، كرابوون بە بەلگەى ناسەرھككى و نىوھند، تەنانەت لە بابەتەكانى عەقیدەشدا و كارپىكردنیان ړاوھستابوون لەسەر پىچەوانە نەبوون و دژ نەوھستانەوھیان لەگەل بەلگە عەقلىپەكان!!.

ئەم تىپەپىن و توندپەوپیە لە پشتبەستن بە عەقل و بەلگەكانى و پىشخستنى لەسەر بەلگە بىستراوھكان (الأدلة السمعية) تەنانەت لە بواری عەقیدەشدا، دژاپەتەى كرا

^۱ ېروانە كتیبى: (أصول الكرخي) چاپكارو لەگەل كتیبى (تأسیس النظر): خاوەنى: أبو زید الدبوسى، چاپى

قاھیرە (ل: ۸۴-۸۵).

^۲ سەرچاوى پىشوو.

به له سنور دهرچوون و توندییه کی پیچه وانه، که وای کردبوو له هندیك که هه موو
 ئه و دهقانه وهر بگرن که هاتوون له بابه ته کانی پایه کانی عه قیده و به شه کانی و
 راگره کانی، جا ئه و دهقه فرموده یه کگی پراوه (أحد) بایه، یان مه شهوور، یان
 موته واتر، یان راست (صحيح) بوايه، یان باش (حسن)، که بووه هوی بارگران کردنی
 به شه کانی بیروباوه پر به کومه ئیک بیروباوه پی خاوهن کتیبه کانی دیکه (أهل الكتاب)،
 هندیك بیروباوه پی دیکه که پیچه وانه ده وه ستایه وه له گه ل دهقه راشکاوه کانی
 (الصريح) قورئان له شوبه اندنی خوا به دروستکراوه کانی و قه راردانی جسم بو خوا و
 په کخستنی سیفه ته کانی خوی گه وره و چه ندین شتی دیکه.

ئه گه ر دورتر برۆین ده بینین له به رامبه ردا هندیك خه لکی پوچووی ئه هلی
 ته صه وف قسه یان ده کرد له بابه ته کانی عه قیده له روانگی یه کپارچه یی بوون (وحدة
 الوجود)^(۱).

^۱ هندیك له گه وره پیاوانی ئه هلی ته صه وف مه شهوورن به وه ی که هه لگری بیروباوه پی (وحدة الوجود)ن،
 له وانه وه (ابن عربی) له کتیبه که یدا (الفتوحات) و (الفصوص)، (ابن الفارض) له (التائیه الکبری) و
 چه لاج له قسه هه لیت و په لیته کانیدا و.. غه یری ئه مانه ش.

په پیره وی (وحدة الوجود) هه چ ئایه تیکی قورئانی پیرۆزی له باره وه نییه، نه به راسته وخۆ، نه به ناماژه، هه چ
 فرموده یه کی پیغه مبه ری خواسی له سه ر نییه و له په پیره و فرموده کانی پیشتین (سلفی) ئوممه ت و
 گه وره پیاوانیاندا هه چ شتیکی له باره وه نه هاتوه، نه وانیه ره واجیان داوه به م په پیره وه له وانیه باسمان کردن و
 غه یری ئه وان، ئه م بوچوونه یان له به راهیمه کانی هنده وه وه درگرتوه که مه شهوورن به (الهلولیین والإتحادیین)،
 له وانیه عه قل و دلّه کانیان نه یوانیوه که یه کتا په رستی بیّ خشل و خال قبول بکات له په رستنی خوی
 گه وره دا، بۆیه هندیکیان وا گومانیان بردوه که خوا و بوونه وه ره کانی یه ک شتن، هه ره ها ئه م په پیره وه
 هندیك له فه یله سوغه یونانییه کانیش باوه ریان پییبوه، به تاییه ت ره واقیبه کان، له ئین عه ره بیبشه وه
 گیترداوه ته وه که باوه ری و ابووه، به لگه ش له سه ر ئه وه ده لیت: "نه گه ر مرؤف گه شته حاله تی فه نابوون ئه وه
 له گه ل خۆشه ویسته که یدا ده بیّت به یه ک" و له شیعره که یدا ده لیت:

روحه روحي وروحي روحه إن یسأ شنت و إن شنت یسأ

واته: رۆحی ئه و رۆحی منه و رۆحی من رۆحی ئه وه، ئه گه ر بریار بدات بو کاریک منیش بریار ده ده م، ئه گه ر
 منیش بریارمدا ئه وه ئه ویش بریار ده دات، مه به ستی خوی گه وره یه). الفتوحات المکیه (۴/۳۷۳)، هه ره ها

که پاشماوهی تیروانینه بیروباوهره شیرکی و بتپه‌رستی‌ه‌کانه و پاشماوهی ئەو تیروانینه نارپیک و شیواوه حلولی و ئیتحادیان‌یه بۆ مرۆف، ئەو تیروانینه په‌شیو و نارپیک‌یه بۆ بوون و ئەو رایه‌ناته‌واوه بۆ ژیان و کرده‌وه‌کانی مرۆف و شته‌کانی دیکه‌یه، چۆن بیروباوهرپیک ئەم هه‌موو پشیوی و نارپیکی و که‌کم‌و‌کورتیمان‌یه‌ی بی‌ده‌توانیت بیر و هزری ته‌واو و رپیک بێنیتته‌ کایه‌وه، یاخود تیروانینیکی ته‌واو بدات به‌ مرۆف و هانی بدات بۆ ئە‌نجامدانی هه‌لسوکه‌وتی شارستانی؟!

بروانه (۵۳۵/۳)."

هه‌روه‌ها قسه‌ مه‌شه‌وره‌که‌ی که‌ ده‌لی:

لقد كنت قبل اليوم أنكر صاحبي	إذا لم يكن ديني إلى دينه داني
لقد صار قلبي قابلا كل صورة	فمرعى لغزلان و دیر لره‌بان
و بيت لأوثان و كعبة طائف	وألواح توراة و مصحف قرآن
أدين بدين الحب أنى توجهت ركاتبه	فالحب ديني وإيماني

نشأة الفكر الفلسفي (۳/۳۱).

واته: من پیتش ئە‌مرۆ دژایه‌تی بوونی هاورپیکه‌م ده‌کرد، ئە‌گه‌ر دینه‌که‌م نزیک نه‌بوايه له‌ دینی ئە‌وه‌وه، به‌لام دلم وایلپه‌تات که هه‌موو وینایه‌که‌ قه‌بوڵ بکات، بۆته‌ شوینی له‌وه‌راندنی ناسکه‌کان و کلپسای راهیبه‌ مه‌سیحیه‌کان و شوین و مالتی به‌ته‌کان و که‌عبه‌ی ته‌وافکه‌ره‌کان، بۆته‌ ئە‌و له‌وحانه‌ی ته‌وراتیان تیدا نووسراوه‌ته‌وه‌ و مو‌صحه‌فی قورئان، من له‌سه‌ر دینی خۆشه‌ویستیم و پروم کردۆته‌ کاروانه‌کانی خۆشه‌ویستی، خۆشه‌ویستی دین و ئیماغه‌.

زۆریک له‌ زانایانی موسلمانان هه‌ستاوان به‌ ره‌تکردنه‌وه‌ و وه‌لامدانه‌وه‌ی ئە‌م په‌یره‌وه‌ فاسده‌.. خاوه‌نی کتیبی (کشف الظنون) باسی زۆریک له‌و کتیب و نووسراوانه‌ی کردوه‌ که نووسراوان له‌ باره‌ی پروونکردنه‌وه‌ی خراپی و پرپو‌و‌چی ئە‌م په‌یره‌وه‌ و ناشکرکردنی کاریگه‌رییه‌ خراپه‌کانی له‌لایه‌ن زانایانی کۆن و تازه‌وه‌، له‌نیۆ ئە‌و زانایانه‌ی ئە‌هلی حه‌دیس که وه‌لامی ئە‌م په‌یره‌وه‌ی داوه‌ته‌وه‌ و له‌ باره‌ی ترسناکییه‌که‌یه‌وه‌ نووسیویه‌تی (شیخ أحمد السره‌ندي و شاه ولي الله الدهلوي)، پاشان شیخ جه‌ماله‌ددینی ئە‌فغانی و شیخ مو‌حه‌مه‌د عه‌بده‌ و چه‌ندین زانای دیکه‌.

هه‌ندیک له‌ فه‌یله‌سوفه‌ غه‌ریبه‌کانی نیمچه‌تازه‌ هه‌لگری ئە‌م په‌یره‌وه‌ بوون و په‌واجی زۆریان بۆ داوه‌ به‌ شیوه‌یه‌که‌ له‌ شیوه‌کان، له‌وانه: سپینۆزا، هیگل، دل‌باخ، دیدوار.. بێجگه‌ له‌وان. بگه‌رپه‌ره‌وه‌ سه‌ر کتیبی: المعجم الفلسفي (۵۶۹ - ۵۷۰)، و موسوعة الفلسفة: عبدالرحمن البدوي (۲/ ۶۲۴-۶۲۵).

را جیایی و دابه شوونی زانایان سه باره ت به زانستی کلام

کتبخانه‌ی ئیسلامی له سه‌رده‌می ئیبنو ته‌یمیه‌دا پر بوو له کتیب و لیکۆلینه‌وه و کتیبی مه‌تن و راقه و تیبینی و حاشیه .. که راقه‌ی بیروباوه‌ر و عه‌قیده‌ی ئیسلامییان ده‌کرد به شیوه که لامیه‌که‌ی، هه‌موو ئه‌و باب‌ه‌تانه‌یان ده‌گرته‌خۆ که به‌م شیوه که لامیه به عه‌قیده داده‌نرا و خه‌لکی بووبوون به چه‌ند به‌ش و تاقمیکه‌وه سه‌باره‌ت به‌م ریگه که لامیانه و په‌یره‌وه فه‌لسه‌فیانه، که ده‌کرۆ له دوو تاقمی سه‌ره‌کییدا ریگه بخزین:

یه‌که‌م: ئه‌و تاقمه‌ی که هیزشیان ده‌کرده سه‌ر ئه‌م زانسته و رقیان لیده‌بووه‌وه و به یه‌که‌ک له‌و زانسته زیانه‌خشانه‌یان ده‌زانی که مروّف ناگه‌یه‌نیته ئیمان، خه‌لک پرزگار ناکات له کوفر، به‌لکو لایان وابوو که ئه‌مه زانستیکه پاره‌ستاره له سه‌ر ده‌مه‌ده‌میه‌کی بی ئه‌نجام و ئه‌و شیوازه فه‌لسه‌فی و ریگه مه‌نتیقیانه‌ی که له زانستی زانایانی پیش ئیسلامه‌وه هینراوه‌ته ناو موسلمانانه‌وه، هه‌موو ئه‌مانه زانست و هونه‌ریکن که نادرینه پال گه‌لانی موسلمان و هی ئه‌وان نه‌بوون، به‌لکو نامۆن به موسلمانان و له ده‌ره‌وه بۆیان هاتوه، بۆیه ئه‌م تاقمه رایان وابوو که ده‌بیت موسلمان دوور بکه‌ویتته‌وه له خویندن و لیکۆلینه‌وه‌ی عیلمی که لام، یان گرنگی پیددا ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی که شاره‌زایی تیدا په‌یدا بکات له‌به‌ر وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌لگر و په‌یره‌وه‌کانی و ئه‌وانه‌ی په‌واجی پیده‌ده‌ن، ده‌توانین بلّین که شیخولئیسلام ئیبنوته‌یمیه و قوتابخانه‌که‌ی له‌م تاقمه ئه‌ژمار ده‌کرین، له‌گه‌ل که مێک شلی له‌م باره‌یه‌وه .

تاقمی دووه‌م: ئه‌و تاقمه‌ن که ئه‌م زانسته‌یان هه‌لگرتبوو و پشکدارییان هه‌بوو له باب‌ه‌ته‌کانیدا و ئه‌م زانسته‌یان به‌به‌پزترین زانست داده‌نا و فیکردن و فیکربوونیان به واجب ده‌زانی بۆ پاراستنی عه‌قیده‌ی ئیسلامی و دیفاعکردن لێ.

بۆ زانینی به‌لگه‌کانی ئه‌م تاقمه ده‌کرۆ سه‌یری زۆریک له کتیبه‌کانی فه‌خری رازی بکه‌ین، به‌تایبه‌ت له پیشه‌کی کتیبی (نهاية القول)، له‌ویدا به‌ دریزی باسی له‌م باب‌ه‌ته

کردوه، ههروهه له (التفسير الكبير) دا کاتی که لیكدانهوه دهکات بۆ ئایهتی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) (البقرة: ۲۱) واته: ئه‌ی خه‌لكینه ئه‌و خواجه بپه‌رستن که ئیوه و ئه‌وانه‌ی پێش ئیوه‌ی دروست کردوه. له لیكدانهوه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌دا روونی کردۆته‌وه که زانستی که‌لام به‌پزێترین زانسته، فێربوونی واجبه و وه‌لامی ئه‌وانه‌ی داوه‌ته‌وه که ده‌لێن زانستیکی داهێنراوه و له زانستی میلیله‌تی موسلمانان نییه، یاخود له‌و زانستانه‌یه که ده‌بی پشت بکریته فێربوونی و خه‌لك فێری نه‌بیته^(۱).

عمقیده وه‌ك بنه‌مایه‌کی فیکری

به‌راستی ئه‌و دامه‌زراوه‌ عه‌قیده‌ی که قورئانی پێرۆز خشت به‌خشت دایمه‌زاندوه و گرنگی داوه به‌ هه‌موو به‌شه‌کانی و یه‌کتا په‌رستی کردوه به‌ بنه‌ما و سه‌رگه‌ بۆی، بۆیه ئه‌و هه‌موو گرنگیه‌ی پێداوه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م عه‌قیده و بیروباوه‌ره به‌ روونی و بێگه‌ردیی و خاوینی و ئه‌و به‌لگه‌ سه‌لمینراوانه‌ی که لێیه‌وه په‌یدا ده‌بن و ئه‌و توانا دلنیاکه‌ره‌ی له‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی "گرێ فله‌سه‌فیه‌ گه‌وره‌کان"، ئه‌و وه‌لامدانه‌وانه‌ی که ناسران به‌ "الأسئلة النهائية - پرسیارگه‌له‌ کۆتاییه‌کان"^(۲)، ئه‌مه هه‌مووی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که عه‌قیده و بیروباوه‌ر بێته‌ بنه‌مایه‌کی فیکری لێوه‌یه‌وه ده‌ست به‌ جو‌له‌ بکات و بگه‌رپێته‌وه بۆ لای ئه‌و، به‌ هۆیه‌وه هه‌موو هزر و بیروبو‌چوونه‌کان و حوکم و به‌ها و ترازوی مرۆفی مسو‌لمان پێکبینه‌وه، به‌ هۆیه‌وه عه‌قلیه‌تی مرۆفی مسو‌لمان و هه‌موو پێکهاته‌کانی دیکه‌ی له‌ زانیاری و زانست و هونه‌ر و رۆشنیبری و شارستانی دروست

^۱ بگه‌رپێره‌وه سه‌ر کتیبی: (المطالب العالیة) (۱۱۳/۹ و دواتر)، بیروت: (دار الکتاب العربی)، (۱۹۸۷م).
^۲ پرسیارگه‌له‌ گه‌وره‌کان، یان گشتگیره‌کان، به‌و پرسیارانه‌ ده‌وتریت که له‌ باره‌ی مرۆڤ و بوون و راستییه‌کانی هه‌ردووکیانه‌وه ده‌ورۆزێترین و له‌باردی ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ندی پێیانه‌وه هه‌یه که له‌ ژێر رۆشنایی وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م پرسیارانه‌دا نوێنه‌رایه‌تی نمونه‌مه‌عریفیه‌کانی رۆشنیبری میلیله‌ته‌ جیاجاکان ده‌کهن.

بیت، چونکه پیویسته په نگدانه وه و کاریگریه کانی ئەم عه قیده یه دهریکه ویت له سهر ئو هونه ر و په وشت و به ها و زهوق و ژدانانه ی که کاریگریه ده که نه سهر "نه فسیه تی مروقی مسولمان"، چونکه عه قیده له تیروانی نیسلامیه وه بریتیه له پیوانه ی هه لسه نگاندنی هه موو بنه ماکانی "که سایه تی موسلمان"، له پرووی عه قلی و نه فسیه وه، په نگدانه وه کانی له سهر ئاوه دانیه و زانست و ئەدب نابیت که متر بیت له په نگدانه وه ی له سهر خواپه رستی باله خانه کانی، که واته ئو بنه مایه یه که ده بیت به ته وای سه لامه ت بیت له هه موو پروویه که وه بۆ ئه وه ی بنیاتنانه ی عه قلی و نه فسیه مروق و گه لی موسلمانان سه لامه ت بیت.

عه قیده تیروانی گشتیه و گشتگیر بۆ مروق و که ون پیشکه ش به ئینسان ده کات، په یوه ندیه هه ردووکیان به خوی بنیاتنهری ژیان و مروق و گه ردوونه وه دیاریه ده کات، په یوه ندیه که ون و ژیان به مروق و رۆلی مروق له م ژیان و له دوی ئەم ژیانه ش روون ده کاته وه، بۆیه به هۆیه وه گری گه وره کان ده کرینه وه و پرسپاره کۆتاییه کان وه لام دهرینه وه و کۆمه لیک بنه مای به لگه نه ویست بۆ مروق دروست دهن، که ده کری بکرینه زه مینه یه کی گونجاو و مه به ست بۆ بنیاتنانه ی پرۆگرامه کانی به لگه و هۆکاره یانه وه (التعلیل)، شیکردنه وه و قیاسکردن و ئاشکراکردن و ره خنه گرتنی زانستیه و هه موو ئه و شتانه ی دیکه که بنیاتنانه ی مه عریفی ته و او پیویستیه تی.

رۆلی عه قیده له م سنوره دا ناوه ستیت، به لکو زانست و زانیاری و به هاو بۆچوونه کان به یه که وه گری ددات به توندترین شیوه، که ش و هه وای فیکری و عه قلی و نه فسی دینیته کایه وه، که دهنه هۆی ریخستنی بنه ماکانی هینانه دی مه عریفه به یاساکانی یه کتاپه رستی خوی گه وره له په رستنی و به گه وره و ده سه لات زانیه ی و سیفه ته به رزه کانی، پاشان دهرگای ئاشکراکردن و لیکنه یه وه ی زانستیه له هه موو ورده کارییه کانی شیوه ی که ون و ئاشکراکردنی ئاسۆکانی و هه موو به شه کانی له سهر تواناکانی مروق ده کاته وه، تیگه یشتن له مانای ژیان و نه یینییه کانی مروق و پیکه اته عه قلی و دهروونی و جه سه ییه کانی روون ده کاته وه.

که واته عه قیده ی ئیسلامی توانا عه قلی و داهینان و دۆزینه وه کانی مروّف ده پارێزیت له پهرتوون و ونبوون له بابته فهلسه فی و کهلامیه بێسووده گو مپراکه ره کان له باره ی غه یب و په نهانه وه، رپڭایه کی فراوان ده کاته وه بۆ دۆزینه وه و ئاشکرکردنی هه موو ئه و شتانه ی له جیهانی بینراو (عالم الشهاده) دا هه ن که ته نها ئه وئ مه یدان ی جینشینی و خسته نه به رده ستن (تسخیر) ی مروّفه کانه له لایه ن خوا وه، واته جینشینی مروّف له سه ر زه و ی و به رده ست خستن (تسخیر) ی هه موو ئه وه ی له که ون دایه بۆ ئه و.

هه روه ها عه قیده به پاکیی و روونیی خۆیه وه کۆمه لیک ئامانجی به رز ده خاته به رچاوی ئینسان و کۆمه لیک مه به سته بلند و به نرخ پیشانی ئینسانه کان ده دات، که کاروانه که ی ده پارێزیت له شتی بێسوود و هه سته کردن به نه مان و فه وتان و خۆخواردنه وه و ته مه به لیی، هانی ده دات له سه ر ئه نجامدانی رۆلی ئاوه دانکردنه وه و شارستانی خۆی له ژياندا به باشترین شیوه که بتوانیت پایه کانی کۆمه ل به توندیی بچه قینئ، ئامانجه میحوه ریه کانی بنیات بنیت.

به راستی "عه قیده ی ئیسلامی" بنه مای توند و پته وی رۆشن بیری ئیسلامی پیشان دا له سه رده می نه وه ی یه که می ئیسلامدا و بنه ما کۆمه لایه تی و شارستانییه کانی له سه ر عه قیده بنیاتنران، ره نگدانه وه ی دروست کرد له سه ر بۆچوون و هه لسوکه وته عه قلییه کانی تاکی مسولمان له وه سه رده مه دا، هه روه ک چۆن ره نگ ی دابووه وه له سه ر بنه ما ره وشتی و هه لسوکه وتیه کانی و یاسا کانی مامه له و په یوه ندیه کانی، بۆیه تیگه یشتن و روونکردنه وه و لیکدانه وه و هه لسه نگاندن زۆر قورسه بۆ هه ریه کیک له مانه به بی ره چا وکردنی ره نگدانه وه ی عه قیده له سه ریان.

لێره دا ده کرای له وه تیگه یین که بۆچی هه موو هه لسوکه وت و عیباده ته کان به ستراونه ته وه به مه رجی ئیمان بوون و بۆ خوا ئه نجامدان، هه یچ کرده وه یه ک و عیباده تیک بۆیه قه بول ناییت به بی هاتنه دی مه رجه سه ره که یه که ی و پایه گرنگه که ی، که ئیمان و باوه رپوونه، که واته ئیمان مه رجیک ی سه ره کییه بۆ وه رگرتن و قه بولبوونی هه ر کرده وه یه کی په یوه ست به رۆژی دوا ییه وه و پاداشته وانه وه ی له لایه ن خوا وه،

به لکو پیوسته بۆ بنیاتنانی ئیسلامیش له ژبانی دنیا دا.

که واته عه قیده که وتوو ته چه قی بازنه ی ئیسلامه وه، به وه شه وه ناوه سستی که بریتی بیته له هه ندیکه قه ناعه تی عه قلی به پایه کانی بیروباوه ر و بنه ماکانی، به لکو ده بیته له مه تپه ریته بۆ "مامه له له گه له هه موو ناواخنی ئینسان به شیوه یه کی گشتیی و وه لامی هه موو لایه نه کانی په یوه ست پییه وه، بداته وه و تیکه له بیته له گه له هه موو بنه ما و راگره کانی دا، تیکه له بیته له گه له هه ست و فیکر و بیر و هوشی، له گه له هه موو به شه کانی هه ست پی کردنی دیکه ی مروژ و ناوه پۆکی مروژایه تی به شیوه یه کی گشتیی، هه لسوکه وت بکات له گه له واقعی ماددی ئینسان، ئه و واقعه ی که پنگه که ونیه که ی دایده مه زینتی له و شیوازه ی که ده برینی پیده کات و سروشی پیده کات و پینمایی هه موو ئه و ناوه پۆکانه ی به یه که وه به ریکی پیده کات، ئه مه یه هه ماهه نگیی و گونجانی فیه ته وه که ئه وه ی که خوا بۆخوی بنیاتی ناوه"⁽¹⁾.

ئو ئاویت هه بوونه گشتگیره له گه له "بوون و ناواخنی مروژایه تی" هه مووی تواناو کارایی جولان و کارکردن بۆ گۆرینی پیدایه ستییه کانی ئه م عه قیده یه بۆ واقعییکی هه ست پی کراو له مروژدا دروست ده که ن، که بازنه داره به سۆز و هه ست و غیره ت و نازیه تی بۆ بانگ کردنی خه لک بۆ به شدارییکردن له م خیره ی که ئه و تیی دایه تی، به شدارییکردنیان له پیکه پینانی کۆمه لگایه کی گونجاو له گه له یه کتر و یه کسان له سه ر بنه مای دلنیا بوون و دانپیانان به وه ی که مروژه کان هه موویان هاوشانی یه کترن له مروژتییاندا و مروژ جینشینه له م که ونه دا و هه موو که ون خراوه ته به رده سستی ئه و، ئه و ئه مانه ته ی پی هه لگیراوه و ته کلیدی ئاوه دان کردنه وه ی زه وی به سه ردا دراوه، خوی گه وره ش له م کاره ی دا هاوکاریه تی به فیکر کردنی و تیگه یانندی و خسته نه به رده سستی راستییه کان بۆی که بی ماندوو بوون پینان ده گات.

به م عه قیده وه رگیراوه له قورئانه وه کۆمه لی یه که می مسولمانان راهاتن به و راهاتنه ناوازه یه، سه رکردایه تی مروژایه تی بیان وه رگرت و ئه م عه قیده ناوازه یه فه رمان په وایی

¹ خصائص التصور الإسلامي: سه رچاوه ی پیشوو.

مرؤقايه تىيى كرد به شىويه كه گه لان ئاشنا نه ببون به هاوشيوه ئه و
 فه زمانه و ايه تيه، نه له پيش و نه له دواى ئه و يش، ئه و تاكه نمونه جوانه ئه هينايه دى
 بؤ مرؤق له جيهانى ناوه رۆك و هه ستدا، يان له جيهانى جولان و واقعدا، كه ميژوو شتى
 واى به خويه وه نه بينبوو، قورئان مه رجعه و سه رچاوه ئه يه كه مى ئه و كۆمه له بوو و
 له وه وه هه لقولابوون و سه رسامترين ديارده له ميژوى مرؤقايه تيدا هه لقولانى ئوممه تيگ
 بوو له ده قه كانى قورئان^(۱)، به قورئانه وه ژيان و به پله ئه يه كه ميش پشتيان به ئه و
 ده به ست، به و پييه ئه فه رموده كانى پيغه مبه ر ﷺ بيجه كه له نمونه ئه ئاراسته ئه
 قورئانى هيج شتىكى ديكه نه بوون، وه ك چون عايشه ئه دايكى موسولمانان كورتي
 كرده وه كاتيگ پرسيارى ليكرا له ره وشتى پيغه مبه ر ﷺ، ئه و يش له وه لامدا ئه و
 وه لامه گشتگير و راستگور و قووله ده داته وه، ده لئيت: (ره وشتى ئه و قورئان بوو)^(۲).

ئيبن تهميمه و راستگور دى نموئه له بواره كانى عمقيد دا

له م سۆنگه يه وه، شىخولئىسلام ئيبن تهميمه ده ستى كرد به جيهاد كرده كه ئه
 بوارى راست كرده وه ئه عمقيد دا، له دواى ئه وه ئه كه هه ستى كرد به و لادانه ئه تووشى
 بووه، بۆيه ئيشى كرد له سه ر بنيا تانانه وه ئه بنه ماكانى به بنيا تانانه وه ئه كه س له فيانه ئه
 پاك، پشتى ده به ست به قورئانى پيرۆز و ئايه ته كانى له به لگه هينانه وه بؤ هه موو
 بواريك له بواره كانى و پاك كرده وه ئه له هه موو ئه و شتانه ئه كه پيوه ئه هه لواسرابوو و
 چوارده ورى درابوو له خه وش و خال، چاوپوشن بوو به فه رموده كانى پيغه مبه ر ﷺ،
 له خوينا دنده وه ئه وه حى خوايييه وه ده ستى كرد به بنيا تانانه وه ئه ئه م عه قيد ه يه خشت
 به خشت، به له به رچاوگرتنى وه زعى ئوممه تى ئىسلامى له سه رده مى خويدا و

^۱ خصائص التصور الإسلامى: سه رچاوه ئه پيشوو.

^۲ ئه م فه رموده يه ئيمامى موسليم و به يه ه قى له كتيبى (السنن) دا و ئيمامى شه حمده و ئه بوداود ريبوايه تيان
 كردوو له عايشه وه، وه ك چون باس كراوه له كتيبى: الفتوح الكبير (۲/۲۶۶).

دووبه ره کی و په رتپه رتپوونه کانیان، بویه له سه رتادا دهستی کرد به گفتوگو له باره ی بچوون و گوتاری تاقم و کومه له جیاوازه کان، لادان و هه له کانیانی له عه قیده که یاندا ده خسته به رده ستیان، به لکو ئه م تاقمه جیاوازه بگپرتیه وه ناو بازنه یه ک ئوممهت و زال بیت به سهر را جیاویه کانیاندا که بۆته هوی دووبه ره کییان، زۆربه ی کتیب و نوسراوه کانی که تاووتوی بیروباوه ری تاقمه ئیسلامیه کانی سه رده می خوی ده کرد، له م سۆنگه یه وه هاتنه مه میدان له ئاماده کردن و دانانیدا - واته سۆنگه ی پاکژکردنه وه ی بیروبوچوونه ئیسلامیه کان و راستکردنه وه ی عه قیده یان و گپرانه وه ی یه کپارچه یی مسولمانان و دروستکردنی خوشه ویستی له نیوانیاندا له سهر ئه و بنه ما پته وه ی که پشت ده به ستیت به راستکردنه وه ی منه جی ته واو- که ئه م بچوونه ده بیته هوی هینانه دی یه که له لویستی و یه کئامانجی له دوی یه ک رای ی له سهر چه مک و بیر و هزره کان^(۱).

به لکو حه ز و مه به سته دروسته کانی شیخولئیسلا م له و بازنه ئیسلامیه تایبه ته ده رچوو بوو بۆ بازنه یه کی ئیسلامی فراوانتر، ئه و بازنه یه ی که وا ده پروانیته ئیسلام که کۆکه ره وه ی هه موو په یامی پیغه مبه رانه، بازنه ی بیگه ردی لیبورده یی ئیبراهیمی گشتگیر که ئیسلام به جوانترین و راستگوترین شیوه ته عبیری لیده داته وه (مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ) (آل عمران: ۶۷- ۶۸)، بویه کومه لیک کتیبی به نرخ ی دانا سه بارهت به گفتوگو و هه لسه نگانندی هه ندی بیروباوه ری جوله که و گاوره کانی سه رده می خوی که بویان مابوو له باو و باپیرانیانه وه، تیا یاندا ئه و گورانکاری و ده ستکاری و زیاده کردن و که مکردنانه ی روونکرده وه که تووشی ئه و ئاینانه هاتبوون^(۲)، ویستی - و توانیشی بیکات - به

^۱ له وانه کتیبه کانی (رهحه تی خوی لیبت) سه بارهت به رده تادانه وه ی تاقمه ئیسلامیه جیاوازه کان، وه ک کتیبی (منهاج السنة النبویه) و کتیبی دیکه.

^۲ وه ک کتیبه به نرخه که ی به ناوی (الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح) و کتیبی دیکه، که هه ندیکیان له

ههستیکی بانگخوازانهی دلسۆزانه، نهك به پۆچی هێرشكەر و بهرگریكەر وا له ههلگرانی ئهو ئاینانه بکات که چاوخشاندنهوه به خۆیان و ئاینهکه یاندا بکهن و توانی زیادکردنهکانی مڕۆف و دهستکارییهکانیان له په یامی پیغه مبه رهکانیاندا تیپه پینیت و له بهر چاوی نه گریت، بۆ ئه وهی به ره یهك دروست بکات به رووی به ره ی ئیلحاد و شیرک و بته رستییدا که رینمایی خوایی و دینی راست بال بکیشیت به سه ریدا، که واته ده توانین بلین په هندی جیهانگیری ئیسلام روون و ئاشکرا بوو له لای ئهو و په پیره وی دروستی ده زانی بۆ جیبه جیکردنی و راستکردنه وی بیروباوه ر و بنیاتنانه وهی.

به ئاوه زمه ند (عقلیه)ی دانای لیزانی خۆی توانی چا و بخشینیتته وه به هه موو ئهو وته و بانگه شه و به لاپیردنانه ی خاوه ن کتیه ئاسمانیه کانی دیکه که له ریه وه ده یانویست ئهو به سه لمینن که ئهو مژده ده ره ی ته ورات و ئینجیل مژده ی هاتنیان داوه موحه ممه دی کوری عه بدوللا نییه (دروودی خوی لیبت) و ئهو نیشانانه ی که هاتوون له و کتیبانه دا تیکناکه نه وه له گه ل ئهو و شه ریعه ته که ی، ئه گه ر شتیك ه بیئت بیسه لمینی که پیغه مبه ره ﷺ، ئهو ده بیئت بلین ئهو ته نها پیغه مبه ری عه ره به به ته نها و په یامیکی پییه تایبه ته به ئه وان. که واته کۆتا پیغه مبه ر نییه و هه لگری په یامی جیهانی گشتگیر و کۆتا نییه، که ئه وان به رده وام ده بن له چاوه یوانکردنی به پیی بۆچوونی خۆیان، ئهو کتیه شی که هاتووه ته خوار بۆی (قورئان) حاکی کۆتا نییه، که حاکیه تی خوایی بۆ گوازرابیتته وه که له ناو نه وه کانی ئیسرا ئیلا ده بوو، شه ریعه ته که ی شه ریعه تی ئاسانکاری و میهره بانیه نییه که بارقورسی و ته نگانه کانیان له سه ره لگریت، بۆیه ئیبنوته میمه (خوی لی رازی بیئت) به ره په رچی ئه م هه موو گومانانه ی دایه وه و هه موو ئهو بۆچوونانه یانی که بینایان کردبوو له سه ره کۆمه له گومانیک، هه لیه وشاندنه وه له دووتوی چه ند کتیب و لیكۆلینه وه یه کدا که تاكو

چاپ دراو، کتیبی (إقتضاء الصراط المستقیم) و هه ندیکیان کراونه ته دووتوی (مجموع الفتاوی لابن تیمیه) که کۆکراوه ی نووسینه کانیه تی.

ئىستاش بە سەرۋەتتە ئەژمار دەكرى كە ناتوانرى مەزەندە بكرىت بە پارە لە بوارەكانى (لىكۆلئىنەۋەى بەراوردى ئايىنەكان) و ۋەلامدانەۋەى گومانە وروژئىنراۋەكان لەسەر بنەماكانى سرووش (وحى) خۋاى، كە نە لە پابردودا و نە لە داھاتوو تووشى ھەلۋەشاندىنەۋە و تىكنەكردنەۋە نابىت.

بۆيە شىخولئىسلام كارى كرد لەسەر دەرختى سەرگە (منطلق) سەرەككىيەكان و ھاۋبەشەكانى ناو خەلك، ۋەك يەكتاپەرستى و پىغەمبەرايەتى و يەكپارچەيى خەلك و مىللەت و يەكتايى حەق و راستى و بېھودە دروستنەكردنى خەلك و ھۆكار و سوننەتەكانى خوا لەسەر زەوى و رىكخستى سەرچاۋەكانى زانين و ھۆكار و ئامرازەكانى و ديارىيكردى پەيوەندىيان لەگەل يەكترى، بەراستى دەركى بەۋە كردبوو (پەزاي خۋاى لىبىت) كە ديارىيكردى جۆرى پەيوەندىي لە نىۋان سەرچاۋەكانى زانيندا پەنگ دەداتەۋە لەسەر ديارىيكردى مەيدانەكانى كارە مەعريفىيەكان و كارىگەرىيەكانيان، گومانى تىكنەكردنەۋە نەگونجانىيان بەيەكەۋە دەرۋىنئىتەۋە، ۋەك ئەۋەى بلىي شىخولئىسلام ئەو مەملانى فىكرىيەى كە بالى كىشابوو بەسەر خاۋەن ئايىنەكاندا لەلايەك و تاقمە مسولمانەكانى پىۋە سەرقالبۇبۇون و بالى كىشابوو بەسەر گۆرەپانى پۇشنىبىرى و زانينى گشتى و زانينى ئىسلامى بەتايىبەتدا گرئىدايىت لەگەل كردارى ديارىيكردى پەيوەندىي سەرچاۋە مەعريفىيە ئىنسانىيەكان و رىكخستى چەندىتى ئەو پەيوەندىيە لەلايەكى دىكەۋە.

هەلوێستی ئیبن تەیمیە لەبارە بە کافرکردنی ئەو تاقمە ئیسلامیانە بە راوێچوونی جیاوازیان هەبوو

ئێبنوتەیمیە رای وابوو کە کافرکردنی تاقم و زانایان و تاکی خەلک و دانانیان بە داهینەر لە دیندا (مبتدع)^(١) و فاسقکردنیان، لەو بابەتەکان کاتیک سەرەلە دەهەن کە راجیایەکان توند دەبنەو و دەگەنە لوتکە و جیاوازی و مشتومڕ و دەمە دەمی زۆر دەبێت، پێیوایە خەلکی ئەم مەسەلەیان بۆیە بە سادە و ئاسان گرتوو لە بەر ئەو حالەتە عەقڵی و فکری و نەفسیەیی کە باوە لە ناویاندا، بۆیە شیخوئەیسلا م ئێبنوتەیمیە پێیوایە ئەم دووبەرەکیانە پەنگدانەو بە کۆمەلێک دەرەویشتەیی سلبی زۆرن کە لە پشوو کورتی و کەمی وشیاویی و چاوەکەری و دەمارگیری و لەبیرکردنی رەوشتی راجیایی و کەمی رۆحی زانست و فێربوون و رەچاوەکردنی بابەتیانە بۆ راجیایەکان و نەبوونی رەوشتی گفتوگۆکردن بە شیوەیەکی جوان و بەکەمزانیی یەکی گەلی موسوڵمانان و لەبیرکردنی ئەو مەترسیی و پووبەرەووبوونەوانەیی کە تووشی دەبێت و لەبەرچاوەگرتنی بابەتە سەرەکیەکان و بێئاگابوون لە ئادابەکانی بانگەواز و بنەماکانی و ئادابی فەرمانکردن بە چاکەو بەرگریکردن لە خراپە پەیدا دەبن، هەموو ئەمانەیی باسما ن کردن لەو شتەکان کە وا لە هەندێک خەلک دەکەن دابرینی وشەیی کوفر و بیدعە و فسق و گومرایی بەسەر هەندێک لە تاقم و کۆمەل و تاکی موسوڵماناندا بە ئاسان بگرن، بۆیە شیخوئەیسلا م نارهزایی خۆی دەرەبیری بەرامبەر بەم دیاردەییە و زیادەرەووەکانی لەو مەسەلەیدا بانگەهێشت دەکرد بۆ گەرانەو بۆ لای خوا و تەوبەکردن و بوونی هەندێکیان لەو کەسانە لەسەر پەیرەوی ئیمام ئەحمەد، یان پەیرەوی ئیمامی شافعی، رێگری لە شیخوئەیسلا م نەکرد کە هێرشیان بکاتە سەر و

^١ دیارە داهینانی عیبادهت، بیروبوچوونی عەقیدەیی کە لەگەڵ دەقەکانی قورتان و سوننەت نەگونجین لە ئایینی پیروزی ئیسلامدا شتێکی نەنگ و خراپە، بە پێچەوانەیی داهینان لە شتەکانی دیکەدا. رەنگە زاراوی

— مبتدع — دەستەواژەییەکی پر بە پێستیمان نەبێت لە کوردیدا. وەرگیر

گله بیان لیبکات، هر بویه هیرشیکی توند دهکاته سهر تا قمی (المرازقة)، که شوینکه وتووی شیخ عوسمانی کوری مهرزوق بوون، دهکریت له (مجموع الفتاوی) که یدا سهیر بکری (ج ۷/ص ۶۸۰-۶۸۶)، له و گله بیانیهی کردوویه تی له و بارهیه وه دهلیت: (له و بیدعه خرابانه کافرکردنی تا قمیکی موسولمان بیجگه له وهی باسمان کردوو و به حه لآلزانینی خوین و مالیان)، به توندی وه لآمی ئه و که سانهی داوه ته وه که ئه م بیدعه خرابه یان داهیناوه و پاشان دهلیت: (هاوه لآنی پیغه مبه ر و گوره زانایانی موسولمانی دیکه کۆکن له سهر ئه وهی هه رکه سیک که قسه یه کی هه بوو له باره ی بابه تی که وه به هه لدا چوو تیایدا به وه کافر نابیت، با قسه یه کیش بیت پیچه وانه بیت له گه ل فهرموده کانی پیغه مبه ردا، چونکه کافرکردنی هه رکه سیک که هه له یه کی ئه نجام دا، پیچه وانه ی کۆرای زانایانه)، هه روه ها باس له هه لویتستی هه ندیک له شیخ و زانایانی هه ندیک له و تا قمانه دهکات، که ناهیلن شوینکه وتووانیان ژن بهینن له شوینکه وتوانی تا قمیکی دیکه و دهلیت: (بو ئه و که سانه ی شوینکه وتووانی ابن مرزوقن* دروست نییه ریگری بکه ن له شوینکه وتووانی عوفی* که ژن و ژنخوازیان له گه ل بکه ن، له بهر ئه وهی که بیروپایان وایه که هاوکوفی ئه وان نین، به لکو ریژدارترین دروستکراو لای خوا ئه وانه ن که ته قوا و خواپه رستییان زیاتره له هه ر تا قم و گروویک بن له وان بن، یان له وان نه بن).

ئهمه و په رنگه له گرنگترین هۆکاره کانی زیاده په ویی له بلا بوونه وهی کافرکردنی خه لک له ناو موسولماناندا ئه و بیئاگاییه زۆره بیت له زمانی شه ریه عت و په پیره وه کانی

* نین مهرزوق: ناوی عوسمانی کوری مهرزوقی کوری حه میدی کوری سه لامه ی قوره شییه، کونیه که ی ئه بو عمرو، شه رعزانیکی په پیره وی مه زه به بی نیمام نه حه ده و خاوه نی ته ریه تیکی سؤفیانه یه، له سالی (۵۶۴هـ / ۱۱۶۹م) مردوو.

* عوفی: ناوی قاسمی کوری سابتی کوری حه زمی عوفی سه رقه ستییه، کونیه که ی ئه بو موحه مده: ئه دیب و شه رعزانیکی ئه نده لوسییه و خاوه نی ته ریه تیکی سؤفیانه یه له نیوان ساله کانی (۲۵۵هـ بۆ ۳۰۲هـ به رامبه ر ۸۶۹م - بۆ ۹۱۵هـ) زیاره.

مامه له کردن له گهل زارواه کان و وشه شه رعیه کاندای تیگه یشتنیان له ناو دووتوی سیاقی خویندا، به شیوه یه کبابه تیکی تایبهت (خاص)، گشتگیر (تعمیم) نه کریت و به پیچه وانه شه وه، هروه ها شتیک که په یوه ست کراوه به شتیکه وه حوکمه که ی په ها نه کریت و به پیچه وانه شه وه به بی بوونی به لگه و شاره زایی ته واو.

به راستی وشه کانی (نیمان و کوفر و دووړووی - نفاق) و وشه هاوشیوه کانیان چه ندین وشه ی شه رعیه گرننگ و زوریک له هزر و حوکمه کانی له سهر پراوه ستاون، بو تیگه یشتن لیان، گه پانه وه بو فره نگی وشه کان و گه نجینه موعجه میه کان به س نییه، به لکو ده بیت له گهل نه مانه چاوپیاخشانندنه وه بکریت به سیاقه که ی له بازنه ی نه و ده قه جوزئیهدا و پاشان له بازنه ی نامانج و مه به سته گه وره کانی شه رعدا، زانایانی زانستی (أصول الفقه) کومه لیک یاسا و بنه مای زوریان هه یه ده کریت سوودیان لیوه رگریت و گه شه یان پییدریت بو گه یشتن به چه ند ریسایه ک که مامه له کردن له گهل ده قه کان پیکبات. وشه ی (کوفر) یش وه ک وشه ی (نیمان) وایه، له و وشانه ک که په یوه ستن به بیروباوه و کرداره وه، بو هره یه کیکیشیان چه ند به ش و جور و پله و مهرج و هوکار و پگری و چه ندین بنه مای دیکه هه یه.

وشه ی "کوفر" له چه ند شوینیکدا له قورئانی پیروزدا هاتووه، وه ک چون به زوری له فره رموده کانی پیغه مبه ری خواشدا هاتووه، له هه ندیک له و ده قانه دا مه به ست پی نه و کوفره یه که مروف ده خاته دهره وه ی بازنه ی نیسلامه تی و گه لی موسولمانان، نه ویش کافر بوونه به ناشکرای به خوی گه وره و ئینکارکردنی په رستشی نه و، یان بوونی نه و، یان بیباوه پی به ناو و سیفه ته جوانه کانی نه و، یان به دروزانی پیغه مبه ران، یان ئینکاربیکردنی کتبه خوییه کان و ئینکارکردنی نه و شتانه ی که له دیندا دیار و زانراون و جیگه ی مشتومر نین و هاوشیوه ی نه مانه.

هه ندیک له م وشه و ده سته واژانه له لایه ن هه ندیکه وه خراب به کاره یانراون و به شیوه یه ک ته فسیر کراون که له گهل پینماییه کانی قورئان و سوننه ته کانی پیغه مبه ر نایه نه وه، وه ک له مه ودوا باسی ده که یین.

جاری وا ههیه وشه‌ی "کوفر" به‌کارده‌هینریت له ده‌قه‌کاندا مه‌به‌ست پی‌ی مانا زمانه‌وانیه‌که‌یه‌تی که له زمانی عه‌ره‌بیدا به مانای داپۆشین و شارندنه‌وه دیت، نمونه‌ش بۆ ئەم به‌کاره‌یتانه فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رموی: "ئاگری دۆزه‌خم نیشان درا، بینیم به‌شیک‌ی زۆر له‌وانه‌ی تیايدان ئافره‌تانن، چونکه کوفر ئە‌نجام ده‌ده‌ن، پرساریان کرد له پی‌غه‌مبه‌ری خوا: ئایا کافر ده‌بن به‌ خوای گه‌وره؟ پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رموی: کوفری چاکه‌ی می‌رده‌کانیان ده‌که‌ن، واته‌ ئە‌و چاکانه‌ی له‌گه‌لیان کردوون ده‌یشارنه‌وه، ئە‌گه‌ر هه‌موو ته‌مه‌نت چاکه‌ت کرد بیت له‌گه‌ل یه‌کیان، پاشان شتیک ببینی لیت که به‌ دل‌ی نه‌بیت، ده‌لیت: هه‌چ خیرم له‌ تو نه‌بینوه"^(۱).

وه‌ك چۆن ئیمامی بوخاریش ناو‌نیشانی ئە‌و سه‌ره‌بابه‌ته‌ی ئە‌م فه‌رموده‌یه‌ی تیدا هیناوه، ناو ناوه: (باب کفران العشير - ده‌روازه‌یه‌ك که باسی بی سوپاسی به‌رامبه‌ر که‌سوکار ده‌کات) و (کفر دون کفر - ده‌روازه‌یه‌ك که باسی ئە‌وه ده‌کات کوفریک بچوو‌کتره له کوفریکی دیکه) و له‌ باب‌ه‌تیکی دیکه‌دا ناو‌نیشانیکی هیناوه به‌ ناوی: (باب المعاصي من أمر الجاهلية - ده‌روازه‌یه‌ك که باسی ئە‌وه ده‌کات گونا‌هه‌کان له ره‌وشته‌کانی نه‌فامین).

شتیک‌ی ئاشکرایه که مرۆف کافر نابیت به‌ گونا‌ه‌کردن، ته‌نها گونا‌هی هاوه‌ل په‌یدا‌کردن بۆ خوای گه‌وره نه‌بیت، چونکه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌وه‌سه‌ی که تانه‌ی له‌ هاوه‌له‌که‌ی گرت - که وتی: کوپی دایک ره‌شه‌که - وت: (تۆ نه‌فامیت تیدا‌یه). ئیمامی موس‌لیم گێراویه‌تیه‌وه له پی‌غه‌مبه‌ری خواوه که فه‌رمویه‌تی: (دوو شت له‌ناو خه‌ل‌ک‌دا کوفریان پی‌وه‌یه، ئە‌وانیش: تانه‌دانه له‌ نه‌سه‌ب و هات و هاوار‌کردنه له‌سه‌ر مردوو)، شیخ‌ولئیس‌لام ئیبن‌وته‌یمیه له‌سه‌ر ئە‌م فه‌رموده‌یه ده‌لیت: "هما کفر" واته ئە‌م دوو خه‌سه‌له‌ته کوفرن خه‌لک تیا‌یاندایه، به‌لام هه‌رکه‌س به‌شیک له کوفری تیدا بوو مه‌رج نییه ببیت به کافر‌یک‌ی ته‌واو، هه‌تا به‌ ته‌واویی و پاستیی بی‌باوه‌ر و کافر

^۱ ئیمامی بوخاری له کتاب‌ه‌ ایمان رپوايه‌تی کردووه، باسی (کفران العشير) و (کفر دون کفر).

نه بیټ^(۱).

شیخولئیسلام - له م بابه ته دا. وهك باقیی زانا لیكۆله ره وه كانی ئەم ئوممه ته وایه، كه رازیی نه بوون خه لكانیك كه خاوه نی یه ك قیبله و یه ك كتیب و یه ك خوا و یه ك پیغه مبه ربین، یه كتر كافر بكن، ته نها ئەوانه نه بیټ كه به ئاشكرا كوفری بی پیچ و په نا، یان كوفری په ها - وهك ئیبنوته ییمه ناوی ناوه - ئەنجام ده دن، ئەویش ئەو كه سانه ن كه دین به درۆ ده زانن و شایسته ی ئەوه ن كه وشه ی كوفر و ئەو وشانه ی لیی په یدا ده بنیان به سه ردا بپرین.

(په حمه تی خوا ی لیټیټ) ده لیټ: "هه موو موسلمانان كۆك بوون له سه ر ئەوه ی كه هه ركه سیك شایه تومان نه هیټیټ كافر، به لام چوار كرده وه كه ی دیکه راجیایی هه یه له سه ر كافر كردنی ئەوانه ی ئەنجامی ناده ن وا وازی لیټین"، مه به ستیشی به چوار كرده وه كه چوار پووكنه كه ی دیکه یه، كه ئیسلام له سه ری وه ستاوه و درێژه به قسه كانی ده دات (په حمه تی خوا ی لیټیټ) و ده لیټ: "ئیمه ئەگه ر بلیټین: ئەهلی سوننه ت یه ك راپین له سه ر ئەوه ی كه مروّف به گونا هكردن كافر نابیت، دیاره مه به ستمان پیی ئەو گونا هانه ی وهك زینا و خواردنه وه ی عاره قن، به لام ئەم بنه مایانه ئەوه له كافر كردنی ئەوانه ی ته رکیان بكات مشتمرپیکی زۆر له نیوان زانایاندا هه یه"، مه به سستی له بنه ماكان ئەو بنه مایانه ن كه ئیسلامیان له سه ر به نده، بیچگه له شایه تومان^(۲). ته واوی ئەهلی سوننه ت ئەوانه ی له باره ی تا قمه ئیسلامیه كانه وه نووسبویانه، هیچ یه كیك له تا قمه كانیان نه خستۆته دهره وه ی بازنه ی ئوممه تی ئیسلامی... ئەوه تا ئیمامی ئەشه ری كتیبه كه ی له باره ی تا قمه ئیسلامیه كانه وه ناو ناوه "مقالات الإسلامیین"، ئەگه ر په وا بوایه هه ر یه كیك له و تا قم و كۆمه ل و مه زه ه بانه یه كتر كافر بكن، ئەوه وشه ی "الإسلامیین" به سه ر هه موو ئەم تا قمانه دا دانه ده برپا و نه یده گرتنه وه.

^۱ كتیبی "إقتضاء الصراط المستقیم" (۲۰۷/۲-۲۰۸).

^۲ بگه رپه ره سه ر كتیبی "الفتاوی" (۳۰۲/۷).

ئىمامى نەۋەۋى دەفەرمۇي: "بىزانە كە مەزھەبى ئەھلى پاستى ئەۋەبە كە ئىمە ھىچ كەس كافر ناكەين لەۋانەى ئەھلى قىبەلەن بە گوناھكردن، ئەھلى ئارەزۋوبازى و بىدعە كافر ناكردن"^(۱).

بەپاستى زانا لىكۆلەرەۋەكانى ئوممەت ئەم پايەيان پەسەند كردوۋە، چونكە زانىۋىانە كە ھەموو تاقمىك لە تاقمەكانى موسولمانان خۇيان بە تاقمى پاست و نەجات بوو لە ئاگر، داناۋە و پىيانۋايە لە ئىجتەھادەكانىاندا پىكاۋىانە، بۆيە ئەگەر ئوممەت شلى بنوئىتت لە كافر كوردنى يەكتردا ئەۋا تەلارى ئوممەتى ئىسلامى دادەپرەمىت و بنەماكانى دەپووخىت.

شىخولئىسلام (خۋاى گەرە بەرەھمى خۋى داىپپوشىت) لەو زاناىانە يە كە ويستۋىانە ئوممەت ئاگادار و وشيار بكنەنەۋە لەم جۆرە برپارە بى بىرلىكردنەۋانە (مجازفات)، بۆيە كۆمەلئىك بنەماى داناۋە كە ھاوشىۋەكانىمان نەدىۋە لە بەھىزى و چاۋرپوشنىى بە قورئان و سوننەتەۋە و داگرندەبى بۆ زۆر بابەتى ورد كە بىجگە لەۋ، كەسى دىكە باسى نەكردوون.

ھەرۋەھا (پەھمەتى خۋاى لىبىت) ويستۋىەتى بگەپىت بەدۋاى پەچەلەكى ئەۋ نارەھەتەيانەى كە توۋشى ئوممەتى ئىسلامى بوۋە و بۆتە ھۆكارى پەرت بوون و راجىبايان و كەۋتوونەتە ناو كافر كوردنى يەكتەر و فاسق كوردنى يەكتەر و بە موبتەدىع زانىنى يەكتەر، لەۋانە لە كىتەبى (الفتاۋى) (۱۰ / ۳۵۴-۲۸۶) و (۳ / ۲۰۲-۲۳۱) لە كۆتايى باسەكەى لە (۳ / ۲۲۷ و دواتر) دا دەلئت: "خەلكى ھەموۋىان دەزانن كە لە نىۋان ھەنبەلىيەكان و ئەشەرىيەكاندا عاجزى و دەنگ دابران و رقبوونەۋە لە يەكتەر ھەبوۋ، من لە ھەموو كەس زىاتر ھەزم لە يەكدلىى موسولمانانە، داۋاى يەكراپىيان دەكەم و لە ھەموو كەس زىاتر ھەز دەكەم شوئىكەۋتوۋى فەرمانى خۋاىى بىم لە يەكپىزىدا، بۆيە ھەموو ئەۋ دابران و بىتاقەتەيەم لە دلەكانىاندا لاپرد و بۆم روونكردنەۋە كە ئىمامى ئەشەرى لە بەرپىزترىن زاناىانى ئەھلى كەلامە كە لەسەر مەزھەبى ئىمام ئەھمەدە

^۱ بگەرپىزەرە سەر "شەرحى ئىمامى نەۋەۋى بەسەر صەھىحى موسلىمەۋە" (۱ / ۱۵۰).

(په حمه تی خوی لیبت) و هاوشیوه کانی ئه، رپیازه که ی ئه وی سه رخستوه، من ئه مانه م بۆ حه نبلیه کان روون ده کرده وه و له کاتیکدا قسه ی ئیمامی ئه شعهریم ئاشکرا کرد و حه نبلیه کان بینیان وتیان ئه مه باشترین قسه ی شیخ موه فقه (واته ئینو تهیمیه)، موسولمانان دلخوش بوون به یه ک قسه بیان، پاشان (په حمه تی خوی لیبت) ده لیت: "ئاشکرایه هه موو تا قمه کان هه یانه لار و له ویره و هه یانه دامه زراوه، من له هه موو که س زیاتر نه هی ده که م له وه ی که خه لکانیک کافر بکری، یان فاسق بکری، یان گونا هبار بکری، ته نها ئه و کاته نه بیت که به لگه یان له سه ر بچه سپیت له بابه تیکدا که ئه گه ر پیچه وانه بووه ستیت هه ندیکجار کافر ده بی، فاسق ده بن له هه ندیک حاله تدا، گونا هبار ده بن له هه ندیک حاله تی دیکه دا، من پیموایه خوی گه وره له هه له کانی ئه م ئوممه ته خو ش بووه به و هه لانه شه وه که له بابه ته کانی عه قیده (الخبریه القولیه)، له بابه ته کرده وه یه کانی بیجگه له عه قیده (المسائل العملیه)".

پاشان ده لیت: "به برده وامبی پیشین (سلف) را جیایان بووه له سه ر زوریک له بابه ته کان و هیچ یه کیکیان ئه وی دیکه یانی کافر، یان فاسق، یان گونا هبار نه کردوه"، له سه ر ئه م بابه ته هه ندیک نمونه دینیه وه، پاشان ده لیت: "کافر کردنی خه لک له و بابه تانه یه که هه ره شه ی لیکراوه، ته نانه ت ئه گه ر قسه یه ک به راست نه زانینیش بو بیت بۆ ئه و فه رمودانه ی پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی، به لام ده کریت ئه و که سه ی ده ی لیت تازه موسولمان بو بیت، یان له لادییه کی دور، گه وره بو بیت، نمونه ی ئه مانه کافر نا کری به نکولیکردنی بابه تیک، هه تا بویان روون نه کریته وه، ده کریت ئه و که سه ی نکولیه ده کات ئه و ده قه ی نه بیستبیت، یان بیستبیت، به لام لای ئه و نه چه سپیبت و راست نه بیت، یان به لگه یه کی دیکه ی لابیت پیچه وانه ی ئه و به لگه یه بیت که وای لیکر دبیت به لگه ی یه که م به شیوه یه کی دیکه راقه بکات، با نه شیپیکابیت".

دریژه به باسه که ی ده دات و ده لیت: "من هه موو جاریک ئه و فه رمووده یه باس ده که م که له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه له باره ی ئه و پیاوه ی وتی: (ئه گه ر مردم بم سوتین، پاشان خو له می شه که م ورد بکن و بلاوی بکه نه وه له ده شتیکدا،

چونکہ سویند به خوا ئەگەر خوا دەسەلاتی زیندووکردنەوهی لاشەمی ببیت سزایەکم دەدات کەسی لە جیهانەکاندا ئاوا سزا نەدابیت، وایان لیکرد، خۆی گەورە پێی فەرموو: چی وای لیکردی کە وا بکە؟ وتی: ترسی تۆ، بۆیە خۆی گەورە لێی خۆش بوو، ئەم پیاوێ گومانی هەبوو لە دەسەلاتی خوا کە بتوانیت لەم وردە تۆزە لاشەمی دروست بکاتەوه، بەلکو پێی وابوو زیندوو ناکریتەوه، ئەم بۆچوونەش بە کۆدەنگی موسوڵمانان کوفرە، بەلام نەزان بوو، ئەوهی نەیدەزانی کە خوا دەتوانیت ئەوه بکات و موسوڵمان بوو لە خوا دەترسا کە سزای بدات، بۆیە خوا لێی خۆش بوو."

پاشان دەفەرموی (پەرحمەتی خۆی لیبیت): "ئەوهی کە ورد بێتەوه لە ئەهلی ئیجتەهاد کە زۆر مەبەستیانە شوین پێی پیغەمبەری خوا ﷺ، هەلبەگن، دەزانیت کە ئەوان شایستەترن بۆ لێخۆشبوونی خۆی لەم پیاوێ."

(پەرحمەتی خوا لیبیت) ئەم بابەتانە لە زۆر شویندا باس کردوو، لە کتیبی (الفتاوی) کەیداو لە زۆرێک لە کتیبەکانی دیکەیدا، ئەگەر کۆیان بکەینەوه ئەوه دوو بەرگی گەرەمان بۆ کۆدەبیتەوه، کە هەموو بابەتە سەرەکیی و لاوهکیی و بنەماکانی دەخولیتەوه لە بازنەهی مەسەلەهی کافرکردن و فاسقکردن و بەلاپێ دانانی خەلک و ئاگادارکردنەوهیان لەم بابەتانە، ترسناکیی ئەم بابەتانە رووندەکاتەوه بۆ موسوڵمانان و ئیمە پیمان وانییە کە لە ئیسلامدا جیگەهی هەموو لادانیکی عەقیدەیی و زانستی دەبیتەوه، نەخێر هەندیک بیروبۆچوون هەیه مرۆف دەردەکات لە بازنەهی ئیسلام و ئوممەت، هەندیک کردەوه و هەلسوکەوت هەن سەر دەکێشن بۆ ئەوه، بەلام کافرکردن مەرج و هۆکار و پێگەری خۆی هەیه، دەبیت تێیان بگەین.

هەرۆها درێژەهی تاووتوویی بیروباوەری تاقمەکان و قسە و باسەکانیان دەبیت لە مەیدانی لێکۆلینەوه زانستیەکان و کۆر و کۆبوونەوه زانستیە هاوبەشەکان و گفتوگۆ مەعریفییەکاندا بیت، نەک لە پۆژنامەکان و گۆڤارە دەورییەکان، تەنانەت نابیت لەناو کتیب و فەتوا گشتییە بلۆکراوەکان، یان لەسەر رادیۆ و تەلەفزیۆنەکان، یان لەسەر کاسییتی تۆمارکراودا بورژینریت کە دەکەوێتە بەردەستی هەموو موسوڵمانان لە کاتی کدا

که خهريکه زانستی شهريعی و تیگه‌یشتن له زارواه و بوچوونه شهريعیه‌کان نه‌می‌نیت،
 ئەمە‌ی ئە‌م‌رۆ پووده‌دات فیتنه و دووبه‌ره‌کیی و په‌رتبوون و جیاجیایی و غه‌ریبی
 ئیسلام و موسولمانانه، ئای چه‌نده پیویسته بو زانایانی هاوچه‌رخ که بپواننه
 پاشماوه‌ی ئە‌و زانا به‌کردارانه و شوین پینماییه‌کانی ئە‌وان بکه‌ون^(۱).

په‌ر‌ه‌وی ئینو ته‌یمیه‌له‌گفتو‌گۆ‌کردنا

له‌به‌ر ئە‌وانه‌ی باس‌مان کردن، ئینو ته‌یمیه‌ له‌ سه‌ره‌تادا هه‌رگیز په‌نای نه‌ده‌برده
 به‌ر به‌رزکردنه‌وه‌ی چه‌کی کافرکردن و فاسقکردن و ته‌بدیعکردن به‌ پووی تا‌قمه
 جیاوازه‌کاندا، به‌لکو هه‌موو توانا و هی‌زی خۆی به‌کارده‌هینا بو چوونه‌ناو عه‌قلیان له
 ده‌رگا مه‌عریفیه‌کانه‌وه، ئە‌گه‌ر به‌ده‌نگه‌وه‌هاتنی پیویستی هه‌ست پیننه‌کردبا زۆر
 بی‌تاقه‌ت و توو‌په‌و بی‌زار ده‌بوو، هه‌ندی‌ک‌جار ده‌بووه ئە‌و شه‌پکه‌ره‌ی که هه‌ندی‌ک له‌و
 ده‌سته‌واژانه‌ی تیده‌گرتن^(۲) پالنه‌ریشی له‌وه‌دا "ئه‌و ته‌بیعه‌ته‌ تونده‌ی بوو که به‌هۆی
 حال و وه‌زعی خراپی موسولمانان و ئوممه‌ت زۆر زیاد‌ی کردبوو، که وای لیک‌کردبوو وا
 ده‌رده‌که‌وت که هه‌ندی‌ک‌جار زۆر توند بی‌ت له‌گه‌ل به‌رامبه‌ره‌کانیدا، که گفتو‌گۆ

^۱ سوپاس بو خوا لهم دواییه‌دا کۆمه‌لێک لیکۆلینه‌وه‌ی باش ده‌رچوون له‌باره‌ی ئاگادارکردنه‌وه‌ له‌ کافرکردنی
 خه‌لک، له‌وانه: "الغلو في الدين في حياة المسلمين المعاصرة - زياده‌په‌ویی و پۆچوون له‌ دیندا له‌ ژبانی
 موسولمانانی هاوچه‌رخدا"، دانراوی شیخ عه‌بدول‌په‌جمانی کو‌ری مه‌علا ئە‌هلوه‌یحق، ئە‌م کتیبه‌ نامه‌یه‌کی
 زانکۆیی ناوازه‌یه‌ پ‌رۆ‌فیسۆر (زین العابدین الرکابی) سه‌ره‌رشتی نووسینی کردوه. چاپی: مؤسسه‌ الرساله،
 بیروت ۱۹۹۲م، هه‌روه‌ها کتیبه‌که‌ی (د. نعمان السامرائی) "التکفیر جنوره، أسبابه، مبراته - کافرکردن،
 په‌گه‌ می‌ت‌وو‌ییه‌که‌ی، هۆ‌کاره‌کانی، به‌هانه‌کانی" چاپی: المناره ۱۹۸۶م. هه‌روه‌ها (شیخ یوسف القرضاوی)
 کتیبه‌که‌ی بلاو کردۆ‌ته‌وه "ظاهرة الغلو في التکفیر- دیارده‌ی رۆچوون له‌ کافرکردن" چاپی: مکتبه‌ المنار
 الإسلامیه، چاپی: دوهم ۵- ۱۴، بی‌جگه‌ له‌ چه‌ند بابه‌تیکی دیکه، که لیکۆلینه‌وه‌ی دیکه‌ گرتوو‌یانه‌ته‌ خۆ
 لهم بابه‌ته‌دا.

^۲ واته: کافرکردن یان فاسقکردن یان به‌ موبته‌دیخ دانانیا. وه‌رگیز

هەندیکجار لەمشتومر بە شیوەیەکی جوان و بەکارهێنانی "القنفلة" (واتە ئەگەر وترا) و دەگۆرا بۆ وەسفدارکردنی یەکتەر بە بیدعە گومرایی و ڕەنگە کافرکردنیش^(۱)، بەلام ئەمە کۆتا چەکی بوو، نەک یەكەم چەك، كەواتە چەکی یەكەمی گفتوگۆ و بیر گۆرپکێی فیکری و مەعریفیی بوو کە پلەبەندیی گفتوگۆی لەخۆدەگرت لە پێشەکییەکانەوه تا ئەنجام، لە چەند هەولێکی زۆر دڵسۆزانەدا بۆ کردنەوهی چاوی نەوهکانی ئوممەت هەموویان بۆ حەقیقەت و راستییەکان.

هەروەها توندبوون و هێرشەکانی بۆ سەر تاقمە جیاوازهکان لە ئەهلی سوننەت و جەماعەت هۆکاری پەيوەست بە سەردەمی خۆیەوه هەبوو لەو قۆناغەدا، با نموونەیهك وەربرگین لە هەلوێستەکانی، بۆ نموونە هەلوێستی بەرامبەر (پارزەکانی شام) و قەبیلەکانیان لە شاخی (الجرد)، کە پێکھاتبوون لە چەند تايەفە و تاقمیک لەوانە (باتنییەکان و ئیسماعیلیەکان و شویئیکەوتوانی (الحاکم بأمر الله)، (کە خۆی بە خوا دەزانن)، نوصەیریە توندپەرەهەکان)، ئەم قەبیلانە لەبەر چەند هۆکارێک هەلوێستی نەشیواویان هەبوو بەرامبەر ئوممەتی ئیسلامیی لە شەرەکان لەگەڵ خاچپەرستەکان و پاشانیش لەگەڵ تەتار، کە ئەم هەلوێستانە ناشین بۆ کەسانێک کە خۆیان بە ئوممەتی ئیسلامیی بزائن، چونکە ئەمانە هەلوێستی دژ بە ئوممەت بوون و پشتیوانییکردنی دوژمنەکانی ئوممەت بوون، بەپێی ڕیوایەتی میژوونوسان (تابوری پینجەمیان) دروست کردبوو، کە هەندیک زیانیان گەیاندا بە شەرکەرانی مسوڵمانان بەوهی هەندیکیان دەعوەتنامەیان نارد بۆ سەرکرده خاچپەرستەکان، پاشان بۆ سەرکردهکانی تەتار بۆ هێرشکردنە سەر ولاتی مسوڵمانان، کاتیەک کە هاتن تەواوی ئاسانکارییان بۆ فەراھەم هێنان، عەزیەتی خەلکیان دەدا وەك چۆن خاچپەرستەکان و تەتارەکان عەزیەتیان دەدان، بەلکو هاوبەشیان کردن لە سزا و تۆلەسەندنەوه لە برا

^۱ بۆ نموونە ڕوانە: مجموع الفتاوى (۳ / ۳۸۱-۳۸۴)، هەروەها نامەکەى بۆ (سلطان ناصر) لە (۲۸ / ۳۹۸ و داوتر)دا. هەرکەس مەبەستی بیئت دەتوانی بگەریتەوه سەر کتیبی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) لاپەرە (۲۶) هی أبو الحسن الندوی، کتیبی (ابن تیمیة) هی شیخ ئەبو زهره.

مسولمانه كانيان!! و هاوقهوم و نيشتمانيانى خويان، بويه شيخولئىسلام فهتواى دا كه ئه و خهلكانهى وهك بهنى نهزيروان، دروسته بپىنى دارهكانيان و دار خورماكانيان، بوخوشى بهشدارىي كرد له هيرشبردنه سهران⁽¹⁾، ئه و فهتوايانهى كه ههيهتى له م بارانهوه پيوسته رهچاوى ههموو ئه و زهمانانه بكرى كه پهيوهسته پيئانهوه، ئه م فهتوايانه وهرناگيرين و كاريان پيناكريت بهجيا له و زروف و زهمانه كه تيايدا دراون، بهتاييهت كاتيك ههلوئىستهكان دهگوزين و دهورهكان جيا دهبن، چونكه - ههنديكجار - زاناي مسولمان فهتوا دهكاته چهكيك بهكارى دىنييت بو ديفاعكردن له ئوممهت و پاراستنى له شهپيك كه رهنگه ئه م فهتوايه كاريگهري ههبيت لهسهر لاپردنى، ئه مه فهتواى شهپكهريكي موجهيده له مهيدانى شهردا (ههلوئىستى ئه م كهمينانه زور جار دووباره دهبنهوه له سهردهمه جياجياكاندا و دهبيت هوكارى خوئى ههبيت كه شايستى ليكوئينهويه، تهنها پالنهري جياوازي مهزهبيى ناكريت بههانه بيت بو دانهپال دوژمن.

دهتوانين بلين له پيشهوهى ئه م هوكارانه پزيمي حوكمرانى ديكتاتورىي بوو له و سهردهمانهدا كه داخراو بوو و فرسهتى دهبرپين و ههستكردنى ئه و كهمينانه به بهشدارييكردن له ژيانى گشتيدا، پينهدرابوو، بويه دوژمنانيش ئه و ههلهيان دهقوستهوه و ههست و سوزيانيان بهلاى خوياندا رادهكيشا و هاوكاريانيان بهدهست دههينا بههوى سوودهرگرتن له و حالتهى ئه وان، بهلام شيخولئىسلام له كاته ئاساييهكاندا به ههموو توانايهكيهوه ههولئى دها بابهته خيلافيهكان شى بكاتهوه، پيكاهاتهكانى روون بكاتهوه و بهشه سهرهكيهكانى كه ليوهى دروست دهبن، باس بكات و گفتوگويان لهبارهوه بكات.

ئه و بهلگه فرمودهئى و عهقلياينهى كه هه ن لهوبارهيهوه، دههينانهوه به مهبهستى قهناعهتكردن به غهبرى خوئى به روونكردنهوهى شيوازي بهلگههينانه

¹ بگهريزهوه سهركتيبى (الفتاوى) لهسهر ئه م بابهتانهى پيشوو و هاوشيوهكانى كه باسمان كردن و كتيبى:

شيخ الإسلام ابن تيمية: دناوى شيخ الندوى، سهراوهى پيشوو.

جياجياكانى له چەسپاندىنى بۆچۈنەكانى خۇي و گفتوگۆكانىشى لەگەل
ئەشعەرىيەكان و سۆفییەكان و موعتەزىلەكان دەشېن بۆ نمونەى ئەمەى باسمان
کردن.

هەلوئىستى بىر اىمىم سۆفییەكان

گفتوگۆكانى ئىبنو تەيمىيە و هەلوئىستەكانى لەگەل سۆفییەكان بەپېى
تەرىقەتەكانىان جياوازه و دەگۆرپېت و بەيەك چاوسەيرى ھەمويان ناكات و جياوازى
دەكات لە نىوان تەسەوفى سوننەتییانە و تەسەوفى بىدەى، بەيەكەمیاندا ھەلدەدات و
مەدحى پياوھ گەورەكانى دەكات، ھېرش دەكاتە سەر جۆرى دووم^(۱)، ھېرشەكانىشى
بۆ سەريان بەپېى تاقمەكانىان دەگۆرپېت، ھەلوئىستەكانىشى بەپېى داھىنراوھەكانىان و
دامەزراوى و پۆچووى لە ناویاندا جياوازن، يان سادەى و لاوازى ئەو داھىنراوھە
لايان و نزىكى لە سوننەتەكانى پېغەمبەرەوھ ﷺ، يان دوورى لىيەوھ، لە ھەموو
كەس زیاتر ئەو پياوھى كە ناسرابوو بە شىخى گەورە (محي الدين بن عربي) پىشكى
ھېرشەكانى ئىبنوتەيمىيەى بەركەوتووھ، چونكە ئىبنو تەيمىيە تەواوى نووسراوھەكانى
ئىبن عربى خوئىندبووھوھ و كىتېبى (الفتوحات المكية) و كىتېبى (فصوص الحکم) كە ئەم
دوو كىتېبەى لە زۆرتىن كىتېبە بەردەست و بلاو و كارىگەرەكان بوون لە ناو ناوھندە
زانستىيەكاندا.

ئىبنو تەيمىيە بۆى دەرکەوت كە "گونجاندن لە نىوان راوبۆچوونەكانى ئىبن عربەبى
كە لەو دوو كىتېبەدا ھاتوون و رېنمايىيەكان، پېغەمبەرەبەتەى كارىكى نەتوانراوھە و
تېكناكەنەوھ"، بۆيە ھېرشى كرده سەرى و خەلكى لىئاگادار كردهوھ^(۲)، توندىى نواند

^۱ بگەرپزەرەوھ بۆ بەرگى دەيەم لە كىتېبەكەى (مجموع الفتاوى) لە بابەتەى زانستى سلوك - رەفتار، بەرگى يازدە
لە ھەمان كىتېب بۆ زانىنى ھەلوئىستى (رەجمەتەى خواى لىبىت) لەبارەى تەسەوفى سوننى و تەسەوفى بىدەىيى.

^۲ بگەرپزەرەوھ سەر (الفتاوى) (۷ / ۵۹۴ و دواتر و زۆرىك لە بابەتەى تر لەو بەرگەدا)، ھەرودھا كىتېبى: شىخ

له گه ل شونځکه وتووه کانی ټو له ټه هلی ته سه وف.

وا دهرده که وې که خه لکی - له سه رده می شیخولئیسلامدا. زور پوچووبون له باوه رپوبون به "یه کپارچه یی بون - وحدة الوجود" و په نابردن بوی به شیوه یه ک سنوره کانی شهرع و نایین و هه لسوکه وت و ټه خلاقیان به زانديت تیايدا، ټم لادانه بیروباوه رپیه بو بیته گرفتیکي بیروباوه رپی له سه ر ناستی ټوممه ت و بیئاگای کرد بیټ له و مه سه له ترسناکانه ی که به ره و پووی ده بوونه وه، له گه ل ټه وه شدا شیخولئیسلام رووبه پووی ټم قهیرانه بووه به شیوه یه ک که جیگه ی ئاوردانه وه یه، بوخزی (په حمه تی خوی لیبیت) ده لیت: "که سانیک گومرا بون له م بابه ته دا (باوه رپوبون به یه کپارچه یی بون - وحدة الوجود)، که شاره زایان هه یه له بواره کانی زانستی که لام و فه لسه فه و ته سه وف که ټه مانه گونجاون له گه ل ټم بیروباوه رپه، له وانه: ابن سبعین و صدر القونوی - قوتابی ټین عره بی -، به لیانی و ته لمه سانی، ټه میان (ته لمه سانی)، له هه موویان زیره کتر و وردتره له پووی زانست و مه عریفه وه، به ئاشکرا ټه مه زه به ی هه لگرتبو و عاره قی ده خواره وه و شته قه ده غه کراوه کانی ټه نجام ده دا"^(۱)، شیخولئیسلام نامه یه کی دوورد ریژ ده نووسیت له سالی (۷۰۴ ه) بو شیخ (أبي الفتح نصر المنبجي)، که له گه وره شیخانی ټه هلی ته سه وف بووه له و سه رده مه دا و یه که ناو داره کانی شونځکه وتوانی شیخ (محي الدين ابن عربي) بووه، له هه موو شیخه کان له لای (ببیرس الجاشکیر) نزیکتر بووه، ده لیت له نامه که دا: "ټه گه ر من پیمو نه بیټ که زیانی ټه وانه له سه ر ټه هلی ته ریفه تی خوی و شینکه وتوانی ټه و له گه وره ترین واجبه کانه و وه ک شه پرکردن له گه ل ته تار و لابرندی زیانه کانیانه له سه ر مسولمانان، ټه و هپج پیوستیه ک نه بو له سه ر ټه وانه ی که باوه رپیان هه یه به خوا و پیغه مبه ری خوا که نه نیییه کانی ټه و ریچکه یه ئاشکرا بکن و په رده له سه ر عیب و عاره کانیان هه لده نه وه، به لام شیخ (خوا چاکی بو بکات) ده زانیت مه به ست له

الإسلام ابن تیمیة، أبي الحسن الندوي، سه رچاوه ی پیشو.

^۱ سه رچاوه ی پیشو.

بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران، به‌لکو مه‌به‌ست له دروستکردنی بوونه‌وهر و ناردنه خواره‌وه‌ی کتیب و ناردنی پیغه‌مبه‌ران ئەوه‌یه که ئایین ته‌نها بۆ خوا بی‌ت و دروستکراوه‌کان ته‌نها داوا له دروستکراوی خۆیان بکه‌ن، ئەمانه‌یه کتاپه‌رستییان له خه‌لکی شیواندووه، ئەو یه‌کتاپه‌رستییه‌ی که خوا کتیبه‌کانی له‌سه‌ر ناردووه و پیغه‌مبه‌رانی بۆ ناردووه، ئەو یه‌کپارچه‌یی بوونه (اتحاد الوجود)ی که ناویان ناوه یه‌کتاپه‌رستی و پاستیه‌که‌ی په‌خستنی دروستکه‌ره و نکولیکردنه له‌خالق، ئیمه‌ جاران که گومانی چاکمان ده‌برد به‌ ئیبن عه‌ره‌بی و به‌ گه‌وره‌ سه‌یرمان ده‌کرد له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که له‌ کتیبه‌کانیدا کۆمه‌لێک شتی سوودبه‌خشم بینبوو، له‌وانه زۆریک له‌ وته‌کانی له‌ کتیبی (الفتوحات) و (کنه‌ المحکم المربوط) و (الدرة الفاخرة) و (مطالع النجوم) و هاوشیوه‌کانی، ئیمه‌ ئەو کاته له‌ مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی ئەو حال‌ی نه‌بووبوین و کتیبی (الفصوص)یمان نه‌خویندبووه، ئیمه‌ له‌گه‌ڵ برا خواییه‌کانماندا ده‌مانویست شوینی حه‌قیقه‌ت بکه‌وین و ئەم پێگه‌یه‌ روون بکه‌ینه‌وه، کاتیک که مه‌سه‌له‌که‌مان بۆ ده‌رکه‌وت زانیمان ده‌بی‌ت چی بکه‌ین، کاتیک له‌ رۆژه‌لاته‌وه‌ کۆمه‌لێک شیخ و زانای شیوا هاتن و پرسیاریان کرد له‌ باره‌ی راست و دروستی ته‌ریقه‌تی ئیسلامی و ئایینی ئیسلامه‌وه‌ و پاستیه‌تی حال و وه‌زعی ئەمانه، واجب بوو له‌سه‌رمان روونکردنه‌وه‌ بده‌ین، کاتیک که له‌ملاولای شامه‌وه‌ خه‌لکیکی هه‌لگری پێگای خوایی و عبادت و پاستگویی نامه‌یان بۆ نووسین تیایدا داوایان کردبوو که ورده‌کاریی کۆی مه‌به‌ستی ئەم تاقمه‌ روون بکه‌مه‌وه‌ بۆیان، روونکردنه‌وه‌مان دا، هیوام وایه‌ شیخ (خوا پشتیوانی بی‌ت) به‌و نوره‌ی که له‌ دلایه‌تی و ئەو زیره‌کیه‌ی که هه‌یه‌تی و ئەو نیه‌ته‌ راسته‌قینه‌ی هه‌یه‌تی له‌ ئامۆژگاریکردن بۆ ئیسلام و خه‌لکه‌که‌ی و ئامۆژگاری بۆ برا خواپه‌رسته‌کانی، ئەوه‌ ئەنجام بدات که په‌زنامه‌ندیی خۆی گه‌وره‌ و پاستی ناسینی ئەوی تیدا به‌ له‌ دنیاو قیامه‌تدا".

هه‌ر له‌ نامه‌یه‌دا شیخوئیسلام درێژه‌ به‌ قسه‌کانی ده‌دات و ده‌لێت: "به‌لام ئیبن عه‌ره‌بی نزیکترینیانه له‌ ئیسلامه‌وه‌ و قسه‌ی جوان ده‌کات له‌ زۆر شویندا، ئەو جیاوازیی ده‌کات له‌ نیوان (المظاهر والظاهر) - واته‌ پووکه‌ش و ئەوه‌ی که دیاره، بۆیه

دان دهنیت به فرمانه کان و بهرگری لیکراوه کان و حوکه دارپژراوه کان وهك ئه وهی ههیه، فرمان دهکات به پښگای صالح گرتن له و بابه تانهی که شیخه کان خه لکی له سهر هان ددهن له پهوشت و عبادته کان، بویه زوریک له خه لکی سوودیان وهرده گرت له قسه کانی بۆ نزیکبونه وه له خوا، ئه گهرچی راستی قسه کانیشی تیینه دهگه یشتن به ته وای، به لام ئه وانهی هاوړابون له گه لای جوان تیی گه یشتبون" (۱).

له شوینیکی دیکه دا ده لیت: "ئهم مانایانه هه مووی هی خاوه نی کتیبی (الفصوص)ن، خوی گه وره بۆ خوی ده زانیت ئهم پیاوه له سه رچی مردوه، خوا له هه موو مسولمان و ئیمانداریکی نیر و می خوش بیته، ئه وانی زیندون و ئه وانه ش که مردون: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر: ۱۰)" (۲).

ئهم نامهیه له چاوگ و سه رچاوه کانی ئه و ده قانه داده نریت که له باره ی "په وشتی راجیایی - ادب الاختلاف" دا هه ن، کاتیک ئهم نامهیه هه مووی ده خوینیته وه ده بینیت شیخولئیسلام هه موو لادانه عه قیده یی و فکریه کان دینیتته مه یدان که ئهم جوړه بیرکره وانه ی لیکه و توتته وه، شوینی پچه میژووییه که ی ده که ویت تا گریی ده دات به باقی لادانه عه قیده ییه کانی "گاوره کان" ه وه، ئه و لادانانه ی که کۆده نگیی گاوره کانی نه هیشته له سه رده مه کانی پیشووا، کردنی به چه ند تایه فه که شه پریان ده کرد له گه ل یه کدی وهك: (یه عقوبیه کان و نه ستوورییه کان و مه لکانیه کان و ئه وانی دیکه)، به مه ئیبنوته ییمیه په نجه ره یه کی فراوان ده کاته وه به سه ر جوړیک له لیکۆلینه وه ی دیکه که ئیمه ئه مړۆ زۆر پیوستیمان پییه تی ئه ویش (به راوردی ئاینه کانه) و چۆنیه تی گواستنه وه ی بیروبوچونه ئاینیه کان، به تایبه ت نادرست لادراوه کان له ئاینیک و خه لکه که یه وه بۆ ئاین و خه لکی ئاینیکی دیکه.

^۱ بگه ریزه وه سه ر: الفتاوی (۲۳۹/۱۱) و دواتر، هه روه ها سه رچاوه کانی پیشوو.

^۲ سه رچاوه کانی پیشوو.

شیخولئیسلام به پراستی توانیویه تی دژیژهی کۆمه لیک وردە کاریی بهیئیت له باره ی بیروباوه ری (الحلول والإتحد - ئاویتە بوون و یه کپارچه یی بوون) و چۆنیه تی بڵاوبوونه وه ی به ناو تاقمه کاندای و کاریگه ریه ی و پیرانکه ره که ی له سه ره عه قیده و په وشته و هه لسه که وه ت، هاتوو ه به شه کانی (حلول و إتحد) ی روون کردوو ه ته وه، هه ریه که یانی دابه شه کردوو ه بۆ دیارکراو (معین) و په ها (مطلق) و مه به سه ت پێیانی باس کردوو ه .

فیکری ئیبنو ته میه هه رگیز گشتگی ری نه ناسیوو ه له کاتی په خنه گرتندا، ئه و گشتگی ریه ی که بالی کیشابوو به سه ره عه قل و هۆشی هاوچه ربه کانیدا، به سه ره ئه وانه ی دوا ی ئه وان هاتن، بوو به نه خۆشییه کی ترسناک تا ئه مپۆش پێوه ی ده نالینن، ئه و ده هات لارییه کانی - به بۆچوونی خۆی - له فیکری تا قمی کدا ئاشکرا ده کرد و هه ولی دیاری کردنی و تایبه تکردنی ده دا و دوور ده که وه ته وه له گشتگی رکردن و دابری نی ئه و سیفه ت و په خنه یه به سه ره هه موو ئه و تا قم، یان کۆمه له دا، ئه مه هه لو یستی بوو کاتی که په خنه ی له تا قمی که ده گرت، بۆ نمونه کاتی که په خنه ی له ئه شه ریه کانیان گرتبا یه، به گشتی په خنه ی نه ده گرت، به لکو تا قمی کانی له سه رکرده فیکریه کانیان هه لده بژارد که بۆچوونی تایبه تیان هه بوو و کاریگه ریان هه بوو له سه ره بنیاتانی فیکرییان^(۱)، به ئه رکی په خنه گرتن و شیکردنه وه ی بۆچوونه کانیان هه لده ستا، ئاواش هه لسه که وه تی ده کرد له گه ل ئه هلی ته سه وف و شیعه و جه همیه کان و ئه وانی دیکه دا.

له هه موو ئه مانه دا هه ولی ده دا پارێزگاریی بکات له سه ره یه کپارچه یی ئوممه ت له هه لکه پانه کانیان و ئه و ساتانه ی روون ده کرده وه که کاریگه ریان هه بوو بوو له سه ره دروستبوونی ئه م راجیایانه له بۆچوونه کاندای و هاتبوونه گو په پانی فیکری ئیسلامیه وه به هۆی هه ندیک هه له و لادانی مه نه هجیی، یان مه عریفیی، که شیخولئیسلام باش ده یوانی بیانپیکیت و ئاشکرایان بکات، ته نانه ت له گه ل حلولی و

^۱ سه رچاوه کانی پێشوو، و کتییی: ابن تیمیه: دانراوی ئه بو زهره، و ده لئین (زۆر کات - په جه ته ی خوی لیبیت - وشه ی کوفر و ده رچوون و بیدعه ی داوه ته پال بۆچوونه که، نه ک هه لگه ره کانی، بۆ ئه وه ی خۆی بیارییت له دانه پالی شتی که له مانه بۆ که سی که شایسته ی نه بیت).

ئیتحادییەکانیشدا بە گشتیی کافر و گومرای نەدەکردن و ھەموویانی وەك یەك سەیر نەدەکردن، وەك لەمەوپێش بینیت (پەحمەتی خۆی لێبێت) لە بارەى ئیبن عەرەبییەو ە چی دەلیت، پاشان باسی ئەوانی دیکە دەکات، لە بارەى سەدرەددینی قەنوجییەو دەلیت: "ئەو دوورترە لە شەریعەتی ئیسلامەو ە لە ئیبن عەرەبی"، وەلامی تەلمەسانی و ئیبن سەبەین دەداتەو ە بە توندیی، بەلام ھێرشیکى توند دەکاتە سەر تەلمەسانی و دەلیت: "ئەو تاوانبارە و لە ھەموویان پیستەرە و لە ھەموویان زیاتر پۆچوو ە لە کوفردا، ئەو جیاوازی ناکات لە نۆوان (الوجود والثبوت)، بەلام ئیبن عەرەبی جیاوازی دەکات لە نۆوانیاندا، جیاوازی ناکات لە نۆوان (پەھا- المطلق و دیارییکراو - المعین) وەك ئیبن رومی جیاوازی دەکات لە نۆوانیان، لەلای ئەو "ھیچ کەسێک جیا نییە و ھەموومان یەکیکین، بە ھیچ شێوێکە لە یەکتەر جیانین، مەژۆ کاتیک ەست بە جیاوازی دەکات لەگەڵ ئەوی تردا کە پەردە بە سەر چاویەو ە، کاتیک ئەو پەردە ە لەمالرا دەزانیت کە ھەموومان یەکین و جیا نین".

ئەم کابرایە ھەموو شتیکی قەدەغەکراوی بە حەلال دەزانی، ھەر بۆیە شیخولئیسلام تا ئەو پادە ە توند بوو لەگەڵی، چونکە ئەوانەى کە ھەلخەلەتاوی بیری تەلمەسانی بوون و شوینی کەوتبوون، زۆر بوون، وا دەردەکەویت لیزان بووبیت لە کاریگەریکردن لە خەلک، ئەو ەتا لە کاتیکدا کە شیخولئیسلام ناوی دەبات بە حەلالکەری قەدەغەکراوەکان، لای شوینکەوتووانی نازناوی (داوینپاک تەلمەسانی) ھەبوو، بەلام ئیبن تەمیمە لەگەڵ ھەموو ئەم شتانەشدا بەردەوام جیاوازی دەکرد لە نۆوان تەسەوفی سونی و تەسەوفی بیدعیدا و زۆر جار بەسەر جۆنەیدی بەغدادی و ئەبو تالبی مەککی و شیخ عبدولقادری گەیلانی و ھاوشیوێکانیاندا ھەلیدەداو باسی دەکردن بە چاکە،^(۱) وەك لەمەوپێش باسما ن کرد.

^۱ التصوف في فتاواه، سەرچاوەی پێشوو.

حمز نه بوونی له چاولیکه ریی (التقلید) (۱)

شیخولئیسلا م هرگیز حه زى له چاولیکردن (تقلید) نه بووه، نه له لایه نگیریه کانیدا و نه له دوژمنایه تیکردنه کانیدا و نه له پرخنه گرتن و نه له هیچ کاریک له کاره کانیدا، ئەمەش به پینچه وانەى ئەوەى که باو بوو له سەردەمى ئەودا، چونکه له سەردەمى ئەودا لیکۆلینه وه کان پینگای لایه نگیری فیکری و چاولیکه ریی ته وایان گرتبوو، هه موو ئیمامیک کۆمه لیک شوینکه وتوو ی هه بوو نه ک ته نها له فیه قه دا، به لکو له عه قیده شدا، راجیاییش په یدا بوو بوو له نیوان زانایاندا، که ده گه رایه وه بۆ ئەو راجیایانەى که له سەده ی چواره مدا دەستی پیکرد و ئەوەى به دوایدا هات له دەمارگیرى مه زه بیی، جا له بابە ته فیه قیه کاندا بیئت، یان له بابە ته ئوصولیه کاندا، ده بینیت زۆریک له کتیبه گه وره کان شه رحکردن و راقه کردنن بۆ را جیایه کۆنه کان و باسکردنى راو بۆچوونه جیاوازه کان و پاشان دەمارگیریه بۆ یه کیک له و رایانه .

ئەم مه سه له یه گواسترایه وه بۆ هاوچه رখে کانی ئیبنوته یمیه، ئەمەش یه کیک بوو له و بابە تانه ی که جینگه ی مشتومپی نیوان ئەم و ئەوان بوو، ئەوان شوینی ناوی پیاوه کان ده که وتن و ئەمیش شوینی به لگه کانیا ن ده که وت، لای هه رکه سیک بوایه و له هه رکوی بوایه .

ئەگه ر سی سەده ی شه شه م و حه وته م و هه شته م جیا بکریته وه به هه ر زانستیک، ئەوه جیا ده کریته وه به زۆری زانیاری و دانانی کتیبه داگرندە (موسوعه) کان، نه ک به زۆری فیکر و هزر، زانیاریه کان زۆر بوون له و سەردەمه داو هه ول و کوشیش بۆ په یدا کردنیان زۆر بوو، به لآم بیرکردنه وه و هه لسه نگاندنیان به به لگه و پیوانه عه قلییه ته واهه کان به بیلا یه نیی، که م بوو، ئەمه گونجاو نه بوو له گه ل ئەو هه موو سه روه ته

¹ وشه ی تقلید زاراوه یه کی فیه قیه ی و ئوسولیه، به مانای: شوینکه وتنى قسه ی زانایه که به ی سەیرکردنى به لگه که ی، بۆیه مانا کردنى به وشه ی (چاولیکه ریی) پیر به پیستی نییه، به لآم وشه یه کی به رامبه ریمان له کوردیدا نییه. وه رگێر

زانستییه ده‌وله‌مهنده‌ی که هه‌بوو له‌و سه‌رده‌مه‌دا، چونکه ئه‌گه بپروانین زۆریک له مه‌وسوعه‌کان له بواره‌کانی فیه‌ه و فه‌رمووده و ته‌فسیر و میژوودا نووسراون له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌لام نه‌قلکردنی پرا و بۆچوونی مه‌زه‌به‌کان و شوپنکه‌وتنیان و چاولیکه‌رییان باو بوو، بیری جیاوازی سه‌ربه‌خۆ به‌هیز نه‌بوو و په‌واجی نه‌بوو.

له‌گه‌ل که‌می هه‌بوونی خاوه‌ن عه‌قله‌ مه‌عریفی و مه‌نه‌ه‌جییه‌کان، ئه‌و عه‌قلانه‌ی که ده‌یان‌توانی چاولیکه‌ریی تیپه‌پینن، جۆریک له‌ ترساندنی فیکرییش له‌ ئارادا بوو، که شه‌رعانه‌کانی ته‌قلید پیاده‌یان ده‌کرد، له‌گه‌ل ترساندنیکی په‌سمی ده‌سه‌لات که ده‌یویست ئه‌و عه‌قلیه‌ته‌ چاولیکه‌ریی (تقلید) ه‌ به‌یلتیه‌وه، به‌لام شیخولئیسلام ئیبنو ته‌میمه‌ توانی ئه‌وه هه‌مووی تیپه‌پینن، هه‌موو ئه‌و به‌ربه‌ستانه‌ بپه‌یت به‌ ئازایه‌تییه‌کی ناوازه‌ که له‌ ئازایه‌تییه‌که‌ی ئیمامی مالیک ده‌چوو له‌ فه‌توا تاییه‌تییه‌کانیدا، وه‌ک فه‌تواکه‌ی له‌باره‌ی نه‌که‌وتنی ته‌لاقی زۆریکراو به‌ ته‌لاقدان و ئازایه‌تی ئیمام ئه‌حمده‌ی کوپی حه‌نبه‌ل له‌ خۆپاگری و پا‌زی نه‌بوونی به‌ وتنی دروستکراوی قورئان (خلق القرآن)^(۱)، هه‌لو‌یستی زۆریک له‌ هاوشیوه‌کانیان له‌ زانایان و ناوداران که میژووه‌کانیان پپه‌تی له‌ هه‌لو‌یستی جوامیرانه‌ که بوونه‌ته‌ هۆی پارێزگاریکردن له‌ زۆریک له‌ پایه‌ و بنه‌مای ئه‌م ئوممه‌ته‌ و بابته‌ دیاره‌کانی دینه‌که‌ی.

^۱ له‌و هه‌لو‌یستانه‌ی که به‌ نمونه‌ ده‌هینریتیه‌وه بۆ خۆپاگری ئیمامی مالیک، ئه‌و هه‌لو‌یسته‌یه‌تی که فه‌توا‌ی دا به‌ نه‌که‌وتنی ته‌لاقی که‌سیک به‌ زۆر ته‌لاقی پپه‌دریت، له‌ درای ئه‌وه‌ی که عه‌باسییه‌کان ته‌لاقیان خسته‌ ناو به‌یعه‌ته‌وه، واته‌ ئه‌وه‌ی به‌یعه‌تی دابا ده‌بوو ته‌لاقیشی خواردا که نایشکیینی بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌یعه‌ت نه‌شکیینن، بۆیه‌ ئه‌م فه‌توا‌یه‌ی ئه‌و وه‌ک هاندانی خه‌لک بوو له‌سه‌ر به‌یعه‌ت شکاندن، یان بلاین ناوا لیکدرا‌یه‌وه له‌ پ‌روی سیاسیییه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌لو‌یستی ئیمام ئه‌حمده‌ و وه‌لامنه‌دانه‌وه‌ی فشاره‌کانی خه‌لیفه‌ مه‌ئمن و مو‌عته‌زیه‌له‌کان بۆ وتن به‌ بۆچوونی دروستکراوی قورئان، که نه‌چوه‌ ژیری، چونکه‌ ئه‌مه‌ تانه‌ بوو له‌ په‌هایه‌ی قورئانی گه‌وره‌ و نه‌زه‌لیه‌تی ئه‌و، پپه‌خشتنی به‌لگه‌ی عه‌قلی بوو به‌سه‌ر به‌لگه‌ی ده‌قه‌کاندا، بۆیه‌ ئه‌م هه‌لو‌یسته‌ی (په‌جه‌تی خ‌وای لیبیت) نمونه‌ی پپه‌هینریتیه‌وه له‌ بۆ خۆپاگری زانایان و دامه‌زراویان.

بلا و بوو نوو هی هندیك له نیجتهداده گانی

شیخولئیسلام ههستی کرد (دیاردهی ته لاق)^(۱) که بلا و بوو بووه و سه ری کیشابوو بو تیكدانی ههزاران مال و خیزان، له بهر ئه وهی که خه لکی له بازنه شه رعیه که می ته لاق لایاندابوو که خوی گه وره له گه ل کۆمه لیک حوکمی تایبهت به خیزان دایناون بو ئه وهی ببنه وه سیله یه کی شه رعیهی بو لیکترازاندنی ئه و گریدانه خیزانییه به شیوه یه کی باش له نیوان ژن و پیاوینکدا که ژیا نی هاویه شیان بو ماوه یه که ده ریخستوو که ناتوان به رده وام بن به یه که وه بو دروستکردنی خیزانیکی ئیسلامی ته و او، به لام خه لکی له م بازنه شه رعیه ده ریانکردبوو کردبوویان به سویندیک سویندیان پیده خوارد، وه ک چۆن سویندیان به خوا ده خوارد، ئه گه رچی ئه وهی له م سویند به ته لاق خوارده په یدا ده بوو ژور ترسناکتر بوو له وهی له سویند به خوا په یدا ده بوو، هه روه ها کردبوویان به وه سیله یه که بو په ستان خسته سه ر به رامبه ر و ژورلینکردنی و چه کی هه ره شه بو سه ری، به هۆیه وه ژور له خیزانه کان په رت بوو بوون، کۆمه لگای به هیز ده بیته چۆن بیته کاتی که خیزان تیایدا پان بوویه وه و ته لاره که می پوو خا؟! بۆیه شیخولئیسلام (په حمه تی خوی لیبیته) لیکۆلینه وهی له م مه سه له یه دا ده سته پیکرد له هه موو پروه کانییه وه و بۆی ده رکه وت که ئه وهی که به کۆده نگی زانایان (إجماع) دانراوه له م مه سه له یه دا، کۆده نگ نییه، بۆیه ئاشکرای کرد:

أ - ته لاق نا کریت سویند بیته، ئه گه ر وشه کانی وه ک سویند به کاره یزان ئه وه نا که ویت، سویند خۆره که تاوانبار ده بیته، چونکه سویندی به غه یری خوا خواردوو ه.

ب - ته لاق خواردن به سیبه سی هه ر سی ته لاقه که ناخات، به لکو یه که ته لاق ده خات، ئه گه ر مه رجه کانی دیکه می تی دا بوو.

ج - فه توای دا که ته لاق دانی ئافرهت له حه یزدا ته لاقی بیدعیه و نا که ویت، به لگه می

^۱ بگه ریژه ده سه ر: اسبوع الفقه الإسلامی و مه رجان ابن تیمیه: ص ۶۸۳، لیکۆلینه وهی شیخ موحه مده ئه بو زوه ره یه.

شەرىعی ھىنايەتتە لەسەر بۆچۈنەكانى لە ھەموو ئەم بابەتانەدا، بەلام لە لاي ئەھلى چاوليكتەرىي (تقليد)، بوونى بەلگە، يان نەبوونى، گرنگ نىيە، چونكە ئەوان ھەميشە چاويان لەسەر ياساكانى چاوليكتەرىي (تقليد) بوو بۇ ئەوھى بىپاريزن، چونكە قەيرانە فيكرىيەكەيان وايلىكتەرىي بوون كە وازانن تەنھا چاوليكتەرىي (تقليد) گرەنتى پاراستنى ھەموو دەستكەوت و پىرۆزىيەكانە، بۆيە چاوليكتەرىيكان (مقلدين) دەيانزانى كە ئەگەر شىخولئىسلام وازى لىبھىنرى و پىگىرى ئەم فەتوايانەى لىنەكرىت ئەوھى چاويان پىياخشاننەوھ دەكات بۇ ھەموو پاشماوھى فيقھى ئىسلامىي و دەگەپىتەوھ سەرى بە رەخنەگرتن لىي و راستكردنەوھى بە پەپىرەويكى مەعرفىي لەژىر پۇشنايى قورئان و سوننەتەكانى پىغەمبەر ﷺ، ئەوكاتە پايەكانى چاوليكتەرىي (تقليد) لەرزوك دەبن، بنەماكانى دەپووخىن و خەلكىي دەگەپىتەوھ سەر سەرچاوھ سەرھەككىيەكانى ئىسلام و راستەخۇ مامەلە لەگەل ئەوان دەكەن، بۆيە عەقل و بىرەكان دەگۆپىن، نوپگەرىي راستەقىنە دروست دەبىت، رەنگە دەزگاي زۇرىش بېمىن كە ئەم خەلكانە پراھاتوون لەسەر بوونى و كۆمەلئك بەرژەوھەندىي و شتى وەقفى پەيوەست پىوھى كە لەسەر ئەم مەسەلەيە بنىاتنرابوون، تىكچىن و كۆمەلئك ھۆكارى دىكە، خەلكىي كۆمەلئك پاشماوھ و كەلتورى زۆر بەجىدىلئان كە زۆرىك پراھاتوون لەسەر بوون بە مجبۇر و خزمەتكار بۆي و ھىچ و ھۆكارى ژيانى دىكە شك نابەن بىجگە لەم مجبۇرىي و خزمەتكارىيە.

ئەمۇ مىخىنەت و نازەحتىيانەكا تووشيان بوو

لېرەدا مەبەستەكانى سولتان و زانا چاوليكتەرىي (مقلد) ھەكانى سولتان يەك دەگەرن، ئەم جارەيان لەسەر ھەپسەكردنى شىخولئىسلام و عەزىيەتدانى (ئەم پىكەوتنەى دەسەلات و زانايان لەو پىكەوتنە كەمانەيە كە لەوكاتەوھى كە قورئان و سولتان لىكترازاون بە كەمىي پوويداوھ)، ئەوھ بوو سولتان فەرمانىكى دەركرد بۇ شىخولئىسلام كە لەمەودوا نابىت فەتوا بدات لە مەسەلەي تەلاقتا بە فەتوايەك كە پىچەوانەى كۆدەنگ (إجماع) و

هەر چوار مەزەهەبە کە بیټ، ئەویش وەلامی فەرمانە کە ی سولتانی نەدایە وە و جیبە جیبی نە کرد و پانە وەستا لە فەتوایان.

بەردەوام بوو لەسەر فەتوایان لە و بارە یە وە، هەرکەس پرسباری لیکردبا وەلامی نەدایە وە و فەتوایە بە بەلگە وە بۆ روون دە کردە وە، کە چۆن ئە و بەلگانە ئە وە دەگە یەنن کە ئە و لەسەریەتی و پێهەلخلیسکانی پای باوی زۆرینە ی زانایانی لە م مەسە لە یە دا روون دە کردە وە.

ئە م جارە یان مە جلیسیکی بۆ ریکخرا کە لە ناویاندا موفتی و قازییە کان و هەندیک لە شەرعزانەکانی تیدا بوون، شیخولئیسلا م هینرا و نووسراویکی تازە ی سولتانی بەسەردا خوینرایە وە کە جەخت دە کاتە وە لەسەر ریکگرتن لیبی لە فەتوایان بە و بابە تانە ی کە هاو پانین لە گە ل کۆ دەنگ (إجماع) ی زانایان!! داوا لە شیخولئیسلا م کرا کە پەیمان بەدات لەسەر فەتوایان بە و بابە تانە، ئەویش پەیمانی نەدا، مە جلیسە کە بلا وە ی کرد بە بیئە وە ی کە ئە وە ی دە یانە ویت لە شیخ بە دەستی بێنن، لە دوا ی ئە وە ی کە هە وڵە کان یان چەند بارە بوو وە لە گە ل ئیبنو تە میمە دا و ئە و کۆلی نە دا و پانە وەستا لە فەتوایان لە و بارانە وە، سولتان و زاناکان پەنایان بردە بەر کۆتا دەرمان وە ک دە وتری، ئە م جارە یان لە کۆشکی دە سە لات مە جلیسیان بۆ بەست کە جیگری سولتان و قازییە کان و فەتوایە رە کان و شەرعزانە کان لە هەر چوار مەزەهەبە کە ئامادە ی بوون و شیخولئیسلا م هینرا و سەرزە نشتیان کرد و تکایان لیکرد کە چیترا فەتوا نە دات لە و بارانە وە، ئە وە ی جیگە ی تیرامانە هیچ جارێک لە و مە جلیسگرتنانه گفتوگۆ ی زانستی، یان پراگۆرکی (مناظره) و مشتومر پووی نە دا سە بارە ت بە م بابە تانە، بە لکو هە موو جارێک سەرزە نشتکردن و فشاری بە پێزانە و هە وڵدان بۆ قەناعە تکردن بە شیخ دە درا بۆ گوپرایە لیبی، چونکە بابە تە و رووژینرا وە کان بابە تی فیهی بون، دە بوو بۆ زانیی راستی و هە لئە یی سە رچا وە ی گە پانە وە ی هە موان بە لگە شە رعیهیە کان بوونایە، نە ک قامچی و سجنکردن، پبویست بوو گفتوگۆ و پراگۆرپینە وە ی زانستی گرنگترین شت بوونایە پە نای بۆ بیری ت بۆ چارە سە رکردنی کیشە کان، بە لام هە مووان ریکگە کە یان نزیک

كرده وه و ئه وه يان تپپه پانده هتا ده رچووني فرمانيك به چه بسكردني شينخ ده رچو
له چه پسخانه ي (القلعة) له شاري ديمه شق، چه بسكردنه كه ي له (٢٢) ره چه ب ده ستي
پيكرد سالي (٧٢٠هـ) و به رده وام بوو تا ١٠ موچه پرهمي ٧٢١هـ^(١).

ئهم ديارده يه له ميژووي ئيمه دا شايسته ي ليكولينه وه و شيكردنه وه يه، تا ئيستاش
هه نديك له شه رزانه كان و مه لا و موفتييه كان په نا ده به نه بهر ده سلات و سولتان بو
وه ستاندين و سه ركوتكردين و راگرتن و بيده ننگردني راي جياواز، هه تا ئه مروش ئهم
شيوازي مامه له كردنه له گه ل راي جياوازا ريگه ي نه داوه به چه سپاندين و په چاوكردني
هه نديك رينمايي نادابي گفتوگو و ليكولينه وه و راگوركي، به وه ي راي جياواز به ئاشكرا
ده بربرديت بو ليوردبوونه وه لي و زانيني راستي و دروستي، يان چه وتيئييه كه ي و
ئو به لگه و سه رچاوانه ي كه هه يه تي و ئو په پيره وه ي پياده كراوه بو گه يشتن به م
رايه .

ده توانين بلين سه رده مي عه باسييه كان هه نديك هه ولي وا درا له م بواره دا، به لام
له لايه ن سياسه تمه داره كانه وه بوو و به سه رپه رشتي ئه وان بوو، بويه به هيج گه يشت،
ئه گه ر پايه كاني توندوتول كرaban له لايه ن ئه هلي فيكر و زيكره وه به داناني به
نه ريتيكي زانستبي، ته نها له ناو ناو نه زانستبييه سه ربه خوكاندا گه شه ي كردبا ئه وه
زوريك خير و بيړي ليده كه وته وه و راو هزي نازاد ده بووه شه شه ميني پينچ
پيوستبييه كه (الضروريات الخمسة) كه مه به سته كاني شه ريعه ت پيكدنين، يان تيكه ل
به يه كيكيان ده كرا، بويه ده بينين زوريك له و زانايانه ي كه خويان په نا ده دا له ژير
سيبه ري ده سه لاتداره كاندا بو پاراستني پا و بوچوون و مه زه به كانيان، توشه ي هه مان
عه زيه ت و چه رمه سه ري ده بوون كاتيڪ كه را و بوچوون و هه لويسيته كانيان ده گورا.

ديارده يه كي ديكه كه زيان و ترسناكيي له وه ي پيشوو كه متر نه بوو، ئه ويش
ديارده ي په له كردن له تومه تباركردني خاوه ن راي جياواز، يان مه زه به ي جياواز بوو، -
هه نديكجار- تومه تبار ده كرا به كافر بوون، يان فاسق بوون، يان گومرaboون، يان بووني

^١ سه رچاوه ي پيشوو، لاپه ره ٦٨٥.

به موبته دبع، یان هه لگه پاره له دین.

لهو هۆکاره گرنگانهش که له پشت ئه م هه لۆیسته وه بوون، چه زکردن بوو به دابرینی خاوهن پای جیاواز له ئوممهت و بیبه شکردنی له که مترین سۆز و پشتگیری له بهر بۆچوونه کانی و قه دهغه کردنی بیروبۆچوونه کانی، که ئه م هه لۆیسته ش پیچه وانیه له گه ل هه لۆیستی قورئان که ریگه ده دات به په پیره و بۆچوونی خه لکانی دیکه قسه و باسه کانیان به باشت له وهی که خۆیان پیشانی ده دن و باسی ده که ن، باس ده کات، پاشان وه لامیان ده داته وه و هه لیانده وه شیئیت و به لگه ی عه قلیی و لۆجیکی و بهرجه سته و تاقییکراوه دینیتته وه له سه ر به تالیی ئه و پاره یه .

ئه مه ئه و په پیره وه یه که ده بیته مسولمانان شوینی بکه ون و له هه موو کات و شوینی کدا په پیره وه ی بکه ن. قورئانی پیروژ به لگه ده هینیتته وه بۆ ئه و شتانه ی ده یه ویت بیانچه سپینیت به بی ئه وه ی ره چاوی هه لۆیستی خۆفه رزکردن و خۆ به بهرتر زانین بکات، به هانه ش بۆ ئه م حالته به م ئایه ته دینیتته وه: (رُسلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء: ۱۶۵)، واته: بۆ ئه وه ی خه لکی هیچ به لگه و عوزریکیان نه مینیت له سه ر خوا له دوا ی ناردنی پیغه مبه ران، به مه ش قورئان ئه و عه قله به لگه ئامیزه دره وشاوه یه ی هیئایه کایه وه که توانی ئه و نوێگه رییه شارستانییه بنیات بنی له کاتیکی سنوورداردا که مرؤفایه تی هاوشیوه ی ئه وه ی به خۆیه وه نه بینبوو.

که واته مه سه له که له لای مسولمانان گه پانه به دوا ی راستیدا و ملکه چپوونه بۆی کاتی که پیی گه یشتن، له لای کافره کان زالکردن و په واجدانه به به تال، یان به حه قیقه ت به بی لیکۆلینه وه و گه پان.

به راستی په پیره وه ی قه دهغه کردنی بیروبۆچوونه کان و ته شویش خستنه سه ر هه لگرانی بانگه واز و تومه تبارکردنی خاوهن عه قل و تیگه یشتن و قه له مه کان، پیشه ی کافره کان و هاوه ل په یداکه ره کان و لووتبه رزه کان بوو، ئه وان بوون که گفتوگۆیان ره تکرده وه له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ و ریگه یان به بانگه وازه که ی گرت،

تۆمەتباريان كرد به سىحر و شىئى و شىعر و درؤ و چىرؤك و ئەفسانە و فىر بوون له خەلكانى دىكە، ھەر ئەوانبوون پەيمانىيان دەبەست لەگەڵ يەكترى كە گووى لىنەگرن (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَأَ تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ) (فصلت: ۲۶)، واتە: كافرهكان وتيان گوئى لەم قورئانە مەگرن كە گویتان له خویندنهوهكەى بوو قسەى ھەلىت و پەلىت بكەن بۆ ئەوھى گویتان لىنەبىت و لىى حالى نەبن، بەلكو زال بن بەسەرياندا.

ئەوان و خاوەن كتیبە ئاسمانىيەكان، ئەوانە بوون كە پىنمايىيەكانى كتیبەكانى خۆيانىيان شاردهووە و خۆيان ھەلواسىبو بەوھى كە لەسەرى بوون و دروشمەكەيان برىتى بوو لە: (وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ) (آل عمران: ۷۳) واتە: ئىوہ باوہر مەھىنن تەنھا بەوانە نەبىت كە شوین ئاینەكەى خۆتان كەوتون.

بەراستى لادان لەو پىبازە قورئانىيەى باسماڤ كرد، زۆر زىانى بە ئىسلام و مسولمانان گەياندوووە و بۆتە ھۆى دواكەوتنىيان، بۆتە ھۆى دواكەوتنى فكريى پىك و تەواو لە لاىيان و ئىشكگرتن لە كۆمەلىك فىكرى مردوو كوشندە كە مانەوہ لە سەريان مىكرۆبى لەناوبردەنە بۆ قەوارەى عەقلىى و نەفسىى ئوممەتى ئىسلامىى.

بەراستى زۆرىك لە گەورە زانايانى ئوممەت بە درىژايى مىژوو بوونەتە شەھىدى را و بۆچوون و حەق وتن و گىيانىيان لەو پىناوہدا بەخشىوہ، زۆرىكى دىكە لە تارىكىى حەپسخانەكاندا چەندىن سال و ن كراون بە تۆمەتى فەتواى جىاواز لە حەز و ئارەزووہكانى سولتان و شەرعزان و مەلاكانى چواردەورى، يان لەبەر دەربىنى پايەك كە جىگەى قبول نەبووہ لەلايان.

ئەوھى سەيرى كتیبەكانى پەلەبەندىى زانايان و سەرگوزشتەى ژيانىيان (الطبقات والتراجم) بكات، ئەبىنەت كە زۆرىك لەوانە تۆمەتبار كراون بە چەندىن تۆمەت لەوانە ھەلگەرانەوہ لە دىن، زۆرىكىش كوزراون، يان حەپس كراون و دەستبەسەر شتومەكەكانىاندا گىراوہ و كتیبەكانىيان سووتىنراوہ، تەنھا لەبەر تووشبوونىيان بە شتىك لەوانەى باسماڤ كرد.

لەپىشەوھى ئەو زانايانە ھەرچوار پىشەواكەى مەزھەب. من لە سەرگوزشتەى ژيانى

یەكێك له زانایان خویندومه تهوه نووسراوه: "له كۆتا پۆژه كانی ژیانیدا به تۆمه تی ئیجتیها دكردن چه پس كراوه"^(۱).

بۆیه شتیکی سهیر نییه كه شیخولئیسلام ئیبنو تهیمیه تووشی چه پس كردن بوو بیته له سهرفه توكانی، سهیر نییه كه به چه پسكراوی بمریت و له چه پسه وه جه نازه كه ی بۆ گۆرستان به پری بخری"^(۲).

ئیسلامییتی زانست

پیش ئه وه ی په یوه ندیی شیخولئیسلام به ئیسلامبوونی زانسته كانه وه روون بکهینه وه، چه ز ده کهین چییه تی "ئیسلامبوونی زانست" و حه قیقه ته که ی روون بکهینه وه.

"ئیسلامییتی زانست" - به بۆچوونی من - لایه نی تیوری له ئیسلام پیکدینیت، یاخود لایه نی مه عریفی که به رامبه ر لایه نی تیورییه له غهیری ئیسلامدا، ئه م لایه نه له باب ته كانیدا باسی "تیفکرین" ده کات، که یه که م واجبه له سه ر ئینسان و یه که م داواکارییه به کۆدهنگی موله که لیمین و فه یله سوفه کان، چونکه ئه م "تیفکرین" ه سه ره تاییه بۆ مرؤف پیویسته بۆ ناسینی خۆی و بوونی خۆی له لای فه یله سوفه کان، پیویست و واجبیکی حه تمیه له لای موله که لمین بۆ ناسینی خوا، کاتیک ئه م زانینه ی مرؤف به خۆی و دروستکراوه که ی دروست ده بیته، ئه و کاته واپیویست ده کات له سه ر

(۱) بروانه: البدر الطالع في تراجم علماء القرن التاسع، چاپی قاهره، له چه ند شوئینیک باسی ئه م باب ته ده کات.

(۲) له ۲۰ ی شهوالی سالی ۷۲۸هـ گهرا له دیمه شق، له دوا ی ئه وه ی تووشی نه خۆشییه که بوو له چه پسدا له دیمه شق، زۆر مۆله تی نه دا، له دوا ی ئه وه ی لیخۆشبوونی خۆی راگه یاند، ره جه تی خوا ی لیبیت بۆ ئه وانه ی چه پسبان کردوه و به هانه ی بۆ هیتانه وه، وه فاتی کرد و هه موو خه لکی دیمه شق هاتنه در بۆ مالتاوا یی کردن لیی بۆ مه نزلگا نوئییه که ی.

مَرۆڤ شتى دىكە فېر بېيت كە خۆى دەبىنئىتەۋە لە ۋەلامى پىرسىارگەلېك كە پىۋىستە ۋەلام بىرئىنەۋە لە بارەى سەرچاۋەكانى مەعرفە ۋە ئەۋ شتانهى پەيوەندىيان بە مەعرفەۋە ھەيە، جۆرەكانى ۋە تىۋرەكانى ۋە بنەماكانى ۋە پىرۋگرامەكانى ۋە ۋەسىلەكانى ۋە ئامانچ ۋە مەبەستەكانى ۋە پىڭگەى ۋە گەپخىستىن ۋە بەكارھىنئانى ۋە سوۋدلىۋەرگرتنى ۋە چۆنىەتى گىردبۈنەۋە ۋە كۆكردنەۋەى ۋە گۋاستنەۋەى ۋە خۆيىندنەۋەى ۋە نوۋسىنەۋەى ۋە فېرېۋونى ۋە فېرېكردنى ۋە تاقىكردنەۋەى ۋە بىلاۋكردنەۋەى ۋە مېۋوۋەكەى ۋە پەيوەستكردنى بە راستىيەكان ۋە سۈننەتەكانى كەۋنەۋە، چەندىن شتى دىكەيش كە پەيوەندىي نىزىك، يان دوورىان ھەيە پىۋەى كە لە پىڭگەى فېترەتى مَرۆڤكەنەۋە پالئەرىك دروست دەكات كە بەرگرىي لىنكارىت بۆ دۆزىنەۋەى پەيوەندىيەكان لە نىۋان شتە ھەستىپىكراۋەكاندا لەلايەك ۋە لە نىۋان ئەۋان ۋە شتەكانى دىكەدا لەلايەكى دىكەۋە، ئەمەش لەلاى ئەۋانەى ئىمانىيان ھىناۋە كارەكەى ئاسانە، چونكە تەنھا بەۋەى كە خۇناسىن ۋە خۋاناسىن لەلايان دروست بوۋ، راستەۋخۇ نىشانەكانى ئەۋەى كە لەم چەرخەى خۇماندا ناسراۋە بە "تىۋرى مەعرفەت" ۋە سەرچاۋەكانى، دەست دەكەن بە دروست بوۋن ۋە دامەزاندن، پاشان ئەۋ شتانهىيان لا پوۋن دەبىتەۋە ۋە ئاشكرا دەبىت كە دەكرى بە شتە چەسپاۋەكانى پىش پەپىرەۋ (مىنھج) ناوزەد بىكرىن، پاشان ئەۋ تىۋرۋانىيانەى كە دەكرى ھەندىك بنەماى نمۋونەى مەعرفى بەتابىت تىۋرۋانىي كەۋن ۋە مَرۆڤ ۋە زىيان ۋە دوستكەر ۋە ھەرىكە لەمانە، پەيوەندىي نىۋان ئەم سى لاىەنە دروستكراۋە لەگەل دروستكەرەكەيان، بەمە ئەۋە دىتە كايەۋە كە دەكرىت بە بەردى بناغەى زانست ۋە مەعرفەى دابنىين كە پاۋەستاۋە لەسەر دۆزىنەۋە ۋە دىارىكردنى پەيوەندىي لە نىۋان خۋاى كەۋن ۋە مَرۆڤ، ئەمەش تىۋرۋانىيەكە بنەماكانى جىگىر بوۋە لە سىروشتى مَرۆڤدا، مَرۆڤ جىگىر نابىت بەبى گەيشتن پىي، جا ئەم تىۋرۋانىيە ھەلەبىت، يان راست، حەق بىت، يان بەتال ۋە پىڭگەى گەيشتن پىي ھەرچۇنىك بىت.

پاشان - لە دۋاى ئەۋە - روۋنكردنەۋەى چۆنىتى بىستىن ۋە بىنىن ۋە ناۋاخنى ۋەك چەند ئامراز ۋە ھۆكارىك بۆ زانست ۋە مەعرفە ۋە ھەستكردن دەست پىدەكات.

له چیرۆکی ئادهم باوکی مۆڤایه تیدا، خوی گه وره ئاده می دروست کرد و ناوی هه موو شته کانی فیئر کرد و خیزانه که ی بۆ دروست کرد و فیئری کردن که چۆن باوه پ بئین پیی، ته و به بکه ن و بگه پینه وه بۆ لای، ئه مه ش په پیره ویکه له و په پیره وانیه که پیاده کراوه له ناساندی ئه م شتانه به مۆڤ و فیئرکردنی یاسا و پئساکانی.

جاری واش هه یه ئیمان و ئه وه ی به دوایدا دیت له تیروانینه کان په پیدایه دهن له ئه نجامی کرداری لاکردنه وه یه کی عه قلی سروشتی له واقعه وه به لای په نهان (غیب) دا به بی فیئرکردنی خوایی راسته وخۆ، وه ک ئه وه ی پوویدا له گه وره مان پیغه مبه ر ئیبراهیم کاتیک که گه یشته ناسینی خوا به تیروانین له دروستکراوه کان: ئه وه بوو دهستی کرد به ناسینی یه که م، یان بلئین یه که م ناسین به وه ی که گه را به دوی گرنگترین ئافه ریده (کائن) که کاریگه ریی له سه ر عه قلی مۆڤی زیندوو ببیت و وای لئیکات به خوی خۆی بزانی، له وان ه سه یرکردنی بۆ ئه ستیره دره وشاوه کان که دیارنه مانیان گریده دات به شایسته نه بوونیان بۆ خواجه تی و ئه و که موکورتییانه یان به لگه یه کی ئاشکرا پیکدینن له سه ر ئه وه ی که پیوستیان به جگه له خۆیان هه یه و پیوستیان به به رپه وه به ریک هه یه له دره وه ی خۆیان که سه رپه رشتیان بکات له حاله ته کانی دره که وتن و گه وره بوون و دره وشاویی و پاشان بچووکبوونه وه یان و ون بوونیان، بۆیه ئیبراهیم پیغه مبه ر هۆشمه ندیی بۆ هات له دوی خویندنه وه یه کی که ون و مه سه له ی دروستبوونی بوونه وه ر و پیوستیی بوونی دروستکه ریکی دور له هه موو سیفه تیکی کورت و کویرانه، په یوه ست بوونیشی به هه موو سیفه تیکی ته واو و کامل، که له دوی ئه وه گه یشته مه به سستی خوی گه وره له دروستکردنی بوونه وه ر و پووی کرده دروستکه ری ئاسمانه کان و زه وی، به پاکیی و موسلمانئیتی، له وان ه نه بوو که هاوه ل بۆ خوا قه رار ده دن، له و خوینه ره که ونییه کورتبیانه نه بوو که پیش ته واو بوونی خویندنه وه که یان پاشگه ز ده بنه وه، بۆیه ده توانین بلئین به چیرۆکی گه وره مان ئیبراهیم پیغه مبه ر، بنیاتنایی فیئری عه قلی ده روونی راست و دروست ده ست پیده کات و دیته کایه وه بۆ بنیاتنایی ته لاری مه عریفیی له سه ری.

پېغمبم ایتى

دواى بنيادنانى ئو بنه ما زانيارىيه - له پووى تېپوانىنى ئيمانىيه وه- بهرنامهى خویندنه وه دهستپیده کات له سهر دهستی نیردراو و په يامبه رانى پشت به ست به (موعزه) و بونىادى بنه ما زانيارىيه کان ته واو ده بیّت و بنچینهى شه ريعهت و هموو ئو بهرنامهى مرؤقاىه تى پېويستى پېيانه، داده مه زرين، تا مرؤق زانيارىيه کانى ته واو و بى كه موکورتى بیّت و تواناکانى گه شه بکات به سهر خویندنه وهى بۆ سرووش و گه ردوون، بۆ ئه وهى مرؤق بتوانیت هه سستى به جیبه جیکردنى کاره کانى له جینشینی و ئاوه دانکردنه وهى زهوى و هه لگرتنى ئو ئه مانه تهى پېى سپېردراوه .

لیرده مرؤق پېويستى نییه به تیکۆشان و ئه فسانه کهى (برومپيوس) - ئاگردز له گه ورهى خوداگان - ⁽¹⁾ وهك یونانییه کان و میراتگری که له پوره که یان برپویان پېى بوو،

¹ ئه فسانهى برمپيوس ئو ئه فسانه یه یه که یونانییه کان باوه رپان پېیه تى، کورتهى ئه فسانه که ئه وه یه که: برمپيوس، ئو خوا چاکه یه به فرمانى خوا گه وره کهى (زیوس) ده سستى کرد به دروستکردنى بوونه وره کان و توانى هه موویان دروست بکات بهو شیوه یه یه که پېويسته و تاییه تمه ندییه کانى بۆ دروستکردن، کاتیک که هاته سهر دروستکردنى مرؤق، هیچ صیفهت و تاییه تمه ندییه کی بۆ نه دۆزرایه وه ته نها صیفهت و تاییه تمه ندییه کانى خواکان نه بیّت، بۆیه له سهر شیوهى خوایه کان دروستى کرد، به مه خوا گه وره کهى رقی لیداکرت، مرؤقى بیبه ش کرد له ئاگر و لیبى قه دهغه کردن بۆ ئه وهى نه توانن وهك خواکان نوئگه ریبى و شت دروست بکهن و مه عریفه بزائن، له بهر ئه وهى برمپيوس مرؤقى خوش دهویست، هه سته به دزینی ئاگر بۆ مرؤق بۆ ئه وهى به کارى بینن و کارى خواکانى پېى نه نجام بدهن، بۆیه به هۆیه ره توانییان فیبرى زۆر شت بین، له وانه: زانستى فهلك و نووسین .. هتد ته م کاره تورپه یی (زیوس) ی گه وره خواى به ته واى هه لساند، بۆیه کاتیک که برمپيوس قوربانىی نه نجام دا بۆی به هانه ی پېگرت و قوربانىیه کانى به که م و نابوت وه سف کرد، بۆیه هه سته به سزادانى و له نیوان دوو شاخدا به سته وه و ته ژدیهایه کی راسپارد که به رۆژ جگه ره کهى بخوات و ته مېش به شهو بۆى دروست ده کرده وه .. هه تا یه کینک له هاوړپیکانى رزگارى ده کات .. هتد. جا نووسه دهیه وى بلیت، ئیمه ی مسولمان پېويستیمان به م جوړه ئه فسانانه نییه بۆ زانینی سه ره تاي دروستبوونى مه عریفهت. وه رگېر.

چونکہ خودای تاکی تەنیای داھینەری ئاسمانەکان و زەوی سرووش دەکات بە زانیاری و پەيامبەران ھەلدەبژێریت لە نێو مرۆڤ و فریشتەدا بۆ گەیاندن بە مرۆڤەکان، پاشان نێردراوانی خودا بۆ لای مرۆڤ بە بەردەوامیی و بەدوای یەکدا دین بۆ ناساندنیان بە دروستکەری گەردوون و ژیان، فێریشیان دەکەن کە چۆن ئەوەی خودا سرووشی بۆ کردوون بخویننەو و پێی ئاشنا ببن و لە لایەن خوداوە ھەوالبان پێدەدەن بەوەی پێوستیان پێیەتی، ھاوکات ئاشنايان دەکەن بەو شتانەى کە بەھۆیەو دەتوانن جینیشینیکی باشتی خواى بن، بۆ ئەوەی پزگاریان بکەن لە تاریکی ئەو بێکردنەو دەروونیانەى بۆ مرۆڤ دروست دەبن و بە دلێاندا دیت (التصورات الإیحاءية - الأنیمية) کە ھانیاں دەدات لە بەخودا سەیرکردنی دیاردەى سروشتی و ھەسارەکان، بە جۆرێک کە خوداکان لەلایان جۆراوجۆر دەبن بە ژمارە و جۆری دیاردە سروشتییەکان، عەقلى مرۆڤ گەر وازی لیبھێنریت و سرووشی پینەگات و خودا نێردراوی خۆی بۆ نەنێریت، ناتوانیت لە تاریکی ئەو بێکردنەو دەروونیانە پزگاری بێت، ئەگەر لەو تاریکیەش دەرجیت پێش دەکەویت بۆ ئاستیک کە زۆر لەو ئاستەو دەور نییە، ئەویش ئەو ئاستەو کە جۆرە پەيوەندیەک دروست دەکات لە نێوان ئەو خودایانەدا کە بە بێکردنەوێ خۆی ھەندیکیان بوون بە خواوەندى گەرە و ھەندیکیان خواوەندى بچووک و پەيوەندیان لە نێوانداوە ھە پەيوەندى نێوان مرۆڤەکان، بۆیە ئەو خویانە دەکرێ کێشە و جیاوازیان بێت و شەر بکەن و ئاشت ببەن، ئەگەر عەقلى مرۆڤ ھەنگاویکی دیکە پێشبکەویت دەتوانی بگاتە ئەوەی بێر لە خودایەکی تاک بکاتەو، بەلام سەری لێدەشیوێ و دەبیینیتەو لە ھەر دیاردەى گەنگ لە دیاردە سروشتیە سەربەخۆکان، ئەگەر لەوە زیاتر پێشبکەویت بێر دەکاتەو لەوەى خودایەتى تاکە، بەلام دیسانەو سەری لێدەشیویت و لە گەردوون و تاکىەتى بوون (وحده الوجود)دا دەبیینیتەو.

ئەگەر پەيامبەرایەتى پینموونی مرۆڤ نەکات، لە کۆتاییدا دەگاتە بێکردنەوێەکی سروشتی کە دان نانیت بە ھەبوونی ھێزێک لە سروشتدا، نکولی دەکات لە ھەبوونی

هیزیکى کارتیکەر له دەرەوہى سروشت، تا واى لیدیت سروشت دەبیتە خدا و پەرستراوى مرۆڤ، ئەگەر دان بە بوونی خودایەکیشتا بنی له دەرەوہى سروشت، ئەوہ خودایەکە کە تەنیا هیزیکى سەرەتایى بەخشیوہ بە بوونەوہر و ئەرکى ئەو خودایە لەو ئاستەدا کۆتایى پێهاتووہ، وەک چۆن ھەندیک لە فەیلەسوفەکان ئەم رایەیان ھەیە^(۱).

بۆیە لێرەوہ "پەيامبەرەرایەتى" پێویستییەکە کە دەبوو ھەبیت، گەرنا مرۆڤ لەم سەر لێشێواویيەدا دەمايەوہ و لە نێوان ئەو ئاستانەدا ئەملا و ئەولای دەکرد کە بەوپەرى توانای بێکردنەوہى عەقلى خۆى پێى دەگەیشت.

ھەربۆیە شێخولئىسلام ئىبنو تەيممى گرنگى شياو و بەرچاوى بە بابەتى پەيامبەرەرایەتى داوہ، لەم بوارەدا کتیبى ناودارى (النبوت - پەيامبەرەرایەتى) ئامادە کردووہ تا لە رێگەيەوہ پێویستى و گرنگى پەيامبەرەرایەتى و خاسیەتەکانى پروون بکاتەوہ، ئەو پەيامەى کە لە رێگەى سرووشەوہ دەبھێنیت بۆ پێنموویکردنى مرۆڤەکان و ئامادەکردنیاں بۆ ھەستان بە ئەرکى جێنشینى لە زەویدا، گشت بەخشین و پێدانەکانى عەقل لە فەلسەفە و زانیارییەکانى دیکە مرۆڤ بێنیاں ناکات لە "پەيامبەرەرایەتى" پەيامەکەیان، بەم جۆرە سرووش سەرچاوەیەکی سەرەکی و پەرسەن تەرخان دەکات بۆ زانست و مەعرفە، مرۆڤ سەرى لێدەشێویت گەر نەیکات بە پێنۆین، یاخود کێشە و ناکۆکى ھەبیت لە دانانى بە سەرچاوە و بەلگە.

کاتیک مرۆڤ گەیشتە ئەم ئاستە پەيوەندى نێوان گەردوون و خودا لە لایەک و خودا و مرۆڤ و مرۆڤ و گەردوونى بە پروونى و وردى بۆ دیارى دەبیت، ئەمەش بەردى بناغەى ھەموو زانیارییەکانە، چونکە دیاریکردنى پەيوەندى نێوان خودا و گەردوون عەقلى مرۆڤ لە ھەموو خەيالیکى گومراى و سەرلێشێواوی، وەک بەخودا سەیرکردنى بوونەوہران، دادەمالیت، رێگە والا دەکات کە مرۆڤ ئەو ئامیر و ھۆیە زانیارییانەى کە خودا پێى داوہ بەکارى بێنیت، خواى گەورە دەفەرموى: (وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئاً وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (النحل:

^۱ (تەرستۆ) یە کێک بوو لەوانەى ئەم بۆچوونەى ھەبوو.

۷۸). واته: خدا نڀوهی له سکی دایکتان دهرهیناوه هیچتان نه ده زانی، نامیری بیستن و بینین و دلّ و دهروونی بؤ دابین کردوون - که نامرزی تیگه یشتنن -، به لکو سوپاسگوزاریی بکن".

ههروهها مروّف دلّه پراوکی و نانا رامیی دهر و پوشتی لی جیا ده بیته وه و نه وهی بؤ دهسته بهر ده بیته که ده کری ناوی بنیین به "ناسایشی مه عریفی"، خوی گه وره ده فرموی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) (الرعد: ۲۸) واته: "نه و که سانهی باوه رپیان هیناوه و دلّیان نارام ده بیته به یادی خوا، ناگادار بن و بزائن به یادی خوا دلّه کان نارام ده بن، ههروهها ده فهرموی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ) (الأنعام: ۸۲) واته: "نه وانهی باوه رپیان هیناوه و سته م و هاوه لگه رپیان تیگه لی ئیماننه که یان نه کردووه، ناسوودهیی و بی ترسی له سزا، بؤ نه وانهیه، نه وانه پینومایی کراون بؤ ریگای پاست..

مروّف ده زانیت که نه م گه ردوونه پام کراوه به رپباز و یاسا گه ردوونیه خوداییه کان که وا ده خوازن نه و بیته جینشین تیایدا، نه م تایبه تمندی جینشینیه ش وابسته یه به خودای په روه ردگار هوه له بوون و پوئی مروّف تیایدا، نه م گه ردوونه مالّ و جیگه یه تی له م زیانه دا، بویه پیویسته له سه ری ناوه دانی بکاته وه و چاودیری بکات و پاریزگاری له وانه ش بکات که تیایدان و په وایه تی و داد په روه ریش له نڀویاندا به رقه رار بکات بؤ نه وهی به ندایه تی بؤ خدا به مانا گشتگیره که ی جیبه جی بکات و په یوه ندیی ته واو له نڀوان دروست بوون و مه به ست له دروست بوون بزانیته، نه گه ری هه موو نه و بیروکه لی کدراوانه ی باس له نه بوونی خودا، یان دروست بوونی بیّ هؤ و مه به ستی بوونه وه ری، بؤ دروست نه بیته: (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ) (المؤمنون: ۱۱۵) واته: نایا نڀوه و گومانتان ده برد که ئیمه نڀوه مان بیّ مه به ست دروست کردووه و نڀوه ناگه پینه وه بؤ لامان!؟

کاتی که به دوا دچوون ده که یان بؤ هه لسوکه وتی په یامبه ران، ده بینین هه موویان کاریان کردووه بؤ سه رکردایه تی مروّف و ناراسته کردنی هه نگاوه کانی له م جیهانه دا، نه ویش به

گه یاندنی ئەو پەيامەى بۆيان دابەزىو و فێركردنى مرۆڤ بە ژىرى و دانایى و پاككردنەوهى دل و دەروونيان، هەموو ئەمانەش بۆ ئەوهى مرۆڤ بزائیت ئەرکهكانى چىبه و چۆن جىبه جىيان دەكات، ئەو كاتەى مرۆڤ كامل و ئاماده بوو بۆ وەرگرتنى بەرنامەى تەواو و گشتگىر، خواى گەوره دواين پەيامبەرى خۆى (حەزرتەى موحمەد - درودى خواى لىبىت) نارد بۆ ئەوهى بىتە كۆتایى پەيامبەران و كۆتا خشت لەو تەلارە تەواو و بىكەموكوپىبه، وەك خۆى دەفەرموى: (إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسَ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ قَالَ فَأَنَا اللَّبْنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ)^(۱)، واتە: "نموونهى من و پەيامبەرانى پيش من، وەك نموونهى كەسێك وایە مائیک دروست بکات بە باشترین و جوانترین شیوه، تەنیا شوینی خشتێك نەبیت لە گۆشەیه كدا، خەلكى بە دەوریدا بگەڕین و لایان سەرنجراکش بىت و بلین: "خۆزگە ئەو خشتەيش دانرابا، من ئەو خشتەم و من كۆتایى پەيامبەرانم".

قورئانى گەورهى بۆ دابەزاند تا هاوتای بوونى گەردوون و جموجوله كەى بىت، قورئان بەلگەى پوون و ئاشكرايه، گەردوونيش بوونه وەر و دیارده و پىبازى كاریگەر و فەرمانپەوان، قورئان پەيام و كەله پورى پەيامبەرانى پيشووى گىراوه یه وه و گەوره تر و داگرندەبوو بۆ هەموو پەيامەكانیان، هەموو دەستكارى و زیادەپەرووبه و دەستتێوهردان و سەرلىشىواندن و نارۆشنىبه كى لەو پەيامانەدا پەتكرده وه، قورئانى پىرۆزىش پشتراستكەر وهى پەيامى پەيامبەرانى پيشووه لە پىگەى گىراپانه وه و دابەزاندنیه وه بە كۆتایى پەيامبەراندا و تۆكمه و تەواوكردنى پەيام و پىبازەكەى،

^{۱۱} ئىمامى بوخارى لە صەحیحەكەى دا بەشى كۆتایى پەيامبەران (ج ۳ ص ۱۳۰۰) بە ژماره (۳۳۴۲) گىراویه تیه وه، هەروها ئىمامى مسلم لە صەحیحەكەیدا بەشى كۆتایى پەيامبەران (ج ۴ ص ۱۷۹۱) گىراویه تیه وه.

مەبەست لەم فەرمووده ئەوهیه كە خواى گەوره پەيامبەرانى بە جوانترین پەيام و بەرنامە ناردوو و حەزرتەى موحمەدیش (درودى خودای لەسەر بىت) تەواوكەرى ئەو بەرنامە جوانه یه .

رېځخستنەوہی ئەو پەيامانەيە لە چوارچېوہی پرۆگراميک کە شياوی نوپوونەوہیە لە رېځگەي ھۆشياریی مرۆفەوہ کە خۆی دەبينیتهوہ لە زانايانی نوځگەر، بە جۆريک کە مرۆفایەتيی پڻويستی بە پەيامبەرائی نوځ ناييت.

بەرامەي گۆگەدەنەوہ لە نيوان دوو خويندەنەوہ کەدا

قورئانی پيرۆز ئايەتەکانی بە فرمان بە خويندەنەوہ دەست پيکرد، لەگەڵ روونکردنەوہی شيوازی خويندەنەوہی داواکراو کە خۆی دەبينیتهوہ لە گۆگردنەوہ لە نيوان دوو خويندەنەوہدا، خويندەنەوہی قورئانی مەزن و خويندەنەوہی گەردوونی پان و بەرين، ئەم دوانە دوو پەرتووکن: پەرتووکيکی دابەزینراو و خوینراو، سەرسوپھين، کە خويندەنەوہی ئايەتەکانی بە خواپەرستیی دەژميردریٹ، ئەم پەرتووکەش کە بریتيە لەو قورئانەي ئايەتەکانی بە شيوەيەکی پاست و دروست و پتەو پيکەوہ پەيوەست کراون، پاشان لە لايەن زاتيکەوہ کە داناو بە ئاگايە، پوون کراونەتەوہ.

ئەو قورئانە سەرچاوەی دانایی و رېنوینی و پاککردنەوہ و ئاوەدانیی و ژيارییە و مەبەست لە بوون دیاری دەکات، پەرتوکی دووہم پەرتووکيکی دروستکراو و کراوہ کە بيناکەي پتەو کراوہ و ياساو دیاردەکانی پەيوەست کراوہ و لە ھەموو لايەکیەوہ شوپنەواری توانای پەرەردگاری پيوہ دیارە تا ببیتە گۆرەپانی کاری ژياری مرۆف: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) العلق: ۱ - ۵، واتە: بخوینە بە ناوی ئەو پەرەردگارەتەوہ کە بەدیهينەری دروستکراوہکانە، ئادەمیزادی لە پارچە خوینيک "چەند خانەيەکی ھەلواسراو لە ناو مندالداندا" دروست کردوہ، بخوینە و پەرەردگارت بەخشنەدەيە، ئەو زاتەيە کە بە ھۆی قەلەمەوہ زانست و زانياریی فيکرد، مرۆفی فيری ئەو شتانە کردوہ کە پيشتەر نەيزانيوہ.

له بهر ئه وه كۆكردنه وه له نيوآن ئه م دوو خویندنه وه يه^(۱) بهردی گۆشه يه له بهرنامه ی زانستی ئه و گه له ی بۆ هه موو گه لان هاتۆته مه يدان و نمونه و شايه ته به سه ريانه وه، كاتيک مرۆف ته نيا يه ك خویندنه وه ی هه بیته، ئه وه لادانیکی ترسانكه له بهرنامه كه و كۆتاييه کی خراب و دژواری ده بیته، دابرا نیك له نيوآن ئه و دوو خویندنه وه دا به دی دیت و هه یچ ده روزه يه ك نيه يه بۆ كۆكردنه وه يان، ئه و دابرا ن و گرنگیان به يه ك خویندنه وه يه وا ده كات ئه وانه ی خویندنه وه يان هه يه ته نيا بۆ سه رووش و دوور له گه ردوون تووشی لادان ده بن بۆ پرزگاریی تاك و گوئی ناده ن به و ئه رکی ئاوه دانكردنه وه يه ی پێیان سه پێردراوه، هه روه ك چۆن دوور و ناديار ده بن، يان دوورده خرینه وه و ناتوان پيا ده ی ئاماده بوونیکی ژياریی بن، چونكه سه رووش ده گۆرپ بۆ په نهان (غيب) كه ناتوانیته رافه و شيكردنه وه ی بۆ بكریته ته نيا به شتیکی په نهان (غيب) وه ك خۆی نه بیته و ئه نجامه كه يشی په یوه ندیي نابیته ته نيا به و په نهان (غيب) وه نه بیته، ديدوبۆ چوونيشيان جياواز و شیواو ده بیته بۆ ئه و په یوه ندیي و ریشه يه ی له نيوآن مرۆف و گه ردووندا هه يه و په نگه له بۆچوون و هه ژماری خۆياندا په روه ردگاری به ديه یته ر و په یوه ندیي سه رووش پێيه وه ده ربه یته ن تا وای لی دیت دینداریی ده بیته به ئاینه گه ریه کی لاهوتی و قه شه یی و مرۆف و گه ردوون لیک داده مالیته و هۆكار و ياساكانی جولان و هه موو پێياز هه كانی كه له گه ل مرۆف دا كارلیك ده كه ن، پشتگۆی ده خات. تا بیره كرده وه ی مرۆف كۆتایي دیت له چوارچیوه يه کی داخراوی به ستوو، هه ندیکجار ده يكات به مال به سه ر ئایینه وه، له كاتيكد ئایین لێی دووره، هه ندیکجار مرۆف به ره و زیاده رپۆیی و دیندارییه کی قه شه یی رۆحیی ده بات كه وا ده كات لایه نی جینشینی و ئاوه دانكردنه وه گوئی پێنه دات، به لام ئه وانه ی ته نيا خویندنه وه يان بۆ بوون هه بیته دوور له خویندنه وه ی سه رووش (وحی)، ئه وانه بیئاگا ده بن له په روه ردگاری به ديه یته ر و بابه ته نادياره كانی كارتیکه ر له بوونه وه ر، تا وایان لی دیت دان نانین به ناديار و په نهانه كاندا، تیروانیی گشتییان بۆ بوون و مرۆفایه تی و ژيان

¹ بگه رپۆیه بۆ په راویزی ژماره (۱۴) له م نووسراوه دا.

له دهست ددهن و مرؤف دابهش دهبيت بهسر خويدا و كيښه دروست دهبيت له نيوان تيگهيشتن بؤ نايين و سرووشت له لايهك، له نيوان جيهانى خواناسيى (اللاهوت) و جيهانى بههست - ناسوت - له لايهكى ديكهوه، له نيوان مرؤف و گهردوونهوه له لاي سيهههوه، تا واى ليديت مرؤف خوى بى نياز دهبينى له خدا و ئارهزووهكانى و سهركيشى و ستهم دهكهن، ههنديكجار ئهم سهركيشيه تهواوى ژياريك دهگريتهوه بهيهك رهوت، وهك ئهوهى ئيستا ههيه له نمونهى ژيارى رؤژئاوادا و ئهو سهركيشى و خوڤهگهوره زانينهيان له زهويدا.

عقل

لهوهى كه تپهپرى ئاماژهمان دا بهوهى كه بير و عقل به تهنيا مرؤف بى نياز ناكهن له زياندا ئهگه رپنموويى وهر نهگريت له سرووش و نيگاوه و پهيوهنديى نيوانيان به شيوهيهكى تهندروست ريكنهخات، كهواته عقل ئامبرى كۆكردنهوهى نيوان ئهو دوو خويندنهويهيه⁽¹⁾ و بى ئهو ناتوانريت شتيك لهوانه تهواو بكرت، ياخود خويندنهويهيهكى تهندروست و گشتگير بكرت بؤ بابتهكان، بههيزترين و بهتواناترين كاتى عقل ئهو كاتهيه كه دوو خويندنهوهكه كۆ دهكاتوه و له ئه نجام و بهرهمى ئهو دوو خويندنهويهيه زانياريهك بنياد دهنى و خامهكانى پى دهخاته كارو ديپهكانى پى پر دهكاتوه، پاشان گه لان ئهم زانياريبانه بهكار دينن و دهستاو دهستى پيدهكهن و مرؤفهكان پوونى دهكههوه و پهراهى پيدهدهن و پيى دهگههه مهبهست و پيى دهپهپنهوه له پردى تافيكردنهوهى خوايى بهوهى كارى چاكى پى ئه نجام ددهن و به كارامه يى و وردى كار و فهرمانهكان جيپهجي دهكهن و به ئه مانهتى خوايى هه لدهستن.

¹ مهبهست له خويندنهوهى پهيامى خدا و گهردوونه، ههر وهك پيشتر باسكرا.

هەركات مەروۇف وا گومان ببات كه عەقل خۆي سەرچاوهی زانیارییه و له ناخی خۆیدا به‌ره‌می دینیت، یاخود عەقل تەنیا یەك خۆیندنه‌وه بکات، ئەوه ئەوکات به زینایکی زۆر دەشکێتەوه به‌سه‌ریدا، چونکه هەندیکجار عەقل دەبیت به قوربانیی و نیچیری چەند جۆره بێکردنه‌وه‌یهك و خەتەرە و خەیاڵیک که به‌دوای یەكدا دین بێ به‌ره‌م و وای لێدەکات سەرسام دەبیت له دونیای بێکردنه‌وه و خەیاڵ و ئەگەر و گریمانه‌کاندا، بێئەوهی جیگیری و ئوقره‌یی ببینیت و هەر پرسیاریک که دەیورۆژنیت، له به‌رامبه‌ریدا وه‌لامی نابێ، به‌لکو پرسیاریک، یان کۆمه‌له پرسیاریکی دیکه‌ی یەك به‌ دوای یەکی بێ ئەنجامی پووبه‌پوو ده‌بیت‌وه که هەریه‌کیان چەند پرسیار به‌دوای خۆیاندا دین و له‌و بازنده‌یه‌دا ده‌خولیت‌وه به‌بێ ئەنجام.

ئەگەر عەقل یەك خۆیندنه‌وه‌ی کرد و هەردوو خۆیندنه‌وه‌کانی کۆنه‌کرده‌وه، ئەوه ده‌گاته ئەو ئەنجامه تاکر‌هو و دابراوانه‌ی ئاماژه‌مان پێدا، ئەوه‌ی به‌دواداچوون بۆ جولا‌نه‌وه هزریه‌کانی کۆن و نوێی مەروۇف بکات نمونە‌ی زۆری دەست ده‌که‌وێت له‌وه‌ی باس‌مان کرد له‌ ته‌واوی قوناغ و پله‌کان، له‌ شارستانیەت و پۆشنبیرییه پابردوو هاوچه‌رخه‌کاندا.

په‌نگه‌ بتوانین ئەوه‌ی پابورد کورت بکه‌ینه‌وه به‌وه‌ی که ئیسلام بوونی زانست له‌م شیوه‌یه‌یدا واتای ئەوه‌ نییه‌ که پۆشاکیکی ئایینی بکه‌ینه‌ به‌ری زانیارییه مەروۇفایه‌تییه جۆراوجۆره‌کان، یاخود به‌دیپتانی هاوتایه‌ك بیت بۆ هه‌موو ئەو شتانه‌ی که هەن له‌ بووندا، به‌لکو واتای هه‌ول‌دانیکی ته‌واوه‌ له‌ بازنه‌ی کۆکردنه‌وه له‌ نێوان دوو خۆیندنه‌وه‌که‌دا بۆ ئاشکراکردنی "پێبازیکی زانستی" که به‌ توانایه‌ له‌ پزگاکردنی مەروۇفی هاوچه‌رخ له‌م ته‌نگه‌ژه‌ گشتگیره‌ی شارستانیەت، که مەروۇفایه‌تی خستۆته‌ ژێر گوشاری خۆیه‌وه‌ بێ له‌ به‌رچاوترنی پوه‌کانی که موکوپیه‌کان و شیوه‌کانی، که‌وابوو ناوه‌ندیتی پۆژئاوای هاوچه‌رخ به‌ خۆیندنه‌وه‌ کوێرانه‌که‌ی خۆی جیهانی پاک‌یشاوه‌ته‌ ناو حاله‌تیکی واوه‌ که ناتوانی خۆی لی‌ جیا بکاته‌وه‌، مارکسییه‌ت هه‌ول‌یدا هه‌ستی به‌ کاری فریادپه‌سی فه‌لسه‌فیی بۆ ئەو حاله‌ته‌ی پۆژئاوا له‌ چوارچۆیه‌ی "بێژیاریتی به‌جی"

و بەلگەدار (الديالكتيك)" و ئەو گەراندەنەو و کۆتاییە فەلسەفییانەى دروستى کردبوون لە چوارچۆپۆەى ئەو یەك خویندەنەو تەکرەوییانەى كورت هەلەتوانە لەسەر بوون (الوجود) بە تەنھا، ئەو بوو بەو شیوێ ترسانکە کەوت و پەتا شارستانیەتى پۆژئاوا جیبهیلێ بنالینیت بە تەنگەژەکانیەو لەگەڵ ئەو تەنگەژانەى پیش مارکسییەتیش کە هەى بوون، ئەو تەنگەژە شارستانیانەى کە کاردانەو هەیان هەبوو لەسەر لایەنەکانى ژيانى کۆمەلایەتیی و پەفتارى و ئابوریى، ئەمانە چەند قەیرانیکن کە ئیدى ئەو چارەسەرە کەموکورتانەى ناوەندەکانى لیكۆلینەو و تووژینەو نوێکانى پۆژئاوا پیشکەشى دەکەن، بى سووڤە لە چارەسەرکردنیان.

لە چوارچۆپۆەى ئەم تیکەلَبوونى شارستانیەتە، یان زالبوونى شارستانیەت لە ناوەندى پۆژئاواو بەسەر هەموو بەشەکانى دیکەى دونیادا، دروستبوونى ئەو ناوەندیەتە لەسەر بنەمای شوینکەوتوویی و بەدیپینانى توانای شوینکەوتوویی لە لایەن گەلانى دیکەو، بەنەسبەت گەلانى مسولمانەو - بەتایبەت -، گەفتەکە دەبیته دوولایەنە، ئەو گەلە مسولمانەى قبولکردنى تەواو، یان ناتەواوى شوینکەوتوویی سەرکردە و فەرمانرەوا و زۆریك لە دامەزراوەکانیان بۆ بەرنامە و بیروبووچوونى پۆژئاوا تکای بۆ نەکردون لەلایان، کەچى لەولاو ناوەندى پۆژئاوا ئیسلام وەك دۆژمنیكى بەدیل سەیر دەکات و بەرپرسیاریتی گەفتەکانیانى دەخاتە ئەستۆ، لە هەولیکدا کە لە هەولێ سەرخۆشیکى بیئاگا دەچێ کە هەموو هەولیکى ئەو یە کە بەهۆش خۆى نەیهتەو بۆ بینینی راستییەکان - راستى گەفتەکەى -، چونکە لە راستیدا توانای بینینی ئەو هەموو تالیانەى نییە کە خۆى دەبینیتەو لە بەرپرسیاریتی هەموو ئەوانەى پوودەدەن کە بەردەوام پێدەگريت و داواى گۆپینی ئارەزوو و بووچوونەکانى بیر و هۆش و ئەو پێزانانەى لە ژيانیدایە، لیدەکات، پەجا وایە خودا حالى بگۆپى دواى ئەو و یارمەتیی بەدات لە دەربازبوونى لەو گەرت و تەنگژانە.

بینگومان جیهانیبوونى تەنگەژەکان پئویستیان بە جیهانیبوونى چارەسەرەکانە، بۆ ئەوێ چارەسەرە ئیسلامییەکە لە ئاستى گوتارى جیهاندا بیته، ئەو دەروازەى

سەرھەکی بریتییه له (به بهرنامه بوونی زانستی) که ده بیټ له سەر قورئانی پیرۆز به ندبیټ، چونکه ئهوه به تهنها ده توانی عه قلی سهردهم پیکبخته وه و بونیادیکی تهندروستی ههسته کانی بکات، به لام مه به استمان به "بهرنامه بوون - المنهجیه" کومه له پیکه ره که بۆ بیری مرۆف که هه لده هینجریت له چوارچهوهی سه رچاوه و پیدچاوه وهی گونجاو هه لپستان به دیاریکردنی ریگه کانی به ره مه پینانی بیر و وه گه پخستن و تاقیکردنه وه یان، چونکه به بهرنامه بوون (المنهجیه) عه قلی مرۆف دهر دینیت له دۆخی دروستکردن، وه گه پخستن بیر و بۆچوونه کان له لایه ن خودی مرۆفه وه دروست ده بن، پشت ده به ستن به لیوردبوونه وه و بۆ هاتنی خه یالی هه لقولای خود، هه روه ها هانی ده دات بۆ دۆخی دۆزینه وهی (بازنه یه کی شوینگه رانه وه یی - مرجعی) که ده گه پته وه بۆ لای له ریگه ی بهرنامه یه ک که خۆی ده بینیته وه له کورته ی چه ند یاسا و ریباریک که تیبینی کراوه و به هه ند وه رگراوه و پاشان، گوراوه بۆ چه ند بیردۆز و بنه مایه ک، تا وای لیدیت ئه و شیوازی پیکه ره ئه م بیردۆزانه ده بیټ به بازنه یه کی سه رچاوه یی شوینگه رانه وه یی، جموجوله کانی پیکه خات به جوریک دژایه تی و نارپیکی و پیکدادانی تیدا نییه، ئینجا بیره کان ده کړینه وه و فراوان ده بن له ده وری ئه م بازنه یه، پاشان ده گه پینه وه بۆ لای، وه ک ئه وه ی به سترابه نه وه پیوه ی به پاشبه ندیک.

له بهر ئه مه بهرنامه بوون (المنهجیه) زیاد له و ئه رکه ی، ده شبیته پیکه ره ی بیروبوچوون و بیردۆزه کان و گونجینه ری یاساکان، به شیوه یه ک ده یانبه ستیته وه پیکه وه و په ل ده کیشیته ناو دارپشتنی پرسیار و گریمانەکان، هه روه ها بۆ ئه وه ی دواتر بگات به و "مه عرفیه ته ی" که هه لوسته ده کات له سه ر هه ر پووداو و بابه تیک به هه لوسته یکی تویره یی و په خنگری و شیه لکاری، پاشان دووباره به ستن و پیکه ستنه وه ی، که وایوو به بهرنامه بوون (المنهجیه) زانستی روونکردنه وه ی ریگاگان و هه نگاوه پیوسته کانه بۆ په پینه وه و برینی به ئاراسته ی ئامانجیکی زانستی دیارییکراو، "تیگه یشتنه کانیش" بریتین له و خشته بنه په تیبانه ی که به بهرنامه بوون

له سه‌ری پاره‌ستاوه، هه‌روهك بریتیه له "بازنه‌یه‌کی شوینگه‌پانه‌وه - مرجعی" پیکه‌ر که پیکه‌خۆشکه‌ر و ئاسانکه‌ری دانانی بیروکه‌کانه له شوینی خۆیان و کار ده‌کات بۆ بونیاتنان و به‌کاره‌یتانیان به شیوه‌یه‌که مه‌به‌ستی مه‌عریفی لییان به‌دیبه‌یت، کاتیکیش "بازنه شوینگه‌پانه‌وه (مرجعی)یه‌که" بریتی بێت له پیکه‌ری بیروکه و تیگه‌یشتنه‌کان، ئه‌وه بیگومان ده‌بێت ئه‌م بازنه‌یه له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌ما و پراگماتیک پاره‌سته‌ی که بیروکه‌کان گرنه‌ترینانه.

ئه‌گه‌ر به‌رنامه‌کان له دیدی که‌سانی دیکه‌وه چه‌ندین و فره‌ بن و به‌ به‌رنامه‌ بوون جو‌راو‌جو‌ر بێت به‌ پێی جو‌راو‌جو‌ری دیده‌کانیان سه‌باره‌ت به‌ زانیاری و پۆلێنکردنی، یان لایه‌نه‌کانی، ئه‌وه ئیسلامبوونی زانست له‌به‌ر پاره‌ستان و دروستبوونی له‌سه‌ر "دوو خۆیندنه‌وه‌که" کار ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی سرووش و گه‌ردوون به‌ یه‌که‌ به‌رنامه‌ بخۆیندینه‌وه، ئه‌مه‌یش به‌ سه‌رچاوه‌گرتنی له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی مه‌رجعی پاره‌ستاوه له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌که‌تاپه‌رستی و تاکی په‌یوه‌ندی نیوان بوون و دروستکه‌ر، تاکیتی راستیی و تیگه‌یشتنی له‌ سرووش و بوون، کۆکردنه‌وه له‌ نیوان لیکدانه‌وه و هۆی سرووش و مه‌به‌ست له‌ سرووش و فه‌رمانه‌کانی، مه‌به‌ست له‌ گه‌ردوون و یاساوه‌ هۆکاره‌کان تیایدا.

لێ‌روه‌ه جیاوازی پوون ده‌بێته‌وه له‌ نیوان "به‌رنامه - المنهج" به‌ مانای بنه‌ماکانی بیرکردنه‌وه و پیکه‌ره‌کانی توێژینه‌وه له‌ هه‌ر بواره‌ی بچوک، یان گشتیی له‌گه‌ڵ "به‌رنامه‌ بوون و به‌رنامه‌کان - المنهجیه‌ والمنهاج" له‌ دیدی "ئیسلامیتی زانسته‌وه"، به‌لام له‌ نیوان "زانیاریگه‌ریتی - المعرفیه" و "به‌رنامه‌بوون - المنهجیه" دا له‌ چوارچۆیه‌ی بابه‌تی "ئیسلامیتی زانست"، پیکه‌یشتن و لیکجودابوونه‌وه (الوصل والفصل) هه‌یه، وه‌ک په‌وانبێژان ده‌لێن، یان گشتگیری و تایبه‌تمه‌ندی (العموم والخصوص) هه‌یه وه‌ک زانیاری لۆژیک ده‌لێن، که‌وابوو "زانیاریگه‌ریتی" پێویستی به‌ "به‌رنامه‌بوون" هه‌یه و پاده‌وه‌سته‌ی له‌سه‌ری، هه‌روه‌ک چۆن به‌ "به‌رنامه‌بوون" شیوه‌ کردارییه‌که‌ی له‌ چوارچۆیه‌ی "زانیاریگه‌ریتی" دا وه‌رده‌گری، که‌وابوو له‌ نیوانیاندا

په یوه نډیبه کی جیانه بووه هه یه .

"زانیاریگه ریټی" راده وه سستی له سهر چالاکیه کی هوش و ژیری فراوان بؤ هه موو کرداره کانی ره خنه گرتن و شیکردنه وه و هه لوه شانندن، رپکخه ره بؤ گشت پیکهاته و به خشه ره کان و په یوه نډی و توانا به ده سته اتوه کان له ژیر سایه ی "زانیاری" هاوچه رخدا بؤ دوزینه وه ی گرفته کومه لایه تی و پوښن پریه کان و دووباره لیکدانه وه یان به پی یاسا کانی به بهرنامه بوون و بڼه ما کانی و "بهرنامه ی قورئان و زانیاری گه ریټی" بؤ هه ی پو لوی خوی جیبه جی بکات له "به ئیسلامیټی زانیاری" هاوچه رخدا و کرداری "کوکردنه وه له نیوان دوو خویندنه وه که" که بؤ هه ی بیته دی که به مه رجیکی ده زانیټ بؤ ده ربازبوون له گرفتی بیر و زانیاری له سهر ئاستی جیهانی و ناوخی، هه وه پیویسته په یوه نډی نیوان "خودا" و په نهان و نادیاره کان به مروؤ و سروشته وه ده بریټ و زانیاری و بهرنامه کانی پرگار بکریټ له گوینه دان، یان بروانه بوون، یاخود بیلایه نی و بیده نگبوون به په نهان و نادیاره کان، پرگار بوون له دوخی داپران له نیوان ئاینگری و سروشت - اللاهوت و الناسوت -، هه موو بیر و فلهسه فانه ی که دروستکراوه کانی مروؤه کانن که ته نیا یه ک خویندنه وه یان هه یه .

هه مه ش کاریکه که هه موو که س ناتوانیټ به شداری تیډا بکات هه سستی به هه لگرتنی هه نډیک له هه رکه کانی، ته نیا هه وانه نه بیټ که قورئان و به شیک له زانست و زانیاری یان پیبه خشراوه که به سه بؤ ئاشکرا کردنی هه و چوونه ناویه که به بهرنامه یه ی له نیوان قورئانی مه زن و گه ردوون و مروؤدا هه یه، چونکه هه ر لوژیکیک له بهرنامه زانستییه که یدا مه ودا ی په یوه نډی له گه ل په نهانه کان دیاری نه کات وه کارتیکه ریکی کارا له گه ردوون و جوله کانی دا، هه وه ناتوانیټ قبول بکریټ، وه ک لوژیکیک که توانای هه بیټ بیر له که وتنه ناو هه له بیاریټ و بهرنامه ی کارکردن به م مه ودا یه ش ناتوانیټ ده ست بریټ به بیگه ردی و ته ندروستی بی پشتبه ستن به قورئانی پیرو.

که واته "ئیسلامیټی زانیاریه کان" بهرنامه یه کی مه عرفیه که سنوره کانی دیاریکراوه و به شه کانی پوونه، له لایه ک بریتییه له جیگره وه ی تیوره "ماددی" و

دانراوه‌کان که خودا و په‌نهانه‌کانیان پشتگورئ خستوه، هه‌روه‌ک چۆن له لایه‌کی دیکه‌وه جیگره‌وه‌یه بۆ سیستمی کلّیسیایی که په‌یوه‌ندی نیوان مروّف و سروشت لیک‌داده‌مالئ.

له چوارچێوه‌ی به‌ئاگابوونی ئیستامان به "ئیسلامیّتی زانیارییه‌کان" ده‌توانین بپیار بده‌ین که بنه‌مای به‌ره‌مه‌پێنانی زانیاری له چوارچێوه و تیپوانینییه‌وه پێویسته دابمه‌زیت له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایانه‌ی خواره‌وه:

۱- دووباره بونیادنانه‌وه‌ی دیدی ئیسلامیّتی مه‌عریفی که پاره‌ستاره له‌سه‌ر پیکهاته و تایبه‌تمه‌ندی تیپوانینی ئیسلامی ته‌ندروست تا ئه‌و شتانه روون بپێته‌وه که ده‌کریت هه‌ژمار بکری به رێبازی زانیاری ئیسلامی که ده‌توانئ وه‌لامی پرسیاره گشتیه‌کانی مروّف بداته‌وه و نمونه‌ی زانیاری پێویست به‌ره‌م بپێئ، بئ تیپه‌راندنی هه‌چ شتیک له‌مانه، بونیادی خودتوانایی بنئ بۆ په‌خه‌گرتنی زانستیانه، په‌خه‌یه‌ک که ده‌کرئ که‌له‌پوری زانیانی پێشوو له‌خۆبگرت و تییشی په‌پێئ، بتوانیت زانی هاوچه‌رخ به‌ره‌مه‌پێنیت به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رنامه بۆ دارپێژراو و پێک، هاوکات توانا به‌خشیت بۆ به‌ره‌مه‌پێنانی زانیاری به‌ به‌رنامه و به‌ره‌مه‌پێنانی توانای پاقه و لیک‌دانه‌وه‌ی زانیاری که ته‌نیا وتاردان و پارزیکردن نه‌بیت، به‌لکو له‌سه‌ر بنه‌مای به‌رنامه‌پێژی زانیاری ته‌واو بیت.

۲- دووباره پشکنین و پێکخستن و بونیادنانی بنه‌ماکانی به‌ به‌رنامه‌بوونی ئیسلامی له ژێر پۆشنایی "به به‌رنامه‌یی زانیاری قورئانی - المنهجية المعرفية القرآنية" و پێنویینییه‌کانی ئه‌و، چونکه به‌ پاستی زیانی زۆر تووشی ئه‌م به‌رنامه‌یه بووه له ئه‌نجامی خویندنه‌وه‌ی تاک و به‌شبه‌شکردنی خویندنه‌وه بۆ قورئان و خویندنه‌وه بۆ بوون و مروّف به‌ دور له قورئان، له‌ کۆن و نویدا.

۳- بونیادی به‌رنامه‌یه‌ک بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ قورئانی پێرۆز له چوارچێوه‌ی ئه‌م دیده به‌رنامه‌یه‌وه و به‌ هه‌ژمارکردنی به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی بۆ به‌رنامه و رێباز و زانیاری و بنه‌ماکانی ژیااری و ئاوه‌دانئ، ئه‌مه‌ش داخواری دووباره بونیادنانه‌وه و

دارپشتنه وهی ئەو زانستانه ی قورئان که بۆ ئەم بابەتە پێویستن و تیپە پاندنی زۆریک له پاشماوه کان له م بواره دا دهکات، مرۆفی عەرەب هه ندی کجار تیگه شتنی بۆ قورئان له چوارچۆیه ی تایبه تمه ندییه کانی پیکهاته ی مرۆفه عەرەبه کانی پێشوو بووه که سست و سنووردار بووه له رووی کۆمه لایه تی و بیریه وه به به راوردکردن له گه ل تایبه تمه ندییه کانی پیکهاته ی ژیا ریی جیهانی سه رده م، له و سه رده مه ی زانیاری و زانسته کانی تایبه ت به قورئان و فرموده کانی په یامبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) به فه رمی نووسرانه وه عه قلی ره وان بێژی و زمانه وانی به ره و به شبه شکردنی ده سه ته واژه و رسته کان ده چوون، له و پوانگه ی که ده رب رینی بچوک با و بوو، هه ر بۆیه ئەو بێرکردنه وه یه ی له وه وه به دیهاتوه بۆ ئەو سه رده مه ی خۆی ته واوه، بنه ماکانی به رده وام به سوود و گرنگن کاتی که له چوارچۆیه میژوو ییه که ی داده نریت، به لام له سه رده می ئیستادا که عه قلیه تی ک زال بووه داوی زانیی به رنامه یی بۆ بابە ته کان و توێژینه وه بۆ په یوه ندی پیکه ره له نێوانیاندا دهکات به شیوه ی شیکردنه وه و ره خنه گرتنی که چوارچۆیه زانستییه کان ریکبخت و بیه سستی وه به بابە ته شارستانییه بلاوه کان و په یوه ندییه جۆراوجۆره کان، ئەمانه وا پێویست دهکات تیروانی تازه بکریته وه بۆ زانست و ئامیره کانی تیگه یشتن له دهقه کان و خزمه ت بکری و خویندنه وه یان بۆ بکری به خویندنه وه یه کی کۆکه ره وه له گه ل گه ردوون و تیگه ل بوونی به رنامه یی له گه لی، پالفته کردنیان له جۆره ها راقه و شیکردنه وه و گریدانه تۆکه ره پێژه ییه کان له رپی لادانی "ئیسرا ئیلیاته کان"^(۱) و گریدانی توندی دهقه کان به هۆی دابه زینیان و بۆنه کان و پوودا وه کانه وه.

۴- بونیادانی پرۆگرامیک بۆ مامه له کردن له گه ل سوننه تی پاک ی په یامبه ردا ﷺ،

۱ مه به ست له "ئیسرا ئیلیات" ئەو بابە تانه یه که له ئایینی ئیسلامدا بنه ما ی نییه و له رپگه ی شوینکه وته ی ئایینه ئاسمانییه کان به تایبه ت له جوله که کانه وه ده ی کردۆته نێو کلتوری مسو لمانانه وه و ته نانه ت هه ندی کی وه کو فرموده ی په یامبه ر، یان ها وه له به رپژه کانی سه یر کرا وه، ئەمه ش به دروستکردنی زنجیره یه کی نادروست بۆ گێرانه وه یان.

ههروهها ئه‌ویش له چوارچێوه‌ی ئه‌و دیده به به‌رنامه‌یه‌وه (المنهجية)، به هه‌ژمارکردن و دانانی به سه‌رچاوه‌یه‌کی پوونکردنه‌وه‌ی به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌ت و زانیاری و بنه‌ماکانی شارستانییه‌ت و ئاوه‌دانیه‌ی.

بێگومان قۆناغی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و سه‌رده‌می هاوه‌له‌کانی، قۆناغێک بوو پشتی راسته‌وخۆی ده‌به‌ست به پێغه‌مبه‌ر ﷺ و شوینکه‌وتن و چاولێکردنی گوفتار و کرداری له‌وه‌ی ده‌یفه‌رموو و ئه‌نجامی ده‌دا، ئه‌وه‌تا ده‌فه‌رموی: (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكُمْ)^(١)، هه‌روه‌ک ده‌یفه‌رموو: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)^(٢) و شوینکه‌وتن و چاولێکردنیشی پشت ده‌به‌ستی به جموجوله‌کانی ژیا‌نی په‌یامبه‌ر ﷺ، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ له ره‌وشته‌کانیدا قورئانی به‌رجه‌سته ده‌کرد، بۆیه له راستیدا هه‌چ گرفتێک له نێوان دابه‌زینی قورئان و جێبه‌جێکردنی له واقعه‌دا نه‌بوو، جێبه‌جێکردن و پوونکردنه‌وه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و که‌لێنانه‌ی پڕ ده‌کرده‌وه که ده‌که‌وتنه نێوان په‌یامه‌ خوداییه‌که و ژینگه‌ عه‌ره‌بی و ئیسلامیه‌که‌وه به‌هۆی تیگه‌شتنی گه‌له‌که‌ی و توانا هه‌زی و زانستییه‌کانیان و بوونی ئه‌و دۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تی و هه‌زی و ئاسته‌مه‌عریفیه‌ی که له ناویاندا بلاو بوو، بۆیه ئه‌و هاوه‌لانه‌ی فه‌رمووده‌کانیان گێراوه‌ته‌وه (په‌زای خویان لی بیئت) سوور بوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌چ به‌شێک له‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به ژیا‌نی په‌یامبه‌ره‌وه هه‌بی له ده‌ستیان نه‌چیت، چونکه ئه‌وه ته‌نیا پێگه‌ بوو بۆ تیگه‌یشتن له پڕۆگرامه‌ پێکه‌کان ده‌رباره‌ی پووداوه جیا‌جیا‌کان، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یشه سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ فراوان و گشتگیره و ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر له گوفتار و کردار و پێگه‌پێدان

١ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحه ئیمامی موسلم له جابه‌وه گێراویه‌تی‌ه‌وه. وه‌ک له کتێبی (التلخیص الحیر) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی ژماره (١٠١٢).

له‌راستییدا ئه‌م ده‌قه‌ی سه‌روه ئیمامی به‌یه‌قه‌ی گێراویه‌تی‌ه‌وه له کتێبی (السنن الکبری) دا ژماره (٩٣٠٧)، به‌لام ئیمامی موسلم به ده‌قیکی هاوشێوه‌ی ئه‌م ده‌قه گێراویه‌تی‌ه‌وه. وه‌رگێڕ.

٢ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحه، ئیمامی موسلم و بوخاری گێراویانه‌ته‌وه. وه‌ک له کتێبی (التلخیص الحیر) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی ژماره (٢٨٤) دا.

له خۆ دهگرئ، هه موویشمان به درئزی پئگه یشتوو تا هه موو کات بتوانین شوین ئاکاری پۆژانه ی بکهوین له پۆشتن و هاتنی، له ئاشتی و له جهنگی، له فئیرکردن و دادوه ریی و سه رکردایه تی و فه تواکانی و ته نانته له و کردارانه شی که وه ک مرؤف ئه نجامی ددها، به جۆرئک شیواز و پئبازیمان بۆ دیار ده بیته له مامه له کردنی له گه له بارودۆخ و پروداوه کاند، هه روه ها تایبه تمه ندیی و ئه و دۆخه شمان بۆ پوون ده کاته وه که پئغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مامه له و هه لسوکه وتی تئدا کردوو، که به دلئیاییه وه جیاواز بووه له گه له بارودۆخی ئئمه له پرووی پئکه ئنه ر و هزر و بیره کانه وه .

هه موو کات و به به رده وامیی جهخت له سه ر ئه وه یه که ته نها سه رچاوه ی به ده یئنه ری فه رمانه کان قورئانی پیرۆزه و ته نها سه رچاوه یه کیش که پوونکه ره وه ی قورئان بیته به شیوه یه ک پوونکردنه وه کانی ناچارکه ر (ملزم) بیته له سه رمان، سوننه تی پئغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

نموونه یه ک بۆ مامه کم دئیک زانستیانه له گه له سوننه تدا

له به ر ئه وه ی پئغه مبه ر (دروودی خودای لئبئته) له سوننه ته کانی دا په یوه ندیی نئوان په یام و په یه وه قورئانییه که و بارودۆخی سه رده می خوی به رجه سته ده کرد، زۆر قورسه تئگه یشتنی زۆرئک له بابه ته کان به بی تئگه یشتن له و دۆخه ی په یامبه ری تئدا بووه، بۆ نمونه کاتئک رئگیری ده کات له وئنه کئشان و په یکه ر تاشین و وئنه کئشه کان به که سانئک هه ژمار ده کات "که توندترین سزایان هه یه له پۆژی دواپی دا" نابئ له و قه دهغه کردنه وا تئبگه یین که قه دهغه کردنی پئغه مبه ره بۆ شتومه که جوان و لاشه داره کان، چونکه ئه وه دژایه تی هه یه له گه له تئگه یشتنی هه زه ته ی سوله یمان (دروودی خوی له سه ر بیته) که جنۆکه کان هه ر وئنه و په یکه رئکیان بۆ دروست ده کرد که بیویستبا، هه روه ک چۆن نابئ له چوارچئوه ی پرسپاره کانی سه رده می خۆشمان لئئ تئبگه یین و بلئین: خۆ ئئمه ئاماده نین و هه زیشمان له په رستشی ئه م په یکه رانه

نییه، که واته بۆ له سهر ئیمه حه راما؟ چاره سه ره که شی به فه توایه ک نابیت که له سهر به شیک، یان جوړیکی بدریت و بوتریت ئه مه یان هه لاله و ئه مه یان حه راما، به لکو پیویسته ره چاوی هه لوئیستی به به رنامه و پرۆگرامی پیغه مبه ر ﷺ بکریت که له چه ند هه لوئیستی جیادا ئاماژه ی پیداوه وه ک ده فه رمویت: (لَوْلَا أَنْ قَوْمِكَ حَدِيثُ عَهْدِ بَكْرِ) ^(۱) به م جوړه ریگه ی مشتومر نامینی و ریگه ش نادرئ مشتومر سهر بکیشیت بۆ ئه وه ی ئایا سوننه ت به لگه یه یان نا؟، چونکه سوننه ت له چوارچۆده ی ئه م پرۆگرامه زانستییه دا ده بیته بنه مایه کی پرۆگرامی ئاسان بۆ شوینکه وتن، نه ک ئه وه ی چه ند باسیکی په رش و بلاو بیته که ه یچ جوړه په یوه ندییه کی پرۆگرامی کو یان نه کاته وه.

له روانگه ی ئه م نمونه ی باسما ن کرد ئه توانین بلین: که پیغه مبه ری خوا ﷺ کاری بۆ ئه وه ده کرد په یوه ندی ئیوان دروستکردنی په یکه ره بوتیه کان و هه ولدان بۆ به نرخکردنیان له گه لیک دابریت که ماوه یه کی کورت بوو وازیان له په رستنیان هینابوو، که نه ده کرا به ه یچ شیوازیک ئاسانکارییان بۆ بکات له شتیکا که ئه گه ره به گومانیش بیته ره نگه کار بکاته سهر یه کخوایه رستییان، بۆیه ئه و یه کلاییکردنه وه و توندیه پیویست بوو له لایه ن پیغه مبه ره وه، بیگومان گه یشتن به پرۆگرام و به رنامه ی

^۱ ئه م فه رموده یه ئیمامی بوخاری له سه حیحه که یدا (ج ۲ ص ۵۷۴) به ژماره (۱۵۰۹) گیتراوتیه وه. ته وای فه رموده که: (يَا عَائِشَةُ لَوْلَا أَنْ قَوْمِكَ حَدِيثُ عَهْدِ بِجَاهِلِيَّةٍ لَأَمَرْتُ بِالْبَيْتِ فَهَدِمَ فَأَدْخَلْتُ فِيهِ مَا أُخْرِجَ مِنْهُ وَالزَّقْتَهُ بِالْأَرْضِ وَجَعَلْتُ لَهُ بَابَيْنِ بَابًا شَرْفِيًّا وَبَابًا غَرِيًّا)، ئیمامی ترمیزی و نه سانیس له عاتیشه وه گیتراویانه ته وه، ئیمامی موسلیم هاوشیوه ی ئه م فه رموده یه ی گیتراوته وه له عاتیشه وه که ده فه رموی: (لَوْلَا أَنْ قَوْمِكَ حَدِيثُوا عَهْدِ بِجَاهِلِيَّةٍ لَأَنْفَقْتُ كَنْزَ الْكَعْبَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَجَعَلْتُ بَابَهَا بِالْأَرْضِ وَأَدْخَلْتُ فِيهَا مِنَ الْحَجْرِ). له م فه رمودانه دا ئاماژه به وه کراوه که پیغه مبه ر ﷺ ویستویه تی (که مبه ر) برووخیتیت و به شیوازیکی نوی دروستی بکاته وه، به لأم بیری له وه کردۆته وه که گه له که ی تازه مسولمان بوون و ره نگه تیکدانی که مبه یان لا قورس بیته و کیشه و مشتومر دروست بکن، بۆیه له بهر روونه دانی ئه و کیشه یه و له بهر ره چاوکردنی بارودۆخه که، پیغه مبه ر ﷺ ئه و کاره ی نه کرد که حه زی ده کرد بیکات، له چه ند فه رموده یه کی دیکه شدا ئاماژه به وه کراوه که پیغه مبه ر ﷺ ویستویه تی کاریک بکات، به لأم له بهر ره چاوکردنی بارودۆخی سه رده می نه ییکردوه. وه رگیتیر.

رېځخه بۆ هاوشيوهى ئەم بابەتانه و خویندنه وهیه کی زانستیانه بۆیان، فرموده و سوننه تی پیغمبهری خوا ﷺ دهخاته بازنه یه کی پرۆگرامی و تیگه یشتنیکی پرۆگرامیانه له بری ئەوهی له چوارچپوهیه کی ورده کاریی دژ به یه کداین که زۆرجار کهسانی جیاواز دهیانکه نه قسه و فهتوای بهش بهش و پچر پچر و جیاواز که شتی دژ بهیه کی لی نیشان ددهن، وهک ئەوهی قسهی زانایانی خاوهن بۆچونه جیاوازهکان بییت.

عه ره بهکان له سهردهمی هاتنه خواره وهی قورئاندا په یوه ست بوون به تیگه یشتنیکی شوینکه وتنانه له چوارچپوهی ئەو ورده کاریی و روونکردنه وانیه له وتار و کردار و ره زامه ندییه کانی پیغمبهر وه ﷺ و ورده گیران، پیغمبهریان ﷺ کردبوو به پیشهنگی کرداریی راسته قینهی خۆیان که هه موو بهرنامه گشتیه که ی له ژیانیه خۆیدا بهرجهسته کردبوو به جوړیک که له گه ل بارودوخ و هه لومه رجی ژیانیه ده گونجا، له پری ئەم تیگه یشتنه وه بۆ بهرنامه ی شوینکه وتنی پیغمبهری خوا ﷺ بیرۆکه کانی (المأثور والمنقول)⁽¹⁾ له که له پوری تیگه یشتنمان بۆ دهقه کان گه شه ی کرد، دواتر وهک هه ولێک بۆ که مکردنه وهی پابه ندبوون بهم شوینکه وتنه وه وه که سانیک په نایان برد بۆ لیکدانه وهی "په نهانی - الباطنی" و لیکدانه وه له پری ئامازه و ئیشاره ته وه، وهک ده ربازبوونیک له شوینکه وتنی مانای دهقاوده قی به لگه گپراوه کان، به لام ئەم هه ولانیه یان زیاتر کاره که ی شیواند، ئەوهی پیویست بوو بکریت بریتی بوو له گه یشتن به بهرنامه و پرۆگرامه قورئانییه که ی پیغمبهر ﷺ بۆ ئەوهی له ریگه ی رینموییه کانی ئەوه وه هه موو ورده کارییه کان ریکخرا بانایه و هه ره له و چوارچپوهیه شدا

¹ ئەم دهسته واژه یه به واتای: ئەو شتانه ی له هاوه لان و شوینکه وتووانیه یان و پیشین (سلف) و پیغمبهری خاوه گپراونه ته وه به مانا فراوانه که ی وته کانی پیغمبهری خواش ده گرتنه وه، دانهر مه به سستی ئەوه یه: "که ده بی تیگه یشتن له دهقه قورئانییه کان به چۆنیه تی تیگه یشتنی پیغمبهر و هاوه لانی وابه سته بکریت"، واته ناکری رافه و شیکاری بۆ دهقه کان بکریت بی گه رانه وه بۆ ئەو تیگه یشتنه ی ئەوان که بۆمان گپراوه ته وه و گه یشتوو په یمان. وه رگپر.

تیگه‌یشتنی بۆ کرابایه تا مه‌به‌ست لییان ئاشکرا بونایه و ئامانجه‌کانیشی پورن
ببانه‌یه‌وه و تیگه‌یشتنیکی گشتگی‌ری ئامانجه شه‌رعییه‌کان بلاء‌وبوبایه‌وه.

بئگومان عه‌قلیه‌تی سه‌رده‌م به‌رده‌وام به‌ دوا‌ی ریکخه‌ری شته‌کاندا وئله و له‌ هه‌ولێ
گه‌یشتن دایه به‌ به‌رنامه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نی ته‌واو، جا له‌ ژێر رۆشنایی ئه‌م به‌رنامه‌یه‌دا
شیکردنه‌وه و په‌رخنه و پاقه‌کردن چوارچۆیه‌یه‌کی بابه‌تییانه وه‌رده‌گریت بۆ
بزووتنه‌وه‌ی هزری له‌ مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل‌ بابته‌ گه‌ردوونی و ناوچه‌یه‌یه‌کاندا و به‌هۆی
ئه‌م پرۆگرامه‌وه ده‌توانین له‌ مه‌به‌سته‌کانی قورئانی پیرۆز و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خۆی له‌سه‌ر بیته) تێبگه‌ین، بئنه‌وه‌ی بچینه ناو رابردوویه‌کی بیده‌نگه‌وه که
رێپه‌وی گۆرپانکارییه میژوییه‌کان بسپه‌رته‌وه، یان بچینه ناو لیکدانه‌وه په‌نه‌ناییه‌کان
(الباطنیة)، یان هه‌ولێ پر که‌موکورتیه‌یه‌کانی تازه‌گه‌ری که هه‌ولێ دروستکردنی
گۆرپانکاری، یان لیکدانه‌وه‌ی به‌شیک ده‌دات بۆ رابردوو تا به‌ره‌مه‌که‌ی وه‌ک خۆی
بگه‌ریته‌وه بۆ ئیستا، وه‌ک ئه‌وه‌ی باسکردنی رابردوو بیته له‌ به‌رگه‌یکه‌ی نوێ و به
به‌کاره‌ینانی زاراوه و ناوینیشانی نوێ.

5- چاوخشانده‌وه و دووباره‌ خویندنه‌وه و تیگه‌یشتنی که‌له‌پوری ئیسلامییمان به
خویندنه‌وه‌یه‌کی په‌رخه‌یه‌ی شیکاری زانستیانه‌ بۆی، که‌ ده‌رمان بیته‌ له‌ و سێ
بازنه‌یه‌ی ئه‌مرو زاله‌ به‌سه‌ر مامه‌له‌کردنمان له‌گه‌ل‌ که‌له‌پووری ئیسلامییدا، ئه‌وانیش که
بریتین له‌: بازنه‌ی "په‌تکردنه‌وه به‌ په‌های" و بازنه‌ی "وه‌رگرتنی په‌ها" و بازنه‌ی
"دروستکردنی گونجاندنیکی هه‌لبژاردیه‌ی هه‌ره‌مه‌کی (التلفیق الإنتقائي العشوائي)"،
چونکه‌ تا له‌م سێ بازنه‌یه‌دا خۆمان گه‌مارۆ دابیت ناتوانین بگه‌ینه ئه‌و شتانه‌ی که
پێویسته له‌ که‌له‌پووری ئیسلامییدا پێی بگه‌ین، هه‌روه‌ک چۆن ناشتوانین بگه‌ینه
برپاری کۆتایی و یه‌کلاکه‌ره‌وه له‌و بابه‌ که‌لتوووریانه‌ی که‌ پێویستیان به‌ برپاری له‌و
جۆره‌ هه‌یه‌ تیا‌اندا.

6- بونیادنانی پرۆگرامیک بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل‌ که‌له‌پووری موقایه‌تییه‌ سه‌رده‌مدا
که‌ شێوازی بیر و مامه‌له‌کردنی مرقی مسولمان بگۆریت له‌و شێوازه‌ی که‌ ئیستا

هه‌یه‌تی، که دواکه‌وتوو له بازنه‌ی هه‌وله‌کانی لیکنزی‌ککردنه‌وه له‌گه‌ل بیری به‌رامبه‌رو ته‌رخانکردنی، چونکه پێی‌وایه که ئه‌م که‌له‌پووره ناوه‌ندیکی جیا و تایبه‌تمه‌نده، پاشان ده‌ست ده‌کات به‌به‌راوردکردنی له‌گه‌ل که‌له‌پووری خۆی، که کۆتایی دیت به‌ په‌تکردنه‌وه‌ی په‌های، یان وه‌رگرتن و قبولکردنی په‌های به‌ پۆحیه‌تییکی له‌خزمه‌تدابوون و وه‌لامدانه‌وه به‌ته‌واوی، یان هه‌لبژاردن لێی به‌ هه‌په‌مه‌کیی و نه‌زانا‌نه‌ بۆ پڕۆگرامه‌که.

ئه‌م هه‌نگاو، یان لایه‌ن، یان شه‌ش ته‌وه‌رانه، ئه‌و خاڵانه‌ بوون که ناوماننان به‌ماکانی "ئیسلامیتی زانسته‌کان، یان به‌رنامه‌ی یه‌کخواپه‌رستی بۆ زانیاری، یان ئیسلامیتی زانسته‌ کۆمه‌لایه‌تی و مرۆبیه‌کان، یان ئاراسته‌کردنی زانسته‌ سروشتیه‌کان به‌ ئاراسته‌یه‌کی ئیسلامیی، یان په‌گه‌زدۆزی ئیسلامیه‌یه‌ بۆ زانسته‌کان".

ئیمه‌ی مسوولمان یه‌که‌م جاره‌ خۆمان له‌ به‌رده‌م دۆخیکێ جیهانیدا ببینین که هه‌ولێ به‌ دامه‌زراره‌بیکردنی زانست و زانیاری و دۆزینه‌وه‌کانی زانست و به‌ره‌مه‌کانی ده‌دات، رێکخستنی‌ک که په‌یوه‌ندیی نێوان خودا و گه‌ردوون و مرۆف‌ده‌پچڕینیت، په‌نه‌ان و نادیاره‌کان پشتگۆی ده‌خات و خۆی لێ گێل ده‌کات، زانست و په‌وشت لێک دوورده‌خاته‌وه، ئه‌مه‌ش به‌ پێش‌نیازکردنی چه‌ند بیروبو‌چوونیک ده‌رباره‌ی "بوون"، که هه‌ندیکیان له‌گه‌ل بیروبو‌چوونی ئیسلامیی ئیمه‌ دژ به‌ یه‌کن و ناگونجین، په‌نگیشه‌ هه‌ندیکی وابیت و هه‌ندیکی‌ه‌شی وانه‌بیت، چونکه‌ بابه‌ته‌که‌ وانیه‌ که ئیمه‌ له‌ وته‌ ئایینه‌یه‌کانی خۆمان هه‌لبژاردیه‌ک بکه‌ین هه‌رچی له‌گه‌ل بۆچوونه‌کانی ئه‌وان گونجان بلیین پێش‌تریش لای خۆمان هه‌بووه، ئه‌گه‌ریش نه‌گونجا په‌تی که‌ینه‌وه و مۆری کافریتی لێ بده‌ین، لۆژیکی ئیمه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سه‌باره‌ت به‌ زانسته‌ گه‌ردوونیه‌کان لۆژیکی ئاینه‌گه‌ری قه‌شه‌یه‌تی نه‌بووه، داواشمان لێنه‌کراوه‌ شوین که‌سانی دیکه‌ بکه‌وین، چونکه‌ ئه‌زموونی ئه‌وان له‌ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی زانست و ده‌سته‌که‌وته‌کانی، له‌ ئه‌زموونی ئیمه‌ جیاوازه، ئه‌گه‌ر قورئان په‌یامیک بوایه‌ وه‌ک

تایینگه رای قه شه کان، ئه وه ته نیا ریگی به یه خویندنه وه ده دا، خویندنه وه یه که م و به س،^(۱) له کاتیکدا ئیمه فه رمانمان پیکراوه به پیچه وانه ی ئه وه، ئیمه شه پ له گه ل زانستدا ناکه یین، چونکه ده زانین که سرووش (وحی) له گه ردوونه کتیبیه که ی خودادا هه مان سرووش (وحی) یه له گه ردوونه سروشتیه که دا، هه رکات لادانیک درایه پال زانست، ئه وه پیویسته ئه و زانسته له و لادانه پاک بکه ینه وه، ئه گه ر راقه کردن و لیکدانه وه یه کی نادرست خرایه پال ده قیک، ئه وه پیویسته ئه و راقه کردن و لیکدانه وه نادرسته رت بکه ینه وه و ئه و لادانانه هه لبو شه یینه وه که لادانی زیاده پوییکه ران و لیکدانه وه ی نه زانان و ده سته له به سستی که سانی لاریکانن.

ئه مه بنه مای کۆکردنه وه یه له نیوان زانست و زانیاریه کان و په یوه سترکردنیان به به رنامه و پرۆگرامی زانیاریه قورئانییه که وه، چونکه له سه رده مانی پیشوودا تاین ته نیا به ره نگاری بیروبۆچوونه عه قلییه ده سترده پروته کان ده بوویه وه که ئه و بۆچوونانه پرچه ک و ئاماده نه بوون به زانسته جیبه جیکاریه هاوچه رخه کان و ده ره نجامه کانیا ن که بووه هۆی دروستبوونی چه ندین بۆچوون که شیوازه ته قلیدییه که یان تیپه راندبوو.

که واته ئه وه ی له ئیمه داواکراوه و فه رمانمان پیدراوه، گێرانه وه و سه ندنه وه ی زانسته له و بۆچوون و مه زه به خراپانه و پاشان پاکژکردنه وه و به دامه زراوه ییکردنی به لۆژیکی کۆکردنه وه ی هه ردوو خویندنه وه که: خویندنه وه ی سرووش و خویندنه وه ی گه ردوون.

^۱ واته ته نیا خویندنه وه تاینیه که دوور له گه ردوون. وه رگێر.

شیخو لئیسلام و ئیسلامییبوونی زانست

ئیسنا دینه سەر په یوه ندیی ئیبنوته یمیه به (ئیسلامییبوونی زانسته وه)، دواى ئه وهى پوونمان کرده وه و بنه ما و پایه کانیمان خسته پوو، په نگه که سیک بلی ئیبنوته یمیه، چ په یوه ندیی هه یه به (به ئیسلامییبوونی زانست) ه وه، له کاتی کدا ئه م پرۆسه یه، پرۆسه یه کی نوئیکه ره وهى فیکری و مهنه جیی زانستییه، بنه ماکانی پوون نه بوویه وه تا قوئاغی عه قلی سیه م (الطور العقلي الثالث) له قوئاغه کانى عه قلی مرؤقایه تی که پشت ده به ستیت به به رنامه بوونی زانستی (المنهجية المعرفية)، وه ک بنه ما و سه رگه یه ک بۆ بنیاتنانی فیکری و مهنه جیی و زانستی، له هه مانکادا ئه م پرۆسه نوویه هه ولئیکى ئیسلامییه نه ی سهرده مه بۆ وه لامدانه وهى ئه و مه یدانخوازیه (تحدى) له پووی فیکری و مه عریفی و پۆشنبیرییه وه سه پینراوه به سه ر هه موو جیهاندا له لایه ن ناوه ندی تی و لاتانی پۆژئاواى هاوچه رخه وه؟ له کاتی کدا ئیبنوته یمیه که سیکى سه له فییه و له زانایانی سه ده ی هه شته مه و قوتابى و بلاوکه ره وانی زانسته که شی هه سه له فیى بوون؟ ئایا ئه مه هه ولئیکه بۆ ئه وهى شه رعیه تی کی کۆن بکه نه پووکارى هه ولئیکى نوئى؟ یا خود بۆ ئه وه یه که پووکه شی کی سه له فییه بکریت به سه ر ئه م مه سه له یه دا و بکریت به دۆزیک که جیگای گرنگی هه موولایه ک بی ت؟ یان هه ولئیکه بۆ وابه سه تهر دنی شتی کی نامۆی نوئى به شتی کی کۆنى ناسراوه وه بۆ ئاشنا کردنی به مه به ستی لابر دنی نامۆی له سه ر هه لگرانی، یان جگه له مانه چییه؟

ئیمه ش ده لئین: هه یچیک له مانه نییه، چونکه په یوه ندیی ئه م پرۆسه یه به فیکر و بنه ما فیکرییه کانى ئیبنو ته یمیه وه په یوه ندیه کی به هیزی به رجه سته یه و ده توانین به م شیوه ی خواره وه پوونی بکه یه وه:

هزر و فیکر هه ره ک زینده وه ره کان وایه له قوئاغی توویکی باشد، چه ند سالیکی پیده چی ت پیش ئه وهى برویت، په نگه دواى ئه وهى ده پرویت، له قوئاغی کۆرپه له ییدا چه ند سالیکی دیکه ی پیویست بی ت هه تا گه شه ده کات و پیده گات، جا که پیگه یشت و

به ته‌واوی کامل بوو، په‌نگه کاریکې ئاسان نه‌بیټ بو خه‌لکانیک که بیریان سنوورداره، یان ته‌نها یه‌ک لایه‌ن ده‌بینن، په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌و توره ساده‌یه له‌گه‌ل ئه‌و گیانداره زیندووه‌دا ببینن!

هه‌رکات ئه‌م فیکره‌یه پوون بوو، ئه‌وا نووسه‌ر ده‌توانیت ده‌ست پټبکات به به‌راوردی حاله‌تی ئوممه‌تی موسلمانان له کاتی ئیبنوته‌یمیه‌دا به حاله‌تی ئوممه‌تی موسلمانان له ئیستایدا، هه‌روه‌ها به‌راوردکردنی حاله‌تی جیهانی ئه‌و کاته له‌گه‌ل جیهانی ئه‌م‌پوردا، بو ئه‌وه‌ی زور خالی لیکچووی بو ده‌ربکه‌وټ، به ئه‌ندازه‌یه‌ک که پټویستی به لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ته‌واو بیټ هه‌تا خاله جیاوازه‌کان بدوژنیه‌وه له نیوانیاندا ئه‌گه‌ر چاوپوشی له ناوه‌کان و هه‌ندی‌ک ورده‌کاری دیکه بکات، بیگومان لیکۆله‌ر خالی لیکچووی زوری بو ورده‌که‌وټ له نیوان کاتی ئیمه و کاتی شیخولئیسلامدا، له پووی فیکر و پووشن‌بیری و سیاسه‌ت و ئابووری و په‌روه‌رده و به‌پووه‌بردن و شتانی تریش، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی بو ورده‌که‌وټ که چوون دووبه‌ره‌کی هه‌بووه و ئیستاش هه‌یه له نیوان مه‌مالیک و غه‌یری مه‌مالیک که ده‌سه‌لات و مال و مولکی ئوممه‌تی موسلمانان له ده‌سته و چوون ئوممه‌تی ئیسلام هاوشیوه‌ی ئیستا بووبویه خوانیک که خاچه‌رستان و ته‌تار سه‌ریان تی‌کردبوو، به هه‌مانشیوه ئه‌وه ده‌بینیت که په‌رته‌وازه‌یی و جودایی و دووبه‌ره‌کی مه‌زه‌بیی به‌ریلاو بووه و جه‌سته‌ی ئوممه‌تی به هیلک بردووه .

بیگومان لیکۆله‌ر هه‌ندی‌ک جیاوازییش ده‌بینیت له نیوان مه‌مالیکی ئه‌و کاته و هی ئیستا، مه‌مالیکی ئه‌و کاته زور ئازاتر و خانه‌دانتر بوون له‌وانه‌ی ئیستا، هه‌روه‌ک چوون ته‌تاره‌کانی ئه‌م‌پور دینده‌ترن له‌وانه‌ی پابردوو، خاچه‌رستانی ئه‌م‌پور ده‌سه‌لات و داها‌تی جیهانیان له ده‌ستدایه، ده‌توانن به‌کاری بینن له دژی هه‌رکه‌سیک بیان‌ه‌وټ، به هه‌ر شیوازی‌ک و له هه‌ر کاتی‌کدا ویستیان بیټ .

که‌وا‌بوو، شیخولئیسلام و قوتابخانه‌که‌ی چوون پووبه‌پووی ئه‌و حاله‌ته بوونه‌وه؟ ئه‌ی

ئه‌و چ پوولیکې بینی؟

۱- ئىبنوتەيمىيە (پەخمەتى خۇاى لىبىت)، سەرەتا ھەستا بە كارىك كە دەكرىت پىيى بلىين: "ھەلسەنگاندنى دۇخەكە"، ئەمەش لە پىيى لىكۆلپنەوھى حالەتى ئوممەت و ئەوھى تىيدا پوودەدات و ئەوھى لە دەرەوھى ئوممەت پوو دەدات و ئەوانەش چاويان تىپرپو، ھەستا بە ديارىيكردى دەروازەكانى قەيرانەكە لە لايەك و دەروازەى چارەسەر و گۆرپان لە لايەكى دىكە، ھەستا بە دارپشتنى "گوتارى چاكسازى و گۆرپان" و "بە پەپرەويكردى نوپوونەوھ - منھىجە التجىد".

۲- ئىبنوتەيمىيە دركى بەوھ كرديوو كە فاكترى پووخىنەر كە تووشى ئەم ئوممەتە ھات ئەوھ بوو كاتىك (پەپرەويبوونى دروست)يان لە مامەلەكردى لەگەل قورئان و سوننەتدا پشتگوئى خست، ئەمەش سەرى كىشا بو تىروانىنى جوزئى و دژ بەيەك، ئەمەش بووھ ھوى دووركەوتنەوھ لە نىگای پەرورەدگار و سەرقالبوونى ھەندىك بە زانستە كۆنەكانەوھ، ھەندىكى دىكە بە عەقل و لوجىك و كرىنى بە پىئوھ و بەھەندوھرگرتنى زىاد لە تواناى خوى، خەلكانىكى دىكەش پوويان كرده بابەتەكانى تەسەوف و عىلمى ئىلاھىيات و ھەندىكى دىكە خويان داىە پال كۆمەلانى وەك (الباطنىة) وكۆمەل و تاقمە گومراكان، دواى ئەوھى خاسىتەكانى فىكرى ئىسلامىيان و نكرى، بە ھوى ھەواو ئارەزووى خويانەوھ گومرا بوون و سىستىمى مەعرىفە و بنەماكانى مەنھەجى ئىسلامىيان تىكچوو.

بنەما دروستەكانى مامەلە لەگەل قورئان و سوننەت و زانىارىي ھاوھلانى پىغەمبەر و تابعىن شىوئىنرا، ھەرەھا تىروانىنى زانستىيانە بو زانست و پلەبەندىيان توشى ھەلە بوو بە ھوى زۆر ھۆكارەوھ كە لىرەدا بوارى ئەوھمان نىيە بە تىر و تەسەلى باسى بكەين، نمونەى ئەو ھۆكارانە: شىوازى مامەلە لەگەل كەلتور و فەرھەنگى ئەو گەلانى موسلمان دەبوون، نارىكى پەپرەوى وەپگىرپانى زانست و زانىارىي گەلانى دىكە، ئەمانەش بوونە ھوى دروستبوونى گىروگرفتى زانستى لە گۆرپەپانى فىكرى ئىسلامىيدا.

بە ھوى ئەم خالەى كۆتايىيەوھ جىاوازىي و فرە راپى كەوتە نىو ئوممەتى ئىسلامەوھ

و کۆمەڵی جیا جیا دروست بوو، هەر یەکەش لە و کۆمەڵانە خۆی پێ راست بوو.

۳- دواى (هەلسەنگاندنى دۆخەکە) و دیاریکردنى دەروازەى تووشبوونەکانى ئوممەت، ئیبنوتەیمیه (پەرحمەتى خواى لى بىت) هەستا بە دووبارە پۆلینکردنى زانست و مەعریفە و پۆلینکردنەکانى پێش خۆى پشتگوى خست، پۆلینى ئەوانەى کە لە پووری یونانیان وەرگێرا و کەم و زیادیان کرد، ئەبى کیندى و فارابى و غەیری ئەوان کە بە (فەیلەسوفەکانى ئیسلام) ناودەبرێن، یان ئەوانەى کاریگەریی ئەو کە لە پوورە لە سەریان کەمتر بوو وەک ئیبن (الساعى الاکفانى)^(۱) و غەیری ئەو، هەموویان پشتگوى خست.

ئىبنو تەیمیه هات زانست و گوفتارى کرد بە سى بەشەو: عەقلى، میلیلى، شەرعى. عەقلى پرووت وەک ئەوئەى فەیلەسوفەکان لى دەکۆلنەو و لە لوجیک و سروشت و ئیلاهیات بەگشتى، هەربۆیە لە نیوان زانایاندا موسلمان و موشریکیان تیدا بوو.

ئەوئەى (میلیلى) یە ئەو بەشەو کە مۆتەکەلیمین گرنگی پێدەدەن لە سەلماندى پەرورەدگار و پێغەمبەراییەتى و ئایینی ئاسمانى، مۆتەکەلیمین یەکران لە سەر تاکیى خودا و پێغەمبەراییەتى موحەممەد، بەلام لە بابەتەکان و لیکۆلینەوکانیان تەنها پشت نابهستن بە قورئان و سوننەت، بۆیە شوینکەوتوانى سوننەت و بیدعەتیشیان تیدا، لەگەڵ فەیلەسوفەکاندا یەکدەگرەو لە بنەما گشتیەکانى زانست و بەلگە و لیکۆلینەو و بوون و نەبوون، بەلام تاییەتى تر لە فەیلەسوفەکان گرنگی بە ئیلاهیات دەدەن و بە سادەتر لیکۆلینەو دەکەن، ئەگەرچى فەیلەسوفەکانیش بەشیکی کەم گرنگی پێدەدەن، هەرۆک چۆن فەیلەسوفەکان بە تاییەتى تر گرنگی بە سروشت دەدەن، هەرچەندە مۆتەکەلیمین لە هەندى پوورە گرنگی پێدەن.

^۱ ئیبن ساعى الاکفانى، لە زانایانى سەدەى شەشەمى هيجریە، کتیبى کى نووسىووە لە سەر پۆلینکردنى زانست و ناوی ناو (ارشاد القاصد)، هەر لەسەر ئەم کتیبە (طاش کرى) کتیبە بەناویانگەى لە بواری پۆلینکردنى زانستدا دانا و ناوی نا (مفتاح السعادة).

به‌شى سېهه‌م له زانست، شه‌رعييه، ئه‌و به‌شه‌يه كه ئه‌هلى كيتاب و سوننه‌ت گرنكى پيډه‌ده‌ن، هه‌لگراني ئه‌م زانسته‌ش، يان ئه‌وانه‌ن زياتر گرنكى به‌ رووكارى شه‌ريعت ده‌ده‌ن وه‌ك زاناياني فه‌رموده به‌گشتي و خه‌لكي مسولمان ئه‌وانه‌ي عياده‌ته‌كان به‌ رووكه‌شيشي ئه‌نجام ده‌ده‌ن، ياخود ئه‌وانه‌ن كه واتاكان ده‌زانن، ئه‌مانه‌ش له زانستدا وه‌ك ئه‌هلى عيرفاني ته‌سه‌وف وان بو شه‌رع، ئه‌مانه به‌راستي ئوممه‌تي موحه‌مه‌دن به‌ ته‌واوي^(۱).

ئه‌وه‌ي جيگاي سه‌رنجه، ئيبنوته‌يميه (په‌حه‌متي خواي ليبيت)، ئه‌و پوليئكرده‌ني ته‌نھا بو زانسته‌كان نه‌بووه، به‌لكو بو عياده‌ت و چاكه و بيسته‌نه‌كانيش، ئه‌مانه‌ي هه‌موو به‌ هه‌مان پيوهر جياكردوته‌وه، ئه‌مانه‌ش هه‌موويان "عه‌قلي و ميللي و شه‌رعي" ين له‌لاي.

ليروه ئيبنوته‌يميه حيكمه‌تيكي هينايه كايه‌وه كه سه‌ره‌تايه‌ك بوو بو گه‌شه‌يه‌كي فيكري و كاريگه‌ري دانا له سه‌ر فيكري خوي و قوتابي و شوئيكه‌وتواني قوتابخانه‌كه‌ي به‌ دريژاي ميژوو - ته‌نھا هه‌نديكيان نه‌بي -، ئه‌ويش ئه‌وه بوو كه هه‌ردوو به‌شي عه‌قلي و ميللي خسته ژير به‌شي شه‌رعييه‌وه، وه‌ك ده‌ليت: (شه‌رعي به‌ په‌چاوكرديك هه‌رسی به‌شه‌كه‌يه و به‌ ره‌چاوكرديكي ديكه ته‌نھا تايبه‌ته به‌ به‌شه‌كه‌ي خويه‌وه) كه‌وابوو له دوو لاره شه‌رعيه‌تي دا به‌ به‌شي شه‌رعي، به‌بي ئه‌وه‌ي شه‌رعيه‌ت له عه‌قلي و ميللي وه‌رگرته‌وه، وه‌ك هه‌نديك وا ده‌كه‌ن، له كاتي وردبوونه‌وه له‌م بوچوونه‌ جوانه كه پيموانييه كه‌سي ديكه پيش ئيبنو ته‌يميه په‌ي پيبرديت، ده‌بينن تووي (خويندنه‌وه‌ي مه‌عريفانه‌ي چاندوه كه هه‌ر يه‌ك له عياده‌ت و چاكه و زانست و گوفتار و بيستن له بازنه‌يه‌كدا كو ده‌كاته‌وه كه ره‌نگدانه‌وه‌ي ديدى ئيسلامي ته‌واو بالي كيشاوه به‌سه‌ريدا، ئه‌و ديدى كه دوو خويندنه‌وه‌كه كو ده‌كاته‌وه كه سيفاتي گشتگيري ده‌داته په‌يره‌وي ئيسلامي كه درك

^۱ بگه‌ريزه‌وه سه‌ر (الفتاوى).

به هه موو لایه نه کانی پرسه که بکات، به بی پشنگوئخستنی ناوه پۆکه که ی^(۱)، له هه مانکاتیشدا مه شروعیه ت له و فرهیی و جۆراوجۆریتی نیوان عه قلّ و شه ریه ته کان و (ملل) وهرناگریته وه .

دواتر شیخولئیسلام له ریگه ی پۆلینکردنی زانسته وه هه لده ستیت به دیاریکردنی جیگه کانی: په ها (الاطلاق)، و گشتاندن (العموم) له زانسته کاندایا که ده کریت ببیته بنچینه یه کی شارستانیانه، هه روه ها جیاوازی نیوان ریژه یی و تاییه تمه ندیتی بوون ده کاتوه و ئامازه به پرسیایه کی مه عریفیی و فیکریی ده کات که ریگه ده دات به دروستبوونی ریژه یه کی دیارییکراو له تاییه تمه ندیتی و فرهیی بوون له نیوان کۆمه لیک له گه ل کۆمه لیکیی دیکه دا، چونکه جۆراوجۆریتی به شیکه له سوننه ته کانی خوی گه وره له م بوونه وه ره دا، بیگومان ئه وه ش حیکمه تیکیی تیدایه، هه وره ها یه کبوون و یه کیتی یه کیکه له سوننه ته کانی خوی گه وره .

له نیوان په ها و ریژه یی، گشتاندن و تاییه تمه ندیتی بو پۆلینکردنی زانست، هه ندیک پروبه ری چوونه ناویه ک (متداخل) هه یه که نه عه قلّی په تین و ناشچنه بواری (میللی) یه وه، که ده کرئ له ژیر سببه ری شه رعیه دا جیگایان ببیته وه به بی ئه وه یه بابته شه رعیه کان کورته لیبین له سه ری، وه ک زانیارییه فیه یه کان له و پروه وه که بنه ماکانیان یه کپارچه ن و بابته ورد و فره یه کانیشی نۆر و جۆراوجۆرن .

ئه م شیوازی پۆلینکردنه - له راستیدا به پای من - تۆوی بیرۆکه ی ناوانی زاراوه ی پرۆژه که یه به (أسلمة المعرفة) و اتا ئیسلامییبوونی مه عریفه و زانست، ئه و پرۆژه یه کی ته یاریکی گه شه سه ندوی فیکری ئیسلامیی هه لیا نگرته وه، په یمانگای فیکری ئیسلامیی ئه رکی جیبه جیکردنی گرتوه ته ئه ستۆ .

هه سترکردن به وه ی که زانست و مه عریفه جۆراوجۆره له سه رچاوه و ده ره نجام و کاریگه ری و ئامانجا، بنه مای پرسی ئیسلامییتی زانست و مه عریفه یه، ئیسلامییتی زانست و مه عریفه کان رازی نه بوو ملکه چی ئه و بیرۆکه یه بیت که پۆژئاوا ده یه ویته

^۱ بگه ریژه سه ر (معارج الوصول) ۱/ ۱۸۴ و (مجموع الرسائل الکبری).

به‌سەر هه‌موو جیهاندا بیسه‌پینیت، ئەویش ئەوێهه که زانست، به زانسته
 مڕۆیه‌کانیشه‌وه، ته‌نها ئەوێهه که ئەوان بڵاوی ده‌که‌نه‌وه، بۆ ئەوهی جیهان
 شوینکه‌وته‌ی تایبه‌تمه‌ندیتی ئایینی و بیروپروا و سه‌رچاوه‌کانی زانستی ئەوان بێت.

هه‌رکات له‌ په‌هه‌نده‌کانی ئیسلامیتی زانست و مه‌عریفه‌ گه‌شتین، ئەوکات ده‌زانین
 که ئیشکالاتی زانسته مڕۆیه‌کان ده‌کریت له‌ تیروانینی ئیسلامیانه‌وه چاره‌سه‌ر
 بکریت، ئەوکات " ئیسلامیتی زانست" ده‌بێته زه‌روره‌تیکێ ئایینی و شه‌رعی، نه‌ک
 ته‌نها بۆ ئوممه‌تی ئیسلام، به‌لکو بۆ ئایینه‌کانی دیکه‌یش، هه‌روه‌ها ده‌بێته
 زه‌روره‌تیکێ عه‌قلیی بۆ هه‌موو مڕۆفایه‌تی، چونکه زانسته مڕۆیه‌کانی سه‌رده‌م له
 تیروانینیکێ سه‌قه‌ته‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه و هه‌موو زانیارییه‌کانیان گشتاندوه له
 هه‌موو بواره‌کانی زانسته مڕۆیه‌کانه‌وه، ته‌نها پشتبه‌ست بوون به ئەزموونی
 به‌رجه‌سته‌ی مڕۆفی ئەوروپی، به‌ بێ گه‌رانه‌وه بۆ نیگا و هه‌لوێستی سه‌باره‌ت به‌و
 په‌رسانه، هه‌ر بۆیه ئەو گشتاندنه شیوازیکی هه‌له و خۆسه‌پاندنی گرتۆته‌ خو، ئەمه
 جگه له‌وه‌ی که ئەو پیشکه‌وتنه‌ی پوویداوه له‌و جۆره زانستانه‌دا له‌ بارودۆخیکی
 شارستانی وادا پوویداوه که نیگا و ئایین به‌ هه‌ند وه‌رنه‌گیراون، پۆلی عه‌قل زیاد له
 پیویست گه‌وره‌ کراوه و له‌ هه‌ندیک پوهه‌وه شیویندراوه، ئەمانه‌ش له‌ چوارچۆیه‌کی
 مه‌عریفیدا کراوه که باوه‌ری به‌ دوو لایه‌نه و دژ به‌یه‌ک هه‌بووه، که عه‌قل له‌ دژی
 نیگایه و ده‌بیت لایه‌کیان ب‌ال‌ا ده‌ست بێت، بواری ئەوه‌ی تیدا نه‌بووه که سازاندن و
 ته‌واوکاری هه‌بیت له‌ نێوانیان، ئەم جۆره مه‌عریفه‌یه ناوئارا مه‌نه‌جی زانستی نوێ.

ئەو جۆره مه‌عریفه‌یه که موکورت و بواری ته‌سک بوو، واتا‌کانی دابه‌شکاری که مکرده‌وه و
 گه‌وره‌کردن (تضخیم) و پۆچوون و که‌مه‌رخه‌می (الافراط و التفریط) تیدا بوو، که
 دیاره ئەمانه هه‌موویان له‌و شتانه‌ن که ده‌بی په‌نگدانه‌وه‌یان ب‌بی له‌سه‌ر ئەو
 بیردۆزانه‌ی که باس له‌ دیارده‌ ئاوه‌دانییه کۆمه‌لایه‌تییه مڕۆیه‌کان ده‌که‌ن.

یه‌که‌م کاردانه‌وه‌ی سلیمی و هه‌له‌ی ئەو په‌یره‌وه مه‌عریفه‌ی ئەوه‌بوو که: بواره‌کانی
 زانستی ئەزمونگه‌ری تیکه‌ل به‌ زانسته مڕۆیه‌کان کرد و زانسته کۆمه‌لایه‌تی و

مرۆبیه کانی قیاس کرده سەر زانسته ئەزمونگەرییەکان، ئەمەش بەکارهێنانی قیاسە لە شوێنی هەڵەدا، بەم شێوە زانستهکان تیکەڵ بوون، دواتریش بگرەوبەردەیهکی زۆر دروست بوو لە سەر جیاوازییکردن لە نیوانیاندا، هەمان شت پوویدا کاتیگ گۆرانکاری کۆمەلگە و کەلتوری گەلان بەراورد کرا - بە جیاوازیی بارودۆخ و شارستانیەتیان - لەگەڵ نمونە میژوییهکەى ئەوروپای رۆژئاوا، لەسەر بنەما مەعریفیە هەڵەکە و هەولێ گواستنهوهی ئەو ئەزموونه درا که دەرەنجامی ئەزموونی پووبەرێکی دیاریکراوه، بۆ ئەوهی ببیته بنەمای زانستی سەردەمیگ، هەولیاندا ئەو ئەزموونه بسەپینن بەسەر کۆمەلگەکانی تردا و زالبن بە سەر پێرەوی گەشەى ئەو گەلانەدا^(١).

٤- عەقل و نەقل (الوحي): ئیبنو تیمیە بنەما لە سەر پۆلینکردنەکەى بۆ زانست، بۆچوونی پووجه لکردنەوهی دوولایەنه دادەمەزیننیت، پووجه لکردنەوهی ئەو بۆچوونه بێ بەلگەیهی که بەربلاو بووه، ئەوهی که عەقل و نەقل یەکنەگرنەوه.

بەو شێوە دەست دەکات بە پووخاندنی هەموو ئەو شوبهه و خەیاڵانەى که ئەو بۆچوونهى لە سەر دروست بووبوون، ئەمەش بە پوونیی لە ناو کتیبەکانیدا (موافقة صحيح المنقول مع صريح المعقول، درء تعارض العقل و النقل، النبوات، معارج الوصول) بەدی دەکریت.

دواى ئەمە هەستا بە سەلمانندی پەيوه‌ندییهکی پتەو که جیاپوونه‌وه قبول ناکات، دواتر عەقلی خسته ژێر بەشى شەرعه‌وه بە شیوازیک که بواری هیچ کەس نەدات - بە زۆری زۆرداریش بیته - بانگەشەى جیاپوونه‌وهى عەقل و نەقل بدات، یان هەولێ سەرخستنی لایەک بدات بە سەر ئەوی دیکەدا، بەم شێوازه‌ش ئەم تیروانینه‌ى که پێیاندهوت "عەقل‌بازی موعتەزله" و "پەيوه‌ستبوون بە دەقه‌کان لەلای ئەهلی فەرمووده" ی تیپه‌راند و گەشته قۆناغیک دەکریت پێی بوتریته (عەقلانیه‌تى شەرعیی). هەر‌وه‌ها بۆچوونه‌کانی غەزالی و ئیبن روشدیشی لەم بواره‌دا تیپه‌راند، بۆچوونه‌کانی

^١ بۆ زانیاری زیاتر لە سەر شوتنه‌واری خرابی سەپاندنی ئەزموونی رۆژئاوا لە سەر جیهان، بگەرێوه سەر لیکۆلینه‌وه‌ی غرغوار مرشو (نظریة الاستتباع).

موتەكەلیمین بە گشتیی، ئەوێ پوونكردهوه كه عهقیدهى ئیسلامی و تیپوانینی ئیسلامی پێویستی نەبووه بەو پەپرهوه سهقهتهى موتەكەلیمین كه پەپرهویان کردووه له پرسهكانى عهقیدهدا بە پشتگوێخستنیان بۆ پەپرهوی قورئان له بەلگههینانهوهدا كه پەپرهوی دهكات له هینانهوهى بەلگهى عهقلی و شهرعی له عهقیدهدا كه پینگه نادات بە لابردنی بچووكترین بهشى عهقیده، یان زیادکردنی شتیك له م باره گرنگهدا، یان پشتگوێخستنی هەر تاییهتیهكى تیپوانینی ئیسلامی.

بەم شیوه پێویستی نامینیت بۆ تهئویل و پهكخستن و شوبهاندن و تهجسیم، ئەو ههلهیهى كه زۆریك له موتەكەلیمین تێكهوتن، ههروهها هۆشداریی دهكات سهبارت به دروستبوونی شوبهه و گومان، ئەگەر مهنهجهى حهرفیهت پەپرهو بكریت له وهرگرتنی فەرموودهكاندا بهبێ ههلسهنگاندنی به پێوهرهكانى رهخنه له مەتن و سهنه.

ئینو تهیمیه (پهحمهتى خواى لیبیت) له زهمی ئەوانهى كه عهقل به تهواوى پشتگوێ دهخهن و وشهكانى فەرمووده وهك خۆى وهردهگرن، دهلیت: (ههندیك كات فەرموودهى سهحیح و بیهیز تیکهله دهكهن، بهلگه به شتیك دیننهوه ئەو مهبهسته نادات، بهلگه به قورئان دیننهوه له رووى ههوالدانهكانى نهك له رووى و مهبهست و دهلالهتهكانى، ئەو بهلگانهى كه بهلگهى عهقلین لهسەر سهلماندنی پەروهردگار و تاكیتی خودا و پیغهمبهرایهتى و زیندوبوونهوه باس ناكهن، بهلكو پهنگه ئەو بهلگانه ههرنه ناسنهوه و نهزانن كه بهلگهى عهقلین، وا دادهنن كه ئیمان به پیغهمبهر جیگیر بووه و پێویستی به بهلگه هینانهوه نییه)، دهبینن كه چۆن رهخنه له ههندیك له موتەكەلیمین دهگریت لهبەر ئەوهى تهنا بهلگه لوجیکیهكان بهكار دینن، به ههمان شیوه رهخنه له ههندیك له فەرموودهناسان دهگریت لهبەر ئەوهى بهلگه عهقلیهكانیان فەرماوش کردووه، ئەمەش جهختکردنهوهیه له سهەر ئەوهى كه دهبیئت عهقل و نهقل پیکهوه کۆ بكریتهوه و پشتگیری یهكدی بن.

له و وتانهى تردا ئەم واتایه جوانتر پوون دهبیتهوه، وهك دهلیت: (بهلگههینانهوه

بۆ پاستییەکان بە دروستبوونی مەژۆ شتێکی زۆر باش و دروستە، بە لکو پێگایەکی لۆجیکانەى تەواوە، لە هەمانکاتدا پێگایەکی شەرعییە و قورئان پالپشتی دەکات و پێنموونیی خەلکی بۆ دەکات، خودی مەژۆ کە لە نەبوون دروست بووە، ئەوەی کە لە نۆتفەیه کە دەست بووە و دواتر بووە بە گۆشپارەیه ک، ئەمانە تەنھا بەوە نەزانراوە کە پێنمبەر ﷺ باسی کردووە، بە لکو خەلکی بە گشتیی بە عەقلى خویان ئەو زانیاریانەیان هەبووە، لە گەل ئەوەشدا پێنمبەر (ﷺ) فەرمانی کردووە کە وەك بە لگە بە کار بهینریت و خووشی وەك بە لگە بە کارى هیناوە، ئەمە بە لگە یەکی شەرعیی دروستە، چونکە قورئانیش وەك بە لگە باسی کردووە، لە هەمانکاتدا بە لگە یەکی عەقلییە، چونکە بە عەقل دەزانریت کە بە لگە یەکی دروستە، لە گەل ئەوەشدا زۆرێک لە لایەنە ناکۆکەکانی زانست ئەم پێگایە بە کار ناهینن، هەرچەندە بە لگە یەکی عەقلی و شەرعییە.

جگە لە مەش نموونەى دیکە زۆرە لە قورئاندا، وەك بە لگە هینانە وهى هەور و باران لە چەند شوێنێکدا، وەك خۆی گەورە دەفەرمویت: (سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) (فصلت: ۵۳)، دواتر دەفەرمویت: (أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ) (فصلت: ۵۴)، هەرودەها ئەو نیشانانەى خۆی گەورە باسی دەکات بۆ خەلکی بۆ ئەوەى بزانی کە قورئان راستە، ئەمانە نیشانەى عەقڵین وەك بە لگە باس دەکرین بۆ بە پاستدانى قورئان، وەك دەبینین ئەمانە بە لگە ی شەرعیین و شەرع فەرمانی پێدەکات و نیشانى خەلکی دەدات، وە نموونەى دیکە زۆرە لە قورئاندا بۆ بە لگە ی عەقلى، دیارە ئەم پێگە یە پێگە یەکی شەرعییە، شەرع پێنموونیی خەلکی بۆ دەکات^(۱).

شێخولئیسلام لێرەدا دەیهویت واتایەکی فراوانتر بداتە دەستەواژەى (شەرعیی)، بەلام واتایەك کە لە لایەن شەرع وه قبولە، دەیهویت واتایەکی پى ببه خشیت کە هەموو واتاکان کە شەرعین، دەیگریتە خو، بە هەمان شیوه واتایەك دەبەخشیتە عەقل

^۱ معارج الوصول، مرجع سابق.

که له ژیر شهرعیدا جیگای بیتوه، ئەو عهقل و هک بههرهیهکی خوایی له قهله م
دهدات که دهتوانین له ریگهیهوه شته عهقلیهکان دهک پیکهین، له سهر
ئهمانهشوه ئیبنو تهیمیه له بۆچونهکهیدا دهگاته ترۆپکی (عهقلانیهتی شهرعی)
کاتیک وشهی (المیزان) به عهقل رافه دهکات له م ئایهته پیروزه دا: (لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ) (الحدید: ۲۵)، لای ئیبنو تهیمیه تهرازو
(المیزان) عهقله، که پالپشتی پیغه مبهران و کتیبهکان و بهلگهکان دهکات بۆ ئهوهی
خه لک به دادپه وهرانه ههلسوکوت بکهن و دادپه روه ر بن له و ئه رکهی پێیان سپێردراوه
که ئاوه دانکردنه وه و گه یاندنی ئه مانهت و جینشینیه.

به م مه نهجه هاوسهنگه ئیبنو تهیمیه ئەو ئیشکالیه تهشی تیپه پاند و بنه مای
(خویندنه وهی ههردوولا) ی نوێ کرده وه.

۵- سه بارهت به شیوازی مامه له کردنی له گه ل قورئانی پیروژدا، ئیبنو تهیمیه (په زای
خوای لیبت)، په پیره ویکی زۆر نایابی ههیه که به ناو نووسینهکانیدا وهک گه وههر
بلاویوته وه، به تایبهتی له کتیبی (أصول التفسیر) هکهیدا باسی خاله سهرهکیهکانی
ئه و په پیره وه دهکات.

ئه وهی گرنگه به لای ئیمه وه له بابتهی ئاشکرا کردنی په یوه ندیی ئیبنو تهیمیه به
پرسی "ئیسلامی زانسته وه" که کۆله کهی ئەم په پیره وه بنده له سهر تیروانین
به رامبه ر به قورئان، ئه وهیه، که قورئان لای شیخولئیسلام ئەو کتیبیه (په پیره ویکی
مه عریفی) ته واو له خو دهگریت - بۆ ئه وانهی که توانای دۆزینه وه یان ههیه به
"کۆکردنه وه له نیوان دوو خویندنه وه که"، ئەو په پیره وه مه عریفیه قورئانییه
ده توانیت کلیلی زانست و مه عریفه ی دروست بدات به مرو قایه تی له هه موو بوارهکانی
زانست که پیوستی پییه تی له بوارهکانی ئاوه دانکردنه وه و جینشینی و گه یاندنی
ئه مانهت، بابته ئه حکامه کانیشی ته نها نوینه رایه تی یه ک لایه نی ئعجازی قورئان و
خۆله گره ونان (تحدی) هکانی ناکه ن، که هه رگیز خه لکانی سهرده میک له سهرده مه کان
(به سهرده می دابه زینیشیه وه) ناتوانن هه موو بابته و زانستهکانی فی ر بن، هه ر له

سەر ئەم بنەمایە، ئیبنوتەیمیە توانی زۆر بە لێھاتوانە بەرامبەر فیکری نامۆ و تیکەلێبوو بە ئیسلام بوو سستی بە پراوەستانیکى جوان و نموونە بێنیتەو بە لۆجیکى و فەلسەفەى یۆنانى لەلایەك، بە کە لە پورى تاقم و ئایینی گەلانى دیکە لەلایەكى دیکە، بۆیە هەلە سستیت بە کردارى پوو خاندن و بنیاتنان، کە پراوە ستاوه لە سەر تیگە یشتن و زالبوون و تیپە پاندى، هەموو ئەم کارانە شى لە رێگەى پەپرەوى مامەلە کردنى لە گەل قورئانى پیرۆزدا بوو کە لى سوودمەندن بوو بۆ دانانى کتیب و لیکۆلینەو هەکانى، نموونەى (نقض المنطق اليونانى) و (الرد على المنطقيين)، (الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح)، (منهاج السنة النبوية) و (اقتضاء الصراط المستقيم)، زۆرى دیکە لە نووسینەکانى.

هەروەها توانیوتى بە دیلە قورئانییەکان بۆ ئەو شتانەى خەلکى پى سەر سام بوون لە زانستى گەلانى دیکە، پێشکەش بکات.

٦- لە رێگەى ئەو مەنەهەجەى کە هەببوو بۆ مامەلە لە گەل قورئان و سوننەتدا، توانیوتى مەنەهەجى گشتگیر دابنى بۆ مامەلە لە گەل هەموو کە لە پوور و زانستە ئیسلامیەکان بە هەموو جۆرەکانیەو، تەنانەت لە گەل کە لە پوور و پاشماوه خراپ و نەشیاوهکانیش کە لە گەلانى دیکەو بۆمان هاتوون.

ئەم پەپرەو دەکریت ريسا و بنەمای زۆرى لێو رەبگیریت بۆ مامەلە کردن لە گەل کە لە پوورى گەلانى دیکە، بە شىوازىک کە لە سەر سیستەمە مەعریفیە ئیسلامیە کە بنەماکانى توند بکړین، ئەو پەپرەو قورئانییەى کە لە سەر تیگە یشتن و زالبوون و تیپە پاندى، پراوە ستاوه.

ئەمە مشتیک بوو لە خەرمانى ئەو بیروبوچوون و فیکرە گشتیانەى دەرھێنران لە نووسراو و کە لە پوورى شىخولئىسلام ئیبنو تەیمیە، ئەو مان بە پوونى لا دروست دەکات کە هەستکردن بە قەیرانى فیکرى و مەعریفى تەنھا لە سەر دەمى ئیستادا نەبوو و خەفەتى هەندىک بیرخواز و زانای ئەم سەر دەمە نییە بە تەنھا، بە لکو ئەو خەمیکە پەچەلەك و درێژە پیدەرى هەیه لە نووسینەکانى ئیبنو تەیمیەدا، رەنگە ئەگەر

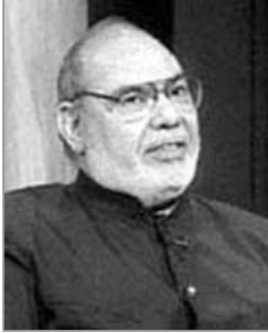
بارودۆخ له بار و دروست ببيت بتوانين ههستين به ده رخستنى هه نديك له لايه نه كانى
ئهم پرسه له نووسين و كه له پوور و تويزينه وهى زانايانى تریشدا.

والله ولي التوفيق ..

پیرست

- پیشه کی ۵
- ئەم پیاوہ و پریاز و بہرنامہ کی ۱۵
- قہیرانی فیکری ۱۷
- قہیرانی پۆشنبیری ۱۹
- خویندنه وہی بابہ تییا نہ ۲۱
- عہ قیدہ و سہرچاوہ کانی ۲۳
- پا جیایی و دابہ شبوونی زانا یان سہ بارہت بہ زانستی کہ لام ۲۹
- عہ قیدہ و ہک بنہ مایہ کی فیکری ۳۰
- ئیبینو تہیمہ و راستکردنہ وہ لہ ہوارہ کانی عہ قیدہ دا ۳۴
- ہہ لۆیستی ئیبینو تہیمہ لہ بارہی کافرکردن ۳۸
- پہ پیرہوی ئیبینو تہیمہ لہ گفتوگۆ کردندا ۴۶
- ہہ لۆیستی بہ رامبەر سۆفیہ کانی ۴۹
- حہ زنہ بوونی لہ چاولیکہری ۵۵
- بلاو بوونہ وہی ہہ ندیک لہ ئیجتہادہ کانی ۵۷
- ئہ و میحنہت و ناپہ حہ تیہی تووشیان بوو ۵۸
- ئیسلامییتی زانست ۶۳
- پیغہ مہہ رایہ تیہی ۶۶
- بہرنامہی کۆکردنہ وہ لہ ئیوان دوو خویندنه وہ کہ دا ۷۱
- عہ قل ۷۳
- نمونہ یہ ک بۆ مامہ لہ کردنیک زانستییا نہ لہ گہ ل سوننہ تدا ۸۲
- شیخو ئیسلام و ئیسلامییبوونی زانست ۸۸

دكتور تهها جابر عملوانى

- * سالى ۱۳۵۴ ك- ۱۹۳۵ ز له عىراق له دايك بووه.
- * خویندنى سه ره تايى و ئاماده يى له عىراق ته اوو
- كردوو، سالى ۱۳۷۸ ك- ۱۹۵۹ ز پروانامه ي بالاى له
- كوليتزى شهريعه و ياسا له زانكوى نه زهه ر وه رگرتوو.
- * سالى ۱۳۸۸ ك - ۱۹۶۸ ز پروانامه ي ماسته رى له
- كوليتزى شهريعه و ياسا له زانكوى نه زهه ر وه رگرتوو.
- * سالى ۱۳۹۲ ك - ۱۹۷۳ ز پروانامه ي دكتوراى له
- (أصول الفقه) دا له زانكوى نه زهه ر وه رگرتوو.
- * سالى ۱۹۷۵ - ۱۹۸۵ وه كو پروفيسورى (فقه) و ئصوله كانى له زانكوى (ئىمام
- موحه ممه د بن سعود) ي ئىسلاميى له (ريان) كارى كردوو.
- * سالى ۱۹۸۱ به شداريى له دامه زراندى په يمانگه ي جيهانى فيكرى ئىسلاميدا
- كردوو له ويلايه ته په كگرتوو كه كانى نه مريكا.
- * سه روكى په يمانگه و نه دماى نه نجومه نى نه مينداره كانى بووه.
- * نه دماى نه نجومه نى دامه زراندى رابيته ي جيهانى ئىسلاميه له مه ككه ي پيروژ.
- * نه دماى ده سته ي فيقه ي ئىسلاميى نيوده ولتتبيه له (جه دده).
- * سه روكى نه نجومه نى فيقه يى نه مريكاى باكوور بووه.
- * ليكولينه وه ي له كتىبى (المحصول في علم أصول الفقه) ي ئىمام فه خره ددينى
- رازى كردوو كه شه ش به رگه .
- * چه ندين كتىب و تويزينه وه ي ترى له بواره كانى (فقه) و (أصول الفقه) دا به
- زمانه كانى عه ره بى و ئىنگليزى هه يه، له وانه ش:
- الاجتهاد والتقليد في الاسلام.
- أدب الاختلاف في الاسلام.

- أصول الفقه الاسلامي: منهج بحث ومعرفة.
- الأزمة الفكرية المعاصرة: تشخيص ومقترحات علاج.
- .Outline of a Cultural Strategy -
- .The Quran and the Sunnah: Time- Space Factor -

پهیمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی

دامه زراوه یه کی فیکری ئیسلامی رۆشنیری سهر به خۆیه، له سهره تای سه ده ی پانزهمیه می کۆچی (۱۶۰۱ک - ۱۹۸۱ن) له ویلایه ته یه کگرتوووه کانی ئه مریکا دامه زراوه، تا کار بۆ ئه م خالانه ی خواره وه بکات:

- فه راهه مهینانی تیروانینی گشتگیرانه ی ئیسلام، له پینا و ته ئسیلکردنی مه سه له هه نووکه ییه کانی ئیسلام و روونکردنه وه یان، ههروه ها له پینا و پیکه وه گریدانی به ش و لقه کان به هه مه کییه کان (الکلیات) و مه به ست و ئامانجه گشتیه کانی ئیسلام.

- گێرپانه وه ی ناسنامه ی فیکری و رۆشنیری و ژیا ریی بۆ ئومه ی ئیسلامی، ئه ویش له میانه ی چه ند هه ول و کۆششیکه ی به ئیسلامکردنی زانسته مرۆفایه تی و کۆمه لایه تییه کان و چاره سه رکردنی مه سه له کانی فیکری ئیسلامی.

- چاکسازی له پرۆگرامه کانی فیکری ئیسلامی هاوچه رخدا، بۆ ئه وه ی ئومه ی ئیسلامی توانای دووباره گه راندنه وه ی شیوه ژیا نه ئیسلامیه که ی خۆی و ههروه ها رۆلی خۆی له ئاراسته کردنی کاروانی ژیا ریی مرۆفایه تی و بهرچا ورۆشنکردنی و گریدانی به به ها و ئامانجه کانی ئیسلامه وه، هه بیته.

پهیمانگا، بۆ به ده سه تهینانی ئامانجه کانی چه ند هۆکاریک ده گریته بهر له وانه ش:

- به ستنی کۆنگره و سیمیناری زانستی.
- هاوکاری هه ول و کۆششی زانا توێژه ره وه کانی زانکۆ و بنکه کانی توێژینه وه ی

زانستى و بلاوكردنه وهى به ره مه زانستى به نايابه كان.

- ئاراسته كردنى توپژينه وه زانستى و ئه كادىمىيه كان له پيئاو خزمه تكردن به فيكر و مه عريفه .

ههروه ها په يمانگا چهند نووسينگه و لقيكى له پايته ختى ولاته عه ره بى و ئىسلامىيه كان و ولاتانى تریش هه يه، كه له ريگه يانه وه كار و چالاكييه جوراوجوره كانى خوى ئه نجام ده دات، ههروه ها چهند ريگه وتننامه يه كى له گه ل ژماره يه ك زانكووى عه ره بى و ئىسلامى و خورئاوايى له سه رانسه رى جيهاندا بو هاوكارىي زانستى هاوبه ش، هه يه .